

Plenaire 11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

21 november 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover	
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflissing	1
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	3
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	4
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover	
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflissing (<i>Voortzetting</i>)	4
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	8
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover	
ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflissing (<i>Voortzetting</i>)	9
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een eventuele uitbreiding van het initiatief van een vondelingenschuif naar alle grote Vlaamse steden	17

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit en de prijzen van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen in gesloten jeugdinstituten	26
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over partner- en intrafamiliaal geweld	29
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de invloed van de problemen bij de federale regeringvorming op de buitenlandse investeringen in Vlaanderen	31
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voortbestaan van de kleine onafhankelijke boekhandels in Vlaanderen en het beleid ter zake van de minister	34
ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake een eventuele communautarisering van de nationale opera de Munt	37
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over eventuele Vlaamse noodhulp voor Bangladesh	39
ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het tekort aan aannemers voor de realisatie van socialehuisvestingsprojecten en de vooruitzichten vanuit de bouwsector zelf	41
ONTWERP VAN DECREET houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media	
– 1302 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	45
ONTWERP VAN DECREET betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau	
– 1315 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4	
Algemene bespreking	45
Artikelsgewijze bespreking	52
ONTWERP VAN DECREET houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media	
– 1302 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	52
ONTWERP VAN DECREET betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau	
– 1315 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4	
Aangehouden stemmingen	53
Hoofdelijke stemming	54

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Jan Penris tot besluit van de op 6 november 2007 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het integriteitsbeleid binnen het Agentschap Wegen en Verkeer – 1429 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	54
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beleidsaanpak in de volkskunstsector, meer bepaald ten aanzien van de Vlaamse Volkskunstbeweging – 1433 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	55
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Katleen Martens en de heren Thieu Boutsen, Leo Pieters, John Vrancken, Herman De Reuse en Felix Strackx tot besluit van de op 6 november 2007 1° door mevrouw Katleen Martens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het voorstel van minister-president Kris Peeters om het bij de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) verankerde risicokapitaal naar de GIMV over te hevelen; 2° door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de geplande afschaffing van de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM) – 1434 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	55
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Kris Van Dijck tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van de vzw Jeugdvoetbal Vlaanderen – 1438 (2007-2008) – Nr. 1 Intrekking	56
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Werner Marginet, Erik Arckens en Wim Van Dijck tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van de vzw Jeugdvoetbal Vlaanderen – 1435 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	56
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	56
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	59
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	59

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Vera Jans, Jacky Maes, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Helga Stevens, Bob Verstraete: buitenslands;

Herman Schueremans: ambtsverplichtingen;

Herman De Reuse: familieverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 60/8*)

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflossing

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, dit najaar zou voor het Vlaams Parlement wel eens koud kunnen uitvallen. De Septemberverklaring bevatte grote verklaringen. U was optimistisch gestemd. Bij die verklaring zat een boekje over de Vlaamse begroting. Het zag er allemaal vrij rooskleurig uit.

Vorige week dinsdag heeft minister Van Mechelen in de commissie voor Financiën van dit parlement een zeer gedegen uiteenzetting gegeven over de stand van zaken van de inkomsten en de uitgaven. Begrotingstechnisch en ook cijfermatig zag het er allemaal vrij positief uit, met als grote boodschap dat we nog voor eind 2008 in een schuldenvrij Vlaanderen zullen leven.

Tezelfdertijd zijn de steden en gemeenten de afgelopen maanden met de voorbereidingen van de begrotingsopmaak begonnen. De benodigde documenten zijn in heel wat gemeenten al rondgedeeld. Die documenten zijn ten dele opgemaakt op basis van de informatie en de richtlijnen die de Vlaamse overheid heeft verschaft. Aangezien hier en daar een gemeente krap bij kas zit, opperden sommigen de mogelijkheid om een of andere belasting te verhogen. Het liep allemaal normaal, tot afgelopen vrijdag.

Afgelopen vrijdag zei minister Van Mechelen in Het Laatste Nieuws en op de radio dat alle gemeenten voor elke inwoner 100 euro zullen ontvangen. Het was een grote verrassing, in de eerste plaats voor de leden van de commissie voor Financiën. Zij voelen zich een beetje gepakt. Op dinsdagnamiddag kregen ze een grote uiteenzetting van de minister. Hij staat bekend als een gedegen man die ook nooit voor zijn beurt spreekt. Zijn uitleg leek helemaal te kloppen, maar drie dagen later kwam er een totaal ander bericht, en dan nog via een krant en de radio. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Misschien is het niet zo belangrijk dat de leden van de commissie zich gepakt voelen, maar zelfs de minister-president voelde zich gepakt. En dat is toch ernstiger. Hij vroeg zich af waar dat idee vandaan komt, en zei dat de zaak niet is doorgepraat en dat het niet meer dan een idee is.

De minister van Welzijn voelde zich ook gepakt. Als er zoveel geld is waarvan hij nog nooit heeft gehoord, heeft hij daarvan een deel nodig, stelde hij. Dat is terecht. Er kan toch zeker een deel aangewend worden voor de noden die er bij de bevolking leven.

De politieke wereld, het Vlaams Parlement en de collega's van minister Van Mechelen voelen zich dus gepakt. Voor de rest heerst er grote onduidelijkheid. De VVSG heeft er dan ook een vraag over gesteld omdat iedereen nu met begrotingen bezig is.

We moeten toegeven, collega's, dat het een slim voorstel is. Waarom is dat zo? Omdat niemand er helemaal tegen is. Er is maar één groep die er 100 percent voorstander van is, buiten de minister zelf, met name de liberale burgemeesters, want zij stellen dat het voorstel van een partijgenoot komt en dat het goed is voor de gemeentekas. De heer Vermeiren heeft dat duidelijk verwoord.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik wil een correctie aanbrenge. U zegt dat niet meer dan één groep er onvoorwaardelijk voorstander van is. Er is meer dan één groep voorstander van. Ik heb niet alleen liberale burgemeesters in het debat gehoord. Ik denk dat u de kranten ook hebt gelezen. Ik vraag u dan ook om de waarheid geen geweld aan te doen. Algemeen gesproken is het voorstel goed onthaald door de steden en gemeenten.

De heer Jef Tavernier: Vooral de liberale burgemeesters zijn onvoorwaardelijke voorstanders. Bij CD&V liggen de zaken ietwat complexer. Enerzijds is er minister Vanackere die wat geld vraagt. De heer Decaluwe zegt dat de CD&V-burgemeesters en schepenen van Financiën dat wel een goed idee vinden, maar dat het van iemand van een andere partij komt. Bovendien is het niet overlegd of aangekondigd. Er worden dus wel wat kanttekeningen bij gemaakt. Ze zijn dus geen onvoorwaardelijke voorstanders. Ik weet dat de heer Van den Heuvel wat enthousiaster was dan de heer Van Rompuy.

Bij de sp.a vindt men duidelijk een kritischere toon terug. De fractieleider, de heer Sannen, voelt zich ook wat gepakt als lid van de commissie voor Financiën. Er heerst dus een kritische ondertoon, maar de heer Janssens, lid van dit parlement, maar burgemeester van een belangrijke stad, zegt dat men een gekregen paard best niet in de mond kijkt. Als we geld krijgen, stelt Patrick Janssens, is dat een grote daad van een wijze man. Met hetzelfde elan fluit hij echter Ludo Sannen terug en stelt dat het niet de eerste keer is dat hij met de fractieleider van mening verschilt. We weten welke krachtverhoudingen er binnen de sp.a heersen. Janssens of Sannen? Ik geef u te raden wie van beide het meest te zeggen heeft.

Er heerst dus verdeeldheid binnen de meerderheid. Er is toch ook wat onzekerheid over de inhoud van het voorstel. Kan minister Van Mechelen dat zomaar beslissen? Ik heb hem vrijdagavond op de radio gehoord. Hij beweerde voortdurend dat het voorstel binnen de eigen autonome bevoegdheid van de minister van Financiën ligt.

Als leden van de commissie van Financiën blijven we met vragen zitten. We worden als leden van dit parlement door de minister van Financiën halvelings voor dommerik uitgemaakt, want we zouden niet verstaan hoe de begrotingsregels in elkaar zitten. De heer Van Rompuy en de heer Van den Heuvel zouden niet weten

wat de bevoegdheid is van de minister van Financiën en wat de bevoegdheid is van het parlement – geef toe dat dit niet zo plezant is.

De leden van de meerderheid hebben gisteren in de commissie zelfs zeer uitdrukkelijk aan de minister van Financiën uitleg gevraagd en gezegd dat naar hun aanvoelen dit niet zijn autonome bevoegdheid is. Wij waren zeer blij en opgelucht dat de minister van Financiën zei dat kasbeheer zijn bevoegdheid is, maar dat het parlement moet beslissen over het overhevelen van middelen naar een andere entiteit. Dat kan ofwel via een bijblad ofwel via een uitdrukkelijke machtiging bij amendement op de begroting. Dat was zeer belangrijk en toch wel in tegenstelling tot de oorspronkelijke verklaringen van minister Van Mechelen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Het was een interessante vergadering van de commissie voor Financiën. De minister heeft daar gezegd dat hij 1,9 miljard euro thesaurie heeft. 600 miljoen euro daarvan wil hij gebruiken om de schuldaflossing van de gemeenten te doen. Wij hebben hem verschillende keren gezegd dat dit zijn bevoegdheid niet is. Hij mag beleggen, maar als hij een patrimoniumoverheveling wil doen naar een ander niveau, moet hij een machtiging vragen. Eerst heeft hij dat wat betwist, maar uiteindelijk heeft hij gezegd dat hij dit niet zelf kan beslissen en dat hij een machtiging van het parlement nodig heeft om deze operatie te doen.

Dat is toch een belangrijk element. Hij gaf eerst bijna de indruk dat het 'zijn geld' was en dat hij ermee zou doen wat hij wou. 2 miljard euro thesaurie is natuurlijk een gigantisch bedrag.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: We hadden gisteren inderdaad een zeer interessant debat met minister Van Mechelen. Uiteindelijk heeft de minister heel uitdrukkelijk toegegeven dat hij in deze niet alleen kan handelen. Hij heeft een parlementaire machtiging nodig hetzij bij amendement in het decreet, hetzij via de begrotingscontrole.

Ik vind het niet meer dan logisch dat de minister hier aanwezig zou zijn om het debat verder te zetten. Waar is de minister van Financiën en Begroting?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik heb met minister Van Mechelen vandaag nog een gesprek gehad. Ik zal straks op alle vragen antwoorden. Wij hebben afgesproken dat ik zal

antwoorden omdat de vragen aan de minister-president zijn gesteld. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Dat heeft er niets mee te maken. De vragen zijn aan mij gesteld en ik zal antwoorden. Op de vraag naar een decretaal initiatief, kan ik met ja antwoorden: er is een decretaal initiatief om deze operatie mogelijk te maken.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Met alle respect, mijnheer de minister-president, maar u maakt ruzie in de pers. Wij vragen dan om daar als volwassen mensen een debat over te voeren in het parlement. Dan is het toch logisch dat u beiden hier aanwezig bent, om op zijn minst aan te tonen dat er geen ruzie meer is.

Wat u doet, is lachen met het parlement. Ik heb vandaag nog zaken gelezen waaruit blijkt dat u het niet met elkaar eens bent. Ik vind het ongehoord dat de minister van Begroting niet aanwezig is.

Minister-president Kris Peeters: Ik lach niet met het parlement. Ik zou dat niet durven. Bovendien is er geen ruzie in het parlement – in de Vlaamse Regering bedoel ik. In het parlement, dat zou nog kunnen – en dat hoor ik hier trouwens beamen. (*Gelach*)

Maar het is toch evident dat als er vragen worden gesteld aan de minister-president, de minister-president antwoordt en dit doet in overleg met zijn collega-minister. Als u vragen hebt, dan zal ik op alle vragen antwoorden.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, we maken hetzelfde mee als gisteren in de commissie voor Financiën. Eigenlijk heeft het parlement een klaaglied ingezet met betrekking tot de gemeentelijke financiën. Het parlement heeft met haar klaaglied gevraagd naar begrip en liefde. Minister Van Mechelen heeft die lokroep gehoord en heeft een idee gelanceerd om het parlement tegemoet te komen.

Mijnheer Tavernier, u hebt gelijk dat eigenlijk niemand tegen dit idee is, dat iedereen begrip heeft voor het probleem, en dat het idee een goede oplossing kan zijn. Minister Van Mechelen heeft in de commissie voor Financiën het idee naar voren gebracht en verdedigd, maar hij heeft ook meermaals gesteld dat het parlement binnen de begroting 2008 een decretale machtiging moet geven, nadat er een consensus is binnen de regering.

De lokroep wordt eigenlijk beantwoord door de minister. Daar moet over gepraat worden, en natuurlijk kan het parlement hierover debatteren. Het gaat er niet om wie het zal concipiëren, maar het moet een mooi kind worden. We zullen allemaal de vader zijn, want we heb-

ben allemaal aan de klaagmuur gestaan, en niet enkel liberale burgemeesters – ook al zijn zij begaan met gezonde financiën – hebben het gevraagd en geëist en hebben op hun knieën gezeten.

De lokroep is er, dus er zal wel een consensus uit groeien. Als het een schoon kind is, zullen we allemaal content zijn en zal iedereen applaudisseren.

Mijnheer Tavernier, wat ik van u zou willen weten, is of nu voor of tegen bent.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, het gaat helaas niet over een actualiteitsdebat, maar wel over een actuele interpellatie. De meerderheid heeft een actualiteitsdebat geweigerd. Als het gaat over een actuele interpellatie, is het logisch dat eerst de interpellanten hun thesis ontwikkelen en dat daarna iedereen kan aansluiten. Dat wil niet zeggen dat men niet eens kan onderbreken, want ik ben geen formalist.

De meerderheid heeft echter een actualiteitsdebat geweigerd, maar is nu toch bezig een actualiteitsdebat te voeren. Ondertussen zit onze interpellant wel te wachten. Tot wanneer? Tot het debat gedaan is? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Men kan toch niet verwachten van een interpellant dat hij interrumpert tijdens een interpellatie van een collega-interpellant.

Ofwel gaat het over een actualiteitsdebat – maar dat heeft de meerderheid geweigerd –, ofwel over een actuele interpellatie, en dan moeten eerst de interpellanten hun thesis kunnen ontwikkelen.

De voorzitter: Mijnheer Van Hauthem, ik denk dat u een punt hebt. We hebben in het Uitgebreid Bureau inderdaad gediscussieerd over de keuze tussen een actualiteitsdebat en een actuele interpellatie. Men heeft gekozen voor een actuele interpellatie, dus ik geef het woord opnieuw aan de heer Tavernier en dan aan de heer Penris, waarna de andere sprekers aan het woord komen.

Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik zou willen voorstellen dat we als parlement vragen dat minister Van Mechelen naar hier komt om het debat mee te voeren.

De voorzitter: Mijnheer Daems, dat hoort niet noodzakelijk tot de geplogenheden, tenzij de meerderheid van het parlement daarom vraagt, maar dat heb ik niet gehoord. Beide actuele interpellaties zijn gericht tot de minister-president. Dan had men de interpellatie tot minister Van Mechelen moeten richten.

Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflossing (Voortzetting)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer Vermeiren, u hebt duidelijk geïllustreerd dat een groep, de VLD-burgemeesters, volledig achter het voorstel staat, maar elders worden op zijn minst vragen gesteld. Er is duidelijk verdeeldheid daarover binnen de andere meerderheidsgroepen. Er is ook geld aanwezig, maar minister Van Mechelen heeft niet de autonome bevoegdheid om daar zomaar over te beslissen en moet via het parlement passeren. Op zijn minst de leden van de commissie voor Financiën voelen zich een klein beetje gepakt door

minister Van Mechelen, met als gevolg wat onenigheid binnen de regering.

Als die 600 miljoen euro beschikbaar is, rijst de vraag of er alternatieven zijn.

Minister Van Mechelen stelde het immers zo voor dat in het kader van ESER dit nagenoeg de enige mogelijkheid was om het geld aan te wenden. Hij gaf er een heel technische uitleg over, waarvan verondersteld wordt dat wij dat toch niet begrijpen. Sorry, maar er zijn nog alternatieve toepassingen voor die 600 miljoen euro. Zo komen we in een ander debat. Wat doet men met eventuele schulden van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, De Lijn enzovoort? Men moet de politieke eerlijkheid hebben om ook de alternatieve toepassingsmogelijkheden te geven. Dan komt men tot een echt politiek debat waarin men keuzes maakt. Het is voor mij niet zomaar vanzelfsprekend dat die 600 miljoen euro als geheel naar de steden en gemeenten gaan.

Als dat bedrag naar de steden en gemeenten gaat, of een deel ervan, dan rijst de bijkomende vraag hoe dat wordt verdeeld. Doe je dat op een simplistische, lineaire manier van 100 euro per inwoner, of doe je dat op basis van criteria en een klein beetje op basis van behoeften? Men kan natuurlijk zeggen: als we maar krijgen. Dat is de reactie van Patrick Janssens. Ik denk dat in het kader van een zo efficiënt mogelijke besteding van de overheidsmiddelen, men kijkt naar andere bestedingen. Ik zie de reactie van sommige burgemeesters. De ene wil de schuldenlast afbouwen, de andere denkt aan subsidies aan verenigingen, het verbeteren van een voetbalkantine of het bouwen van een cultuurcentrum. Waar zijn we dan mee bezig? Dat is niet op basis van behoeften. We moeten durven gaan naar criteria, en daar iets beter over nadenken.

Bovendien betekent het tijdstip waarop dit wordt aangekondigd, dat er wordt gelachen met al degenen die met een begroting bezig zijn. Een dergelijke aankondiging doe je niet op het moment dat het document voorligt. Voor Kortrijk komt dat natuurlijk goed uit, zeker als de heer De Clerck op voorhand gebriefd is door de heer Van Quickenborne, die blijkbaar de minister van Financiën kent, dat er nog wat manna komt. Dat is geen begrotingsbeleid voeren. Men moet in een begroting toch een beetje kunnen plannen. Dat kan op basis van de richtlijnen die men krijgt in de loop van de zomer. Op basis van die gegevens maakt men een begroting op en niet tijdens de begrotingsbespreking op basis van een aankondiging van een minister van Financiën over een idee dat niet besproken is in de Vlaamse Regering en niet is gedekt door die regering.

Mijnheer de minister-president, ik denk dat u met een probleem zit. U probeert dat te verdrinken in een zogenaamd fiscaal pact of een globaal pact. Hoe groter de

woorden, hoe meer de vis verdrongen wordt. Men probeert iets te verkopen. Hoe globaler het pact zal zijn, hoe langer het duurt voor men eruit geraakt.

Mijnheer de minister-president, er is informatie over een begroting van de minister van Financiën en Begroting, waar u en uw collega's blijkbaar niet over beschikken. De minister van Financiën voert, tegen alle principes van uw regering in, een aankondigingsbeleid. Bovendien geeft hij zowel aan de gemeenten als aan de bevolking de indruk dat de regering geld te veel heeft en nauwelijks weet wat ze ermee moet doen. De regering heeft 2 miljard euro kasmiddelen en 600 miljoen euro kan ze zomaar uitgeven.

Uw ministers gaan in alle richtingen. Binnen de meerderheid zijn de meningen op zijn minst verdeeld. Dat is echt geen goede zaak. Het Vlaams Parlement verdient beter. Het wordt tijd dat u orde op zaken stelt in uw regering. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, 'Zwarte Piet is stout geweest' zou een aflevering kunnen zijn van het op dit moment druk bekeken Sinterklaasjournaal van Ketnet. Daarin worden dagelijks nieuwtjes gebracht over het wel en wee van de heilige man. Mijn kinderen zijn daar grote fans van, dus ik word af en toe mee verplicht dat programma te bekijken.

Ik zal de programmamakers vandaag een scenario suggereren. Ik wil dit scenario gratis ter beschikking stellen van de VRT of het productiehuis dat voor de VRT werkt. Ik doe het gratis, omdat ik de inspiratie voor deze nieuwe aflevering heb gevonden in de politieke actualiteit van vandaag.

Zwarte Piet is stout geweest. Hij is in de kast van Sinterklaas gaan snuffelen en heeft daar extra speelgoed gevonden. Hij heeft de hyperkinetische Bart Peeters bij zich geroepen en gezegd: "Bart, kijk eens wat ik allemaal heb gevonden in die kast van Sinterklaas. Zou het niet goed zijn dat we dat gaan uitdelen aan de kindjes?" Bart Peeters is op de markt gaan staan en heeft geroepen: "Kijk eens wat Zwarte Piet heeft gevonden, jongens en meisjes! We hebben vandaag wat extra speelgoed dat we aan jullie kunnen uitdelen." Helaas heeft Sinterklaas dat ook gehoord. Hij heeft Zwarte Piet en Bart Peeters bij zich geroepen en heeft gezegd: "Er is maar één Sinterklaas op de wereld, en dat ben ik. Er is maar één iemand die Sinterklaas mag spelen en dat ben ik. Het is niet aan Zwarte Piet om Sinterklaas te spelen." (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Ik weet niet hoe dat verhaal zal eindigen. Ik stel mijn politieke vraag vandaag om de uitkomst van dat verhaal

te kennen. Ik heb immers gezegd dat ik mijn inspiratie opdoe bij de actualiteit van vandaag. Zwarte Piet was minister Van Mechelen. Die is in de kas gaan snuffelen en heeft heel wat extra geld gevonden. Eerst dachten we dat het over 600 miljoen euro ging, maar sinds gisteren weten we dat het over bijna 2 miljard euro gaat. Hij heeft verklaard die centen te willen uitdelen aan de brave kindjes, de gemeenten, die inderdaad heel wat zorgen hebben en dat geld goed kunnen gebruiken. Hij kan dat geld alleen maar aan die gemeenten geven omdat hogere overheden hem opleggen het geld te geven in het kader van de verdere schuldafbouw van ondergeschikte overheden, en zijn eigen overheid op dit ogenblik al zo goed als schuldloos is. Het is misschien simplistisch, maar daar komt het op neer.

Dan komt Sinterklaas, in de gedaante van de minister-president, en die zegt: "Ah neen, Zwarte Piet, ik zal wel eens beslissen over de wijze waarop jij die extra cadeautjes mag uitdelen." Hij zegt dat dit geld niet noodzakelijk naar de gemeenten moet gaan. Voor zijn part mag het naar de OCMW's gaan, omdat die ook vaak in de schulden zitten. Voor zijn part mag het naar de provincies gaan, die schulden moeten afbouwen. Ook oppert hij dat dit geld misschien niet in één klap aan de gemeenten hoeft te worden gegeven. Het kan in een fonds worden gestopt, dat rente genereert, waarmee de schulden van de gemeenten kunnen worden afgebouwd.

De heer Tavernier had gelijk met zijn opmerkingen. Wij als oppositieleiden weten het niet meer. Ik vraag me zelfs af of de meerderheid het nog wel weet. Om het in N-VA-terminen te zeggen: voor een keer ligt er een vette vis in de Vlaamse pan. We hebben extra geld en extra inkomsten. We kunnen die kwistig uitdelen, zoals dat Sinterklaas en Zwarte Piet betaamt. We weten echter niet hoe en wanneer, en we krijgen daarover allerminst enige duidelijkheid.

Gisteren heeft de commissie voor Financiën daarover gedebatteerd. Als ik het verslag van onze medewerkers lees, zijn daar meer vragen gesteld dan er antwoorden zijn gegeven. Mijnheer de minister-president, in alle ernst lijkt het me nuttig dat we vandaag die antwoorden wel krijgen.

Als men over zo'n groot bedrag beschikt, is het toch wel nodig om eerst in eigen schoot te overleggen over de wijze van aanwenden en over de manier om het bedrag ter beschikking te stellen van een bepaalde overheid. Daarnaast moet ook het parlement, meerderheid en oppositie, enige klaarheid krijgen.

De vragen die gisteren werden gesteld in de commissie voor Financiën zijn vandaag nog altijd even actueel en even pertinent. Over hoeveel centen gaat het? Als bedrag werd 1,9 miljard euro genoemd, waarvan 606

miljoen euro ter beschikking van de gemeentelijke overheden kan worden gesteld. Klopt dat? Als we ervan uitgaan dat de centen aan de gemeentelijke overheden worden gegeven, hoe zullen ze dan naar die gemeentelijke overheden doorgesluisd worden? Is daar inderdaad een parlementaire machtiging voor nodig? Ik ga ervan uit dat dit wel het geval is. Onder welke vorm moet die parlementaire machtiging gegeven worden? De minister van Financiën gaat ervan uit dat hij een regeringsamendement kan indienen op de nu lopende begrotingsartikelen. Is een regeringsamendement in voorbereiding? Zo ja, welke vorm en – nog belangrijker – welke inhoud zal dat regeringsamendement krijgen?

Kortom, kunt u ons vandaag klaarheid verschaffen in de onduidelijke situatie die gecreëerd werd door enerzijds de uitlatingen van uw Zwarte Piet van vandaag, Dirk Van Mechelen, en anderzijds door uw eigen uitlatingen en die van uw partijgenoten? Zowel de meerderheid als de oppositie in dit parlement hebben recht op klaarheid en duidelijkheid. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, de gemeentelijke financiën vormen een heel ernstige aangelegenheid, en daarom mogen we zeker niet over één nacht ijs gaan.

Onze fractie is tevreden met het voorstel van minister Van Mechelen. Minister Van Mechelen beseft nu en erkent namens Open Vld dat er een probleem ontstaat met de gemeentelijke financiën. Al verschillende keren heeft mijn fractie minister Keulen ondervraagd in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden. Hij antwoordde steeds dat 3,5 procent extra voor het Gemeentefonds volstond. Nu erkent minister Van Mechelen dat er een probleem is met de gemeentelijke financiën.

We zijn blij, maar aan de andere kant zijn we ook droevig. De minister liet dit ballonnetje immers op, maar hij deed dat zonder samenspraak met de Vlaamse Regering en zonder akkoord binnen de Vlaamse Regering.

De gemeenten werden de afgelopen jaren absoluut niet gespaard op het vlak van financiële uitdagingen. De politiehervorming heeft ons heel wat geld gekost, we kregen de federale belastinghervorming en we kregen de liberalisering van de energiemarkt met heel wat dalende dividenden tot gevolg, en in de toekomst komt de brandweershervorming op ons af en zal de waterzuiveringsproblematiek een immense uitdaging vormen.

Het is belangrijk om eens te schetsen wat de 100 euro per inwoner, het voorstel van minister Van Mechelen, betekent. Het gaat om ongeveer 7 procent van de totale schuldenlast van de lokale besturen, en voor wat de

gewone dienst aanbelangt, betekent dit dat de gewone uitgaven met deze maatregelen ongeveer met 1 procent zouden dalen.

CD&V vraagt structurele maatregelen. We vragen dat de Vlaamse Regering een globaal pact met de gemeenten en de provincies sluit. Dat houdt een nieuwe financiering van de lokale besturen in, met inbegrip van het fiscaal pact.

De Vlaamse Regering kan de gemeenten op twee manieren helpen, rechtstreeks door financiële middelen ter beschikking te stellen, maar ook onrechtstreeks. De immense uitdagingen waarmee minister Vanackere in de komende jaren wordt geconfronteerd, moeten ook de nodige steun krijgen.

Als lokaal bestuurder denk ik aan het probleem van de waterzuivering. Gisteren heb ik samen met een aantal mensen wat cijfers op papier gezet. Weet u dat er tegen 2015 nog 6 miljard euro aan investeringen nodig is om de waterzuivering te laten voldoen aan de kaderrichtlijn van Europa? Het aandeel van de gemeenten hierin is meer dan 5,5 miljard euro. De VMM zegt dat we hieraan moeten voldoen tegen 2012.

Zou het niet beter zijn dat de Vlaamse Regering de taken van Aquafin in de bovengemeentelijke waterzuivering verzwaart, en de taken van de lokale besturen verlicht? Ik stel voor dat de clustering van 100 inwonerssequivalenten daalt met 25 procent. Dat houdt in dat het gemeentelijk aandeel van 5,54 miljard euro drastisch zou dalen.

De overname van provinciewegen kan versneld gebeuren. Als we aan het huidige tempo aan de waterzuiveringsdoelstellingen moeten voldoen, moeten de gemeenten tegen 2015 jaarlijks 578 miljoen euro uit het gemeentelijk aandeel investeren om aan de Europese waterrichtlijn te voldoen.

De CD&V vraagt aan de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement een globaal pact waarin deze elementen en ook elementen uit het fiscaal pact worden opgenomen, in samenspraak met de VVSG en de VVP.

Het is jammer dat de minister dit voorstel lanceert op het moment dat alle gemeenten in het eindstadium van de begrotingsbesprekingen zitten. Intussen kan de Vlaamse Regering misschien de 25 miljoen euro die nog rest om het fiscaal pact in 2008 te realiseren, toevoegen aan de 83 miljoen euro voor de Elia-middelen. Samen vormt dat 108 miljoen euro extra middelen voor de lokale besturen. Dat is 25 miljoen euro meer dan oorspronkelijk aangekondigd.

Het is jammer dat een belangrijk politiek mandataris zich profileert op de kap van de lokale besturen. We

zijn volop bezig met de opmaak van de lokale begrotingen, en vandaag weten we niet waar we financieel aan toe zijn en welke richting we moeten uitgaan. We vragen van de Vlaamse Regering vóór de zomer van 2008 een globaal pact zodat de lokale besturen weten binnen welke financiële beleids marges ze kunnen opereren. *(Applaus bij CD&V en Open VLD)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, beste collega's, sta me toe mijn uiteenzetting te beginnen met twee citaten. Het eerste citaat luidt: "De drastische daling van de energiedividenden en de zware investeringsinspanning inzake riolering en waterzuivering leiden ertoe dat de budgettaire marges uiterst miniem zijn voor de meeste steden en gemeenten." Het tweede citaat gaat als volgt: "Voor de Vlaamse gemeenten is het groeiverschil tussen de ontvangsten en de uitgaven het sterkst, en is de verslechtering van het saldo voor het eigen dienstjaar bijgevolg het grootst. De resultaten van onze analyse bevestigen dat heel wat gemeenten moeilijkheden ondervinden om hun begroting voor 2007 sluitend te maken."

Het eerste citaat is van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten in een brief van 20 november 2007 aan Vlaams minister Keulen. Het tweede citaat komt uit een publicatie van Dexia van juni 2007 over de toestand van de lokale financiën.

Collega's, verschillende instanties bevestigen de tendens dat de financiële toestand van onze lokale besturen elk jaar verslechtert. Dat is helaas een vaststaand feit. Het voorstel van minister Van Mechelen om vanuit Vlaanderen een helpende hand te reiken voor het gedeeltelijk lenigen van de lokale schuld kan in een dergelijke context dan ook alleen maar positief onthaald worden.

Tal van argumenten kunnen aangevoerd worden om dat voorstel te ondersteunen. Vlaanderen beschikt om te beginnen over een zeer sterke kaspositie. We zijn daar gisteren, in de commissie voor Financiën, dieper op ingegaan. De Vlaamse overheid voert al tien jaar een consequent volgehouden beleid van versnelde schuldaflossing, waardoor Vlaanderen in de loop van 2008 zelfs volledig schuldenvrij zal worden. Dat garandeert niet alleen een financieel zeer gezonde toekomst, maar impliceert ook dat in de loop van de voorbije jaren heel wat rente-uitgaven wegvielen, waardoor Vlaanderen in die benijdenswaardige kaspositie terechtgekomen is.

Momenteel wordt er ongeveer 2 miljard euro belegd. Wij reserveren daarbovenop nog eens 700 miljoen euro in het Zorgfonds, en via de creatie van het Toekomstfonds, eind 2007, goed voor ongeveer 360 miljoen euro, zorgen we ook voor een extra appeltje voor de dorst.

Daarenboven is er een aanzienlijk overschot ontstaan op de ingeschreven betaalkredieten. Dat is belangrijk vanuit technisch oogpunt, maar het heeft ook grote politieke gevolgen. De huidige Vlaamse Regering koos voor een sterke investeringsdynamiek in zowat alle beleidsdomeinen. Grote investeringsdossiers kennen vaak ook een lange doorlooptijd van zelfs verschillende jaren. Dat betekent dat die beleidskredieten nu ingezet worden, maar dat de betaalkredieten een veel trager ritme volgen en pas later nodig zijn, gespreid over enkele jaren. Door dit gebrek aan overeenstemming is er een aanzienlijk overschot ontstaan op de ingeschreven betaalkredieten.

Ook de Europese context waarbinnen we ons bevinden, speelt een rol. Er zijn een aantal begrotingsregels waarmee wij willens nillens rekening moeten houden. Volgens die geldende Europese regels mogen de beschikbare kasmiddelen enkel aangewend worden voor een schuldverlaging of -verlichting. Maar aangezien Vlaanderen stilaan schuldenvrij is, is dat geen optie meer. Bovendien worden in diezelfde Europese begrotingsregels het Vlaamse Gewest en de Vlaamse gemeenten als één en dezelfde bestuursentiteit beschouwd. Minister Van Mechelen heeft dat niet uitgevonden, dit geldt voor alle lidstaten van de Europese Unie. Dat maakt dat de schulden van de lokale besturen Europees ook de schulden van Vlaanderen zijn.

We moeten zoals gezegd ook rekening houden met de financiële toestand van onze lokale besturen. De ene gemeente doet het uiteraard al wat beter dan de andere, maar niemand kan de algemene negatieve tendens van het Vlaamse gemiddelde ontkennen. Een bijzonder element in de hele discussie heeft net betrekking op de schuldenproblematiek. De meeste Vlaamse steden en gemeenten spenderen jaarlijks een aanzienlijk deel van hun inkomsten aan de terugbetaling van hun uitstaande schuld. Die schuldenlast neemt in veel gevallen nog jaarlijks toe, waardoor op hun beurt de schulduitgaven weer toenemen en er weer minder geld overblijft om te investeren in actuele noden. Dat is een vicieuze cirkel die wij absoluut willen doorbreken. Heel wat lokale overheden staan daardoor voor de moeilijke keuze of ze de gemeentebelastingen verhogen of niet.

Het gevolg daarvan is dat de effecten van zowel de Vlaamse als de gewezen federale lastenverlaging voor burgers en bedrijven teniet worden gedaan. Kortom, die vicieuze cirkel moet dringend worden doorbroken. In dit verhaal zijn de gemeenten eigenlijk slechts een doorgeefluik voor een lastenverlaging die alle Vlaamse burgers en bedrijven ten goede komt.

Het zou in een dergelijke context bijna immoreel zijn – en ik wik mijn woorden – indien het Vlaamse Gewest beschikbare kasgeld enkel zou aanwenden om nieuwe geldbeleggingen op te starten. Of moet het Vlaamse Gewest met de belastingsinkomsten bank-

instelling spelen op het moment dat bijna alle gemeenten en steden het water aan de lippen staat om hun belastingen te verhogen?

Een ander citaat van de VVSG: “Het is al te gek dat de gemeenten schulden zouden moeten maken op een moment dat Vlaanderen een groot overschot heeft. Immers het doorbreken van de vicieuze cirkel van schuldopbouw door de gemeenten creëert voor hen financiële extra ademruimte in het algemeen en meer ruimte voor recurrent jaarlijks wederkerend beleid in het bijzonder.”

Door het voorstel dat de minister geformuleerd heeft van 100 euro per inwoner of ongeveer 610 miljoen euro in totaliteit, zou het Vlaamse Gewest in een klap 6,9 procent van de 8,8 miljard euro gemeentelijke en stedelijke schulden overnemen. Voor de meeste lokale besturen betekent dit zelfs meer dan 6,9 procent. Hierdoor moeten gemeenten en steden per jaar 33,4 miljoen euro minder renteverminderingen betalen, in de hypothese dat ze gemiddeld 5 procent rentelast zouden uitsparen. Dat geeft hen een jaarlijks wederkerende beleidsruimte die ze zelf kunnen invullen.

Een financieel rijk Vlaanderen dat, geconfronteerd met dergelijke gegevens, deze helpende hand toch niet zou reiken, is een intellectueel en ethisch arm Vlaanderen.

Mijnheer de minister-president, mevrouw de voorzitter, collega's, wie kan tegen deze maatregel zijn? Dit is een van de weinige beslissingen die een parlement kan nemen en waar iedereen beter van wordt. Dit is een van de zeldzame maatregelen waar geen slechte kanten aan zijn. Mijn fractie schaart zich dan ook volledig achter minister Van Mechelen en zal zich ten volle inzetten om iedereen van de waarde en het nut van dit idee te overtuigen, ook al zijn we ervan overtuigd dat dit voorstel zichzelf kan verkopen. Maar ook al staat de deur wagenwijd open, dan nog moet men sommigen vriendelijk bij de hand nemen om door de deur te durven of willen stappen. (*Applaus bij de VLD*)

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Gatz, u hebt het woord immoreel gebruikt. Ik vind het als parlementslid deontologisch niet aanvaardbaar dat een minister van Financiën die verantwoordelijk is voor de beleggingen, op het moment dat hij vaststelt dat er een overschot is van 1,9 miljard euro, publiekelijk verklaart dat hij die gelden gaat besteden aan een bepaalde doelstelling. Het is niet de verantwoordelijkheid van een minister om op het moment dat hij beleggingen doet, te beslissen dat er bestedingen worden gedaan aan een ander niveau.

De minister heeft het parlement daar niet over geïnformeerd. Hij heeft moeten bekennen dat indien hij een besteding wil doen, hij een machtiging moet vragen aan het parlement. Die middelen kunnen aan verschillende zaken worden besteed: de schuldaflossing van de huis-

vestingsmaatschappijen, de schulden van De Lijn, van Aquafin enzovoort.

De vraag is echter niet wie dit voorstel durft af te schieten, de vraag is of een minister in volle begrotingsbesprekingen zelf een bepaald beleid mag voeren met thesaurieoverschotten. Volgend jaar zijn er misschien weer overschotten. Kan een minister dan plots zeggen dat hij 2 miljard euro vrij kan besteden? Wat zitten wij hier dan nog te doen? Wij moeten een machtiging geven voor die uitgave van 600 miljoen euro. De minister wil daar zelf over beslissen. Ondertussen voeren wij discussies over 15 miljoen euro meer om de wachtlijsten weg te werken of 20 miljoen euro meer voor de kinderopvang. De minister van Financiën geeft tegelijkertijd de indruk dat het om zijn geld gaat. Hij mag daar niet over beslissen. Hij kan enkel beslissen over beleggingen.

Mijnheer Gatz, u hebt de term ‘immoreel’ gebruikt. Ik doe dat niet. Vanuit deontologisch oogpunt is de minister in de fout gegaan. U speelt de bal nu terug en vraagt het parlement wie nu tegen die maatregel kan zijn. Toenmalig minister Stevaert heeft zo ook het kijk- en luistergeld afgeschaft. Wie durfde daar nu tegen zijn? De kostprijs daarvan was 500 miljoen euro. Toen waren er ook overschotten, maar die regering is wel geëindigd met kastekorten.

Als parlementslid ben ik ontgoocheld in de teneur van uw toespraak.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Penris bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, het is al de tweede keer dat u in de fout gaat. U bent de hoedster van ons reglement. We hebben er daarnet op gewezen dat wij een debat hadden gevraagd. De meerderheid was het daar niet mee eens. We hebben dus moeten kiezen voor deze formule van actuele interpellaties. Ik tel vast dat u er nu een debat van wilt maken en dat u de spreektijden niet respecteert.

Ten gronde doet het me, als lid van de oppositie, deugd vast te stellen dat er heel wat ruis zit op de radio, dat over een zo belangrijk onderwerp blijkbaar geen eensgezindheid bestaat bij de meerderheid. Tenzij

minister-president Peeters, die we nog niet hebben mogen horen in het debat, straks iets anders zegt.

Mevrouw de voorzitter, ik stel voor dat u het debat opnieuw in handen neemt, dat u de spreektijden laat respecteren, misschien eerst de regering aan het woord laat en dat u, als er debatten moeten worden gevoerd in de achterkamers van de meerderheid, die laat gebeuren tijdens het meerderheidsoverleg.

Samen met, denk ik, de linkerkant van de oppositie, vraag ik duidelijkheid. Ik hoor hier alleen parlementsleden die helemaal geen duidelijkheid brengen. Ik heb minister-president Peeters geïnterpelleerd. Ik wil eerst van hem een antwoord vernemen vooraleer het debat verder wordt gevoerd.

De voorzitter: Mijnheer Penris, de geplogenheden zijn zo dat eerst de ingeschreven sprekers het woord krijgen. De volgende op de lijst is de heer Sannen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe. Rumor)*

In de tweede ronde krijgen de anderen het woord. *(Rumor)*

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Penris, de waarheid is dat u gisteren niet wist waar het over ging. Het Vlaams Belang was totaal afwezig tijdens het debat omdat het niet begreep wat er aan de hand was. Dat is de kern van de zaak. *(Applaus bij CD&V. Rumor)*

U was niet in staat om aan te geven waar het budgettair-technisch over ging. *(Opmerkingen van de heer Jan Penris)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jef Tavernier tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de vervroegde aflossing van de schulden van alle gemeenten in Vlaanderen en de communicatie van minister Dirk Van Mechelen hierover

ACTUELE INTERPELLATIE van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reactie van de minister-president op het voorstel van Vlaams minister van Financiën en Begroting Dirk Van Mechelen om 600 miljoen euro aan de gemeenten te geven voor hun schuldaflossing *(Voortzetting)*

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, wij kennen minister Van Mechelen als een wijs, plichtbewust man. Hij is geen tafelspringer. Nochtans heeft hij vorige vrijdag voor de nodige verbazing en verwarring gezorgd. Verwarring bij ons parlementsleden, omdat hij bij de inleiding van de begrotingsbespreking met geen woord gerept heeft over zijn voorstel.

Ook bij de gemeenten was er verbazing. Ik heb de VVSG gehoord. De gemeenten weten niet in welk kader dit verhaal past.

Bij de Vlamingen heerst verbazing. De gewone man in de straat begrijpt dit niet. Terwijl de Vlaamse Regering blijkbaar over zoveel geld kan beschikken, heeft hij het steeds moeilijker om de levensduurte aan te kunnen. Hij kan dit verhaal al evenmin plaatsen, hoewel het om zijn belastinggeld gaat.

De overige leden van de Vlaamse Regering waren al even verbaasd. Afgelopen vrijdag hebben minister Vanackere en de minister-president gereageerd. Ik heb de minister-president nog nooit zo scherp op een ander lid van de Vlaamse Regering weten reageren. Zijn reactie heeft op zich al voor bijkomende verbazing gezorgd.

De uitspraken van minister Van Mechelen hebben ook voor heel wat verwarring gezorgd. De woorden van de vorige sprekers tonen aan dat die verwarring nog niet is opgeklaard. De leden van de commissie voor Begroting begrijpen nog steeds niet ten volle om welk geld het gaat of waar dit geld vandaan komt. Het antwoord dat de minister gisteren in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft gegeven, heeft die verwarring wel gedeeltelijk uit de wereld geholpen.

Minister Van Mechelen heeft dinsdag tevens verklaard dat de Vlaamse Regering de reserves van het Vlaams Zorgfonds volgend jaar niet meer wil spijzen. Dit is een problematisch standpunt. Ik vraag me af waarom die beslissing nu wordt aangekondigd en waarom tezelfdertijd 600 miljoen euro aan de Vlaamse gemeenten kan worden gegeven. Gaat het hier om kasgelden, of om de nog niet ingevulde beleidsruimte die de Vlaamse Regering voor 2008 heeft gecreëerd? Hoe verhouden beide elementen zich tot elkaar? Hoe zit het met de andere engagementen van de Vlaamse Regering over de structurele financiering van de gemeenten?

Mijn partij is van mening dat we de gemeenten structureel moeten financieren. Uit de uiteenzettingen van de heren Vermeiren en Verfaillie blijkt dat heel het Vlaams Parlement op dit vlak vragende partij is. We weten met welke uitdagingen de gemeenten worden geconfronteerd. De aanwezige Vlaamse burgemeesters kunnen de situatie allicht beter dan ik beschrijven. De heer Verfaillie heeft terecht gevraagd naar de relatie tussen het door minister Van Mechelen vermelde bedrag van

600 miljoen euro en de engagementen van de Vlaamse Regering ten aanzien van de Vlaamse gemeenten.

Ook is er verwarring over de verdeling van deze middelen. Hoe en onder welke voorwaarden kunnen deze middelen onder de gemeenten worden verdeeld? Alle gemeenten stellen momenteel hun begroting en hun meerjarenbegroting op. Welke plaats moet dit door minister Van Mechelen aangekondigde initiatief krijgen? Kunnen deze bijkomende middelen al in de begroting voor 2008 worden ingeschreven? Sommige gemeentebesturen moeten hun inwoners om bijkomende inspanningen vragen om hun begroting en hun meerjarenbegroting in evenwicht te krijgen. De uitlatingen van minister Van Mechelen ondergraven het draagvlak voor deze vraag naar bijkomende inspanningen. Volgens mij kunnen de gemeentebesturen de door minister Van Mechelen in het vooruitzicht gestelde middelen nog niet in hun begroting of in hun meerjarenbegroting inschrijven.

Bij de Vlaamse bevolking heerst er verwarring: enerzijds krijgen de burgers de indruk dat er voldoende geld is, anderzijds merken ze dat er elders tekorten zijn. Ze vragen zich af hoe het met de levensduurte zit. Minister Van Mechelen heeft gisteren een technische en allicht correcte uitleg gegeven. Volgens hem kost het uitdelen van die 600 miljoen euro begrotingmatig niets. De gemiddelde Vlaming begrijpt die technische uitleg evenwel niet. Het is in elk geval geld van de Vlaamse belastingbetaler.

Ik veronderstel dat de minister-president de houding van de gemiddelde Vlaming kan inschatten. Het voorstel van minister Van Mechelen roept vragen op en dreigt de onderhandelingspositie van de overige leden van de Vlaamse Regering met betrekking tot andere maatschappelijke vragen en eisen te ondermijnen.

De verwarring binnen de regering was ook heel groot. Minister Vanackere eiste ook plots geld op voor zijn verlanglijstje. Mijnheer de minister, hoe terecht misschien ook, maar als ik de minister van Begroting goed heb verstaan, hebt u het niet helemaal begrepen omdat dat geld daar niet voor kan worden gebruikt. Er heerst binnen de regering dus grote verwarring. Die verwarring wordt nog eens versterkt door de communicatie van de minister-president vrijdag en gisteren over zijn globaal pact. Waar moet ik dit globaal pact plaatsen? Dit is misschien terecht en relevant, maar het is mij niet helemaal duidelijk.

Eén ding is bewezen: de aankondigingspolitiek van minister Van Mechelen – misschien had hij toch enige heimwee naar een cultuur uit de voorbije jaren (Rumoer) – heeft ervoor gezorgd dat het debat over de financiering van de gemeenten meer dan actueel is. Dat is een positief punt. De noden en behoeften van de gemeenten worden opnieuw voldoende naar voren geschoven en misschien voldoende erkend.

Aan de andere kant is er dat fiscaal pact. Hoe verhoudt het fiscaal pact dat minister Keulen moest realiseren met daarbij een aanvulling van het Gemeentefonds zich tot dit globaal pact? Voor ons is dergelijk fiscaal pact wenselijk, rekening houdend met onze voorstellen en ook met het regeerakkoord. Forfaitaire belastingen zouden moeten worden afgeschaft, maar daar staat een compensatie tegenover. In het parlement ligt een voorstel voor de verlaging van de onroerende voorheffing voor energiearme woningen. De gemeenten vragen terecht wat daar tegenover staat. Los van een eenmalige impuls voor de schuldafbouw van de gemeenten, zoals minister Van Mechelen voorstelt, denk ik dat minister Keulen of u dringend met meer structurele antwoorden moeten komen voor de financiering van de gemeenten met recurrente inkomsten. Mijnheer de minister-president, ik hoop dat uw globaal pact daar een antwoord op zal bieden. Als ik het goed heb begrepen, zal dit pact nog enige tijd vragen. De gemeenten zullen dus pas duidelijkheid krijgen bij de begrotingscontrole 2008 en niet bij deze begroting. Ze moeten dus nog werken met de huidige cijfers en middelen.

Mijnheer de minister-president, kunt u duidelijkheid geven over het statuut van de aankondiging van minister Van Mechelen? Hoe verhouden deze mogelijke uitgaven van 600 miljoen zich tot de bijkomende beleidsruimte die is gecreëerd voor 2008? Wat bedoelt u met het globaal pact? Welke initiatieven zijn er om naast eenmalige schuldverlichting de gemeenten meer structureel en recurrent tegemoet te komen? Wanneer krijgen we over dit alles duidelijkheid? Zal dit inderdaad pas bij de begrotingscontrole 2008 zijn? (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, ik werd vrijdagmorgen wakker met een leuke mededeling in het kader van de evangelische omroepopdracht van de Vlaamse Regering. Ik ben al 25 jaar verantwoordelijk voor de gemeentelijke financiën en we zullen dit dienstjaar met een tekort afsluiten. Ook de komende jaren zullen we met tekorten kampen. Dit is niet alleen mijn probleem, maar van vele collega's. Ik hoorde dat we 100 euro per inwoner zouden krijgen. Voor 16.000 inwoners betekent dit 1,6 miljoen euro. Wie kan tegen dergelijk vroegtijdig sinterklaasgeschenk zijn? Uit de kranten bleek dat andere gemeenten, gebriefd door 'blauwe excellenties', reeds verder waren gegaan.

Zo lezen we in de kranten dat een burgemeester van een zeer belangrijke West-Vlaamse gemeente – die overigens nog lid van dit parlement is geweest – op basis van vertrouwelijke informatie van een lokale federale staatssecretaris dit bedrag reeds in de gemeentelijke begroting heeft ingeschreven.

Iedereen tevreden. Er werd een beetje gediscussieerd of er al dan niet rekening moet worden gehouden met de financiële draagkracht van de gemeenten. Men vroeg zich af of er geen verschil moet worden gemaakt tussen landelijke en stedelijke gebieden, want Sint-Martens-Latem is heel rijk en Riemst heel arm... Verder zijn er een aantal gemeenten in het Heuvelland die ook een steuntje zouden kunnen gebruiken.

Maar eigenlijk waren dat luxeproblemen. Iedereen was tevreden met het manna dat uit de hemel viel. Maar tegen vrijdagmiddag was het blauwe ballonnetje al doorprikt. Er was helemaal geen akkoord over de aanwending van die middelen. Het was een soloslim van de minister. De kranten logen er zaterdagochtend dan ook niet om. Terwijl er allerlei tabelletjes verschenen over de middelen die de Vlaamse gemeenten zouden uitsparen, waren de krantencommentaren vernietigend voor minister Van Mechelen: “de aankondigingspolitiek van paars is terug”; “dit maakt politici ongeloofwaardig” of “hij zal op de blaren moeten zitten”. Pijnlijk voor de prille viceminister-president die zo graag door het leven gaat als de dossierkenner – en dat is hij ook – en die deugdelijk bestuur hoog in het vaandel voert.

Uiteraard weerde minister Van Mechelen zich. Het ging louter om een kasmaatregel die geen invloed heeft op de begroting, zo legde hij gisteren in de commissie uit. Met die kasmiddelen mag enkel geld worden belegd of aan schuldafbouw worden gedaan. En dus hoopte hij met die injectie de financiële positie van de gemeenten – die een gezamenlijke schuld hebben van 8,8 miljard euro – te verbeteren. Hij “hoopte” – andere kranten spreken van “eiste” – dat de gemeenten in ruil voor deze nieuwe maatregel hun belastingen niet zouden optrekken. Boze tongen beweren dat dit een strategie van een bepaalde politieke partij die zo belastingverhogingen wil vermijden.

Hij weerde zich verder door te stellen dat hij bevoegd is voor het kasbeheer van de Vlaamse overheid. Volgens het delegatiebesluit is dat juist. Gisteren zei minister Keulen in het Vlaams Parlement, in zijn antwoord op interpellaties van de heren Van Hauthem en Demesmaeker over de niet-benoeming van drie burgemeesters in de faciliteitengemeenten: “Volgens het delegatiebesluit van de Vlaamse Regering ben ik ten volle bevoegd.” Hij had het over de eventuele benoeming van die burgemeesters. En hij zei ook: “Gezien het soortelijk gewicht van de beslissing vond ik het raadzaam dat ik mijn beslissing eerst op de Vlaamse Regering bij wijze van mededeling zou brengen. Kwestie dat mijn collega’s mijn belangrijke beslissing niet in de kranten zouden moeten lezen. Dat zou niet netjes zijn.” Dat zijn de wijze woorden van minister Keulen.

Minister Van Mechelen steekt zijn collega en partijgenoot blijkbaar nog meer stokken in de wielen. Reeds lange tijd poogt minister Keulen een fiscaal pact met de

gemeenten tot stand te brengen. Dit pact zou er in 2008 moeten komen en daartoe heeft de minister in zijn begroting in 25 miljoen euro voorzien. Op het eerste gezicht doorkruist minister Van Mechelen zijn beleid volledig. Enige samenspraak was ons inziens wenselijk geweest. Of kadert zijn initiatief in de herfinanciering van de gemeenten en is er hierover dus wel met minister Keulen gesproken? Zo ja, waarom schrijft minister Keulen hierover dan niets in zijn recente beleidsbrief?

Het feit dat hij plots, zonder medeweten van de Vlaamse Regering, zoveel geld uit zijn hoed tovert, bewijst volgens ons dat er iets schort aan de transparantie van het systeem. Hoe kan het dat hij op een goede vrijdag zomaar aankondigt dat hij zoveel geld heeft gevonden? Ook ik lees elke maand de nieuwsbrief over het kasbeheer en ik weet dus ook dat er 2,4 miljard beschikbaar is. Maar toch roept het op zijn zachtst gezegd vragen op dat dit geld nu uit de hemel komt vallen. Betekent dit dat er investeringen zijn geschrapt of een forse vertraging kennen? Dan zou ik graag vernemen welke, aangezien het voor een investeringsregering niet kan dat geplande investeringen gewoon onder de mat worden geveegd. Er wordt nu al een voorafname gedaan op het te verwachten kasoverschot dat op het einde van het jaar wordt verwacht, en dit ten bedrage van 600 miljoen.

Graag kregen we duidelijkheid over de exacte cijfers en bestemmingen van het kasoverschot. Waarom is een dergelijk groot kasoverschot te verwachten? Wat zijn de achterliggende mechanismen? Is er een onderbenutting of een achterstand bij het FFEU waar te nemen?

Ook begin 2007 bijvoorbeeld was er een kasoverschot van 400 miljoen euro. Valt ook in de toekomst een dergelijk groot kasoverschot te verwachten? Wat impliceert dit voor de opmaak van de meerjarenbegroting? In hoeverre is dat nu achterhaald? Wat zijn de implicaties van een bijkomende schuldafbouw van de schulden van de gemeenten voor de bijdrage die Vlaanderen, de Vlaamse overheid en de lokale besturen, dan doet om het gemeenschappelijk Belgisch vorderingensaldo te realiseren?

Vandaag wordt voor de lokale besturen, de Vlaamse en de Waalse samen, door de Hoge Raad voor Financiën een vorderingensaldo in evenwicht vooropgesteld. Zou het niet logischer zijn, daar de gewesten sinds Lambertmont de voorgedij-overheid zijn van de lokale besturen, dat er binnen de HRF een aparte begrotingsnorm komt voor de Vlaamse, de Waalse en de Brusselse lokale besturen?

Klopt het dat de plannen om 600 miljoen euro te geven aan de gemeenten een effect hebben van een vermindering van 1 percent op de gewone uitgaven van de gemeenten, zoals de VVSG berekent? Klopt de bewering van de VVSG dat dit geen structurele sanering is van

de gemeentefinanciën? De vereniging stelt immers dat om een structureel effect te sorteren, er jaarlijks een dergelijke operatie moet plaatsvinden. Welke recurrente initiatieven zijn hier mogelijk?

Ik zou willen dat er op korte termijn een duidelijke communicatie wordt gevoerd naar de gemeentebesturen over wat precies staat te gebeuren. Het enige element waarover we nu beschikken, is de omzendbrief van 18 juli 2007 over de begroting 2008. De gemeenten en de hele bevolking hebben het recht om te weten wat er van deze 600 miljoen nu aan is. Of gaat het hier gewoon om een ballon die nu doorprik wordt?

Ik ben zeer benieuwd naar uw antwoord, mijnheer de minister. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Als ik tot nu toe luister wat er het afgelopen uur is gezegd, kan ik het samenvatten in enkele woorden. Ik hoor hier verwarring, onduidelijkheid, onbegrip en verbazing. Dat zijn de woorden van de partijen van de meerderheid. Het is voor mij dan ook duidelijk wat ik hier zie gebeuren. De minister deed maar wat. Het was niet overlegd of doorgepraat, er is dus geen bindmiddel, het is een verzameling van losse elementen. Als men dat een coalitie of regering noemt, dan weet ik het niet meer. Dat is de samenvatting van de gazetten.

De aankondigingspolitiek is terug van weggeweest. Ik heb het hier al meerdere malen gehoord. Daarnet is gezegd dat de sint vroeger en vroeger komt. Voor mij is het eerder de gulle weldoener met minister Lambik in de hoofdrol en de minister-president als Jerommeke die de minister wil tegenhouden om domme dingen te doen.

600 miljoen euro wordt aan de gemeenten overgeheveld. Welke conclusie dringt zich op? Vlaanderen heeft te veel geld in kas. Tegen te veel geld kan men niet tegen zijn, behalve als men communist is of extreemlinks aanhangt. En dan nog want zij hebben ook graag geld. Dat stond in de geschiedenis van de gazetten.

Minster Van Mechelen pakte met het voorstel uit om per inwoner 100 euro te besteden aan schuldafbouw. Lokale besturen hebben moeilijkheden om rond te komen. Dat is de teneur. Dat is vreemd want de gemeenten zagen een stijging van het Gemeentefonds gebeuren dat hen financiert van 36 percent over 8 jaar. We mogen de compensatieheffing van 83 miljoen per jaar ook niet vergeten. Ik vind niet dat de gemeenten opeens moeten klagen dat ze niet meer rondkomen. De minister zei dit te doen onder dwang van de burgemeesters. (*Rumoer*)

Het geroezemoes is leuk voor de ambiance. Ik vind het lachwekkend en treurig. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Het is lachwekkend en treurig, want het is ook in strijd met de elementaire beleefdheid.

Het is trouwens ook in strijd met wat de VLD in haar verkiezingsprogramma beloofde. Daar staat letterlijk in: “Steden en gemeenten dienen aangepord te worden de tering naar de nering te zetten en zuinig om te springen met het belastinggeld.” Dus blijktbaar is er ook al een bijsturing geweest in de visie van hoe dat gefinancierd moet worden.

In plaats van de steden en de gemeenten te verplichten hun belastingen te verminderen, geeft minister Van Mechelen hun de mogelijkheid om nog meer geld uit te geven doordat ze kunnen besparen op hun rentelasten. Als er geld over is, dan is het wegwerken van de wachtlijsten bij de gehandicapten toch wel de eerste prioriteit naast armoedebeleid en kinderopvang.

Die aankondigingspolitiek werd onmiddellijk in de kiem gesmoord door minister-president Peeters. Hij stelde dat het om een persoonlijke denkpiste gaat die niet besproken is binnen de regering. Meer en meer hoor ik hier persoonlijke uitspraken. Ik vraag me af wat dat gaat geven over anderhalf jaar wanneer we dichter bij de verkiezingen komen.

Maar blijktbaar vergeten de ministers dat ze ruziën over geld dat de belastingbetaler eerst op tafel heeft moeten leggen. Dat is de essentie van het verhaal. Vlaanderen krijgt het merendeel van zijn inkomsten van de Belgische regering en die wil ons laten geloven dat ze de belastingen vermindert. De Vlaamse Regering van haar kant heeft geld te veel en legt spaarpotjes aan. Intussen staat ons land aan de top in alle hitlijsten over belastingdruk. De burger betaalt dus te veel belastingen, vinden wij. En een overheid die leeft van gekregen geld werkt niet efficiënt. Als de Vlaamse Regering alsnog zou beslissen een deel van de schuld van steden en gemeenten af te betalen, dan zou je de gemeenten toch kunnen verplichten hun opcentiemen op de onroerende voorheffing of op de personenbelasting te verminderen.

Ik had aan de minister – maar hij is er natuurlijk niet – graag gevraagd waarom hij afstapt van het gezond liberaal principe dat iedere belastingverhoging uitgesloten is en dat belastingverlagingen de beste manier zijn om onze economie sterker te maken en de welvaart voor iedereen te verhogen. Maar dat zal ik hem schriftelijk moeten vragen. Als hij daar niet meer in gelooft, dan is hij ver weg van het liberalisme. Maar dat weten we want de VLD staat nu al links van de CD&V. Waarom verplicht hij de steden en gemeenten niet om hun belastingen te verlagen? Zal minister Van Mechelen rekening houden met de uitspraken van minister-president Peeters? Of zal hij als beheerder van het spaarboekje van de nv Vlaanderen alleen beslissen?

Tot slot, gemeenten die schulden hebben, zijn gemeenten die jarenlang boven hun stand hebben geleefd. Schulden worden gemaakt door besturen die geen oog hebben voor de verhouding van inkomsten en uitgaven. Elke onderneming en elk bedrijf moet altijd de tering naar de nering zetten. Met wat je binnenkrijgt, moet je toekomen. Als je daar niet mee toekomt, dan ben je slecht aan het besturen. Misschien hebben de gemeenten een schuldbemiddelaar nodig die de boekhouding overneemt en hen zegt dat één euro één euro is en dat je niet meer kan uitgeven.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik dank alle collega's die hier een toelichting hebben gegeven. Ik heb als minister-president vanmorgen de zaken doorgepraat met minister Van Mechelen en ik zal hier antwoorden. Hopelijk kan ik de verwarring de wereld uit helpen.

De verbazing is er geweest. Ik denk dat minister Van Mechelen – toen hij het voorstel bekendmaakte in Het Laatste Nieuws en ook op de radio – zelf benadrukt heeft dat het om een persoonlijk voorstel ging. Een persoonlijk voorstel dat gezien de verschillende reacties in dit parlement, heel wat losweekt.

Het is heel belangrijk te onderstrepen dat het geen sinterklaascadeau is en ook niet als zodanig gekwalificeerd mag worden. Minister Van Mechelen heeft geprobeerd om het te duiden, hoewel dat niet zo eenvoudig is.

Die 600 miljoen euro hebben te maken met kasoverschotten. Een aantal mensen hebben gezegd dat het gaat om het geven van 600 miljoen euro aan de gemeenten, maar dat is het niet. Men wekt nogal snel de indruk, ook bij mensen die niet onmiddellijk thuis zijn in ESR en andere opgelegde regels – thesaurie, thesaurieoverschotten en kasoverschotten – dat de regering weer geld over heeft. De eerste keer ging om een bijkomende beleidsruimte van 1,263 miljard euro, en nu nog eens 600 miljoen erbij, waardoor de indruk ontstaat dat de Vlaamse Regering bulkt van het geld. Dan rijst natuurlijk de vraag hoe het mogelijk is dat men dat niet op andere domeinen inzet. Bij de mensen komt dat op die manier over. Als minister-president wil ik dat beeld corrigeren en ervoor zorgen dat de mensen maximaal weten wat de toestand is, hoe we daarmee omspringen en het met heel grote zorgvuldigheid aanpakken.

Het gaat hier over een kasoverschot, over thesaurie. Ik probeer het in gewone termen te vertalen. Een gezin heeft een nieuwe keuken besteld en daarvoor wordt gespaard. Men komt de keuken niet plaatsen en het geld staat op een bankrekening, maar als op een bepaald moment de keuken komt, moet men die wel betalen. Het gaat dus om de problematiek van de matching tussen

beleidskredieten en betaalkredieten, wat voor gevolg heeft dat er een thesaurie-overschot is.

Mijnheer Gatz, ik denk dat u moet opletten met het woord immoreel. We kunnen dat geld inzetten binnen de ESR-regels, voor het wegnemen van schulden van de gemeenten of het overnemen van schulden van de gemeenten. Maar we kunnen dat ook doen voor Aquafin, wat we ook beslist hebben. We kunnen dat ook doen voor UZ-Gent, De Lijn of de pensioenvoorzieningen van de VRT. Er zijn tal van mogelijkheden. De problematiek of het nu moreel of immoreel is, heeft daar niets mee te maken.

Het is belangrijk om de problematiek die op tafel ligt, ook aan te pakken. Gemeenten en steden – en de heer Verfaillie heeft daar terecht naar verwezen – hebben niet alleen een zware opdoffer gekregen met het wegvallen van de dividenden door de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, ze hebben ook bijkomende opdrachten gekregen zoals politie, brandweer enzovoort.

Er is een probleem met de financiële gezondheidstoestand van onze gemeenten en steden. Het is belangrijk dat de Vlaamse Regering zegt dat er een probleem is. Het lijkt me ook vanzelfsprekend dat we dat probleem aanpakken. We hebben dat al gedaan. In het kader van de vrijstelling van de Elia-heffing hebben we gezegd dat we dat gaan compenseren. We doen een inspanning van 83 miljoen euro om voor de gemeenten het wegvallen van de Elia-heffing goed te maken.

Er zijn nog andere zorgen, die hier ook terecht werden geformuleerd. Voor de problematiek van de rioleringen hebben al heel wat gemeenten inspanningen gedaan, maar andere moeten nog zware inspanningen doen om tegen 2015 te voorkomen dat boetes worden opgelegd. Er werd terecht ook verwezen naar de overname van provincie- en gemeentewegen. Dat staat ook in het regeerakkoord en men kijkt ernaar uit hoe dat kan worden aangepakt. Er is de problematiek van het OCMW en er zijn nog andere mogelijkheden wat tegemoetkoming betreft naar de gemeenten, om de gezondheidstoestand van de gemeenten aan te pakken.

Beste leden, ik zeg u in alle duidelijkheid, en dat is het positieve van dit debat, zoals de heer Sannen heeft gezegd, dat er een antwoord zal komen van de Vlaamse Regering op deze problematiek van de steden en gemeenten. Het persoonlijke voorstel van minister Van Mechelen wordt daarin meegenomen. Er zijn tal van vragen gesteld, ook gisteren in de commissie. Men vraagt hoe het zit, hoe het verder zal worden georganiseerd en op basis van welke criteria het zal gebeuren. Het overleg binnen de Vlaamse Regering is opgestart. De minister-president is niet alleen de hoeder van het regeerakkoord maar ook van de samenhang van de Vlaamse Regering. Met alle leden van de regering

zullen we zeer snel tot een akkoord komen niet alleen over het fiscaal pact, de 25 miljoen in 2008 en de 75 miljoen in 2009, maar ruimer dan dat. Ik ben er zelf voorstander van om het nog uit te breiden met andere elementen zoals riolering en wegen, om tot een globaal duurzaam antwoord te komen over de situatie van de steden en gemeenten.

Ik kan dat antwoord nu niet geven omdat het technisch nog volledig moet worden uitgeklaard en omdat er overleg moet zijn met mijn collega's. Ik zeg wel dat het voorstel van minister Van Mechelen ook op tafel ligt en wordt meegenomen omdat het een interessant voorstel is. We zullen dat met technische vragen en antwoorden die daarop worden geformuleerd, verder uitklaren.

Ik zal er alles voor doen om dat zo snel mogelijk te doen. De steden en gemeenten hebben nu gehoord dat er iets kan komen. Ik wil er snel een antwoord op geven om te voorkomen, mijnheer Janssens, dat bepaalde steden en gemeenten te lang in het ongewisse zouden blijven. Ik zal met mijn collega's een uitermate inspanning doen om zo snel mogelijk een antwoord te geven.

Geachte leden, ik sta er garant voor ten eerste dat ik en al mijn collega's zeer zorgvuldig omspringen met het geld van de Vlaamse belastingbetaler, ten tweede dat er duidelijkheid over gegeven wordt met alle technische antwoorden en ten derde dat dit in een globaal kader wordt geplaatst zodat andere zorgen van andere collega's antwoorden kunnen krijgen. Natuurlijk is een thesaurieproblematiek en een kasoverschot iets anders dan recurrent beleid. We zullen er zeer zorgvuldig over beraadslagen en er antwoorden op geven. Dat zeg ik u vandaag. Verder ga ik niet. Mocht ik dat doen, dan zou ik de uitgangspunten die ik zelf heb geformuleerd, met voeten treden en dat wil ik niet. Ik wil overleg, duidelijkheid en zo snel mogelijk voor dit parlement en naar alle steden en gemeenten. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister-president, het is ondertussen duidelijk dat minister Van Mechelen een zeer grote verdienste heeft: de regering gaat nu eindelijk eens een serieuze discussie voeren over het pact met de gemeenten en wat ze met het overschot gaat doen. Minister Van Mechelen zwengelt op zijn manier die discussie aan.

U hebt gelijk wanneer u zegt dat het geen sinterklaas-cadeau is. Het is wel een cadeau, of een poging tot, maar dan een van Van Mechelen. Een cadeau is iets wat men geeft zonder tegenprestatie en liefst op een onverwacht moment zodat men wat verrast is. Dat is de essentie van wat de minister voor de gemeenten probeerde te doen, namelijk een cadeau van Van Mechelen geven.

U zult proberen het beeld te corrigeren van een Vlaamse Regering, bulkend van het geld. Ik raad u dat echt aan,

want dat beeld is er, en ik denk dat u dat niet meer weg krijgt. U maakt me niet wijs dat de discussie over dat geld enkel gaat over thesaurie en kas. Er zit natuurlijk geld in de kas, maar als je het overhevelt naar een ander bestuur, gaat het niet alleen over beleggen en kasbeheer, maar over het overhevelen van middelen omdat je daar ruimte voor hebt, weliswaar in het kader van Europese regelgeving waardoor je niet alles kunt doen wat je wilt.

Belangrijk voor dit parlement, en ook binnen de meerderheid en binnen de regering, is dat daarbij wordt bekeken wat binnen de regelgeving de alternatieve bestedingen zijn. Het is pas als die verschillende mogelijkheden bekend zijn, en er wordt een keuze gemaakt, dat er aan politiek en aan beleid wordt gedaan. Voor het parlement is het belangrijk dat de regering zo open is te zeggen wat de mogelijkheden waren en wat de uiteindelijke beslissing is die ze ter discussie en bekrachtiging voorlegt aan het parlement.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik heb uw uitleg aandachtig beluisterd. Shakespeare heeft ooit een toneelstuk geschreven getiteld 'Much Ado About Nothing'. Ik heb de indruk dat we dat toneelstuk opnieuw aan het opvoeren waren. Als ik uw woorden mag geloven, hebben we nu gedebatteerd over niet meer en niet minder dan een blauw ballonnetje dat uw minister van Financiën in eigen naam heeft opgelaten.

We hebben een kasoverschot omdat we bepaalde keuzes nog niet moeten afbetalen, misschien omdat ze niet worden opgeleverd. We mogen dat kasoverschot eventueel, misschien, met een beetje geluk besteden, alleen weten we nog niet hoe we dat gaan besteden. Zoals het een regering als de uwe past, zal daarover een grondig overleg worden gepleegd. U had dat overleg mogen plegen voor u uw minister met zijn blauwe ballonnetje het veld liet ingaan.

Ik heb alvast genoteerd dat dit overleg niet gemakkelijk zal verlopen. Ik heb de Open-Vld-fractie gehoord, die nogal uitdrukkelijk de kaart van de gemeenten trekt. Daar zijn misschien een aantal argumenten voor te vinden. Ik heb de sp.a gehoord, die stelt niet te weten welke richting het uit moet. Ze hebben heel veel technische vragen, en misschien ook een aantal politieke bedenkingen. De fractie is er nog niet zo zeker van dat dit aan schuldafbouw zal moeten worden besteed. Misschien is er meer beleidsruimte mogelijk.

Dan heb ik de CD&V-fractie gehoord, die vandaag met twee stemmen heeft gesproken. Er was enerzijds de heer Van Rompuy, de grote specialist inzake Financien, die andere, mindere goden in dit halfroond even heeft terechtgewezen. Anderzijds was er de strekking van de CD&V-burgemeesters van Vlaanderen. Als ik

hen goed heb beluisterd, hier, maar ook in de wandelingen, konden ze blijkbaar toch wel sympathie hebben voor dat blauwe ballonnetje dat Zwarte Piet Van Mechelen vorige vrijdag heeft opgelaten. Ik wens u veel succes met het overleg, mijnheer de minister-president. Voor de zoveelste maal stellen we vast dat er ruis zit op uw radio. Er zijn andere dossiers waarmee u met uw meerderheid problemen hebt. Uit uw eigen meerderheid komen er vaak en terecht heel kritische vragen met betrekking tot bepaalde grote pps-projecten. Binnen uw eigen meerderheid zijn er heel wat discussies over het door uw regering gevoerde mobiliteitsbeleid. Er zijn nog andere onderwerpen. Naar aanleiding van de begroting zullen we het daar misschien uitgebreider over kunnen hebben. Ik voel dat er wat frictie is in uw fractie. Misschien is dat een verkeerd gevoel, maar het doet me vandaag alleszins deugd dat ik het mag voelen. Ik trek daar lering uit en wens u veel succes.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, het is duidelijk dat er wat moet worden gepraat binnen de regering. Dat moet nu en dan eens gebeuren. Ik spreek uit ervaring. Ik denk dat de regering er wel zal uitgeraken. Dat is echter niet de kern van het verhaal. Mijnheer de minister-president, namens onze fractie wil ik u zeggen dat het goed is dat deze regering erkent dat er een probleem is van structurele onderfinanciering van het lokale niveau. Dat is gebeurd bij monde van de minister van Financiën en Begroting. U hebt dat zelf erkend.

Ik wil er vandaag op wijzen dat, los van de vraag over hoeveel geld het gaat, er nood is aan een structurele ondersteuning. Belangrijk is de vraag volgens welke criteria dat geld zal worden verdeeld. Ik wil pleiten voor de kleinere gemeenten, die op het gebied van de planlast steeds nieuwe taken en opdrachten opgelegd krijgen door de diverse overheidsniveaus, en in verhouding te weinig middelen hebben om dat goed te kunnen doen.

Er groeit dus een onevenwicht tussen de besturen die wel over voldoende draagkracht beschikken om dit te doen, en de besturen die niet over voldoende draagkracht beschikken. Als men louter de criteria van het Gemeentefonds en het Stedenfonds hanteert en die blijft hanteren om de beschikbare middelen te verdelen onder de gemeenten – of het nu om de 25 miljoen gaat waarover men het had of over een gedeelte van het bedrag waarover minister Van Mechelen het had – dan zal de kloof nog groter worden. De criteria bevatten immers heel strenge correcties voor de centrumfunctie en ook de sociale parameters zijn belangrijk. Er zijn gemeenten in Vlaanderen die het in 2006 moesten doen met een structurele financiering vanuit Vlaanderen van minder dan 100 euro per inwoner. Andere gemeenten en steden, bijvoorbeeld Gent, krijgen wegens hun centrumfunctie en wegens de concentratie van sociale en ander proble-

matieken, 1050 tot 1070 euro per inwoner van Vlaanderen als de structurele basisfinanciering.

Ik pleit ervoor dat in overleg met de VVSG rekening wordt gehouden met dit gegeven. We moeten ervoor zorgen dat de kloof niet nog groter wordt. De kloof zou kleiner worden indien eenzelfde bedrag extra per inwoner wordt gegeven. Het herbekijken van de parameters van het Gemeentefonds lijkt me alleszins ook het overwegen waard. Ik pleit voor de vele lokale bestuurders die vandaag werkelijk tussen hamer en aambeeld zitten. Ze willen de lokale belastingen niet verhogen, maar ze worden wel geconfronteerd met bijvoorbeeld de cultuurbeleidscoördinator, de preventieadviseur of de zoveelste nieuwe opdracht van de federale overheid in het licht van de veiligheid of van de brandweershervorming. Laat het duidelijk zijn dat dit alles niet langer te financieren is.

Het is goed dat dit debat gevoerd wordt. Ik beseft dat het probleem niet in enkele dagen tijd opgelost kan worden. Voor wat 2008 betreft, zullen de gemeenten hun plan moeten trekken, maar ik pleit ervoor dat op relatief korte termijn de structurele financiering van het lokale niveau, ook door deze regering en met steun van het parlement, wordt opgelost.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik heb de minister-president aandachtig beluisterd. Ik wil nog een aantal kleine dingen kwijt. Mocht ik de indruk gewekt hebben dat ik morele lessen wens te geven, dan benadruk ik dat dit niet het geval is. We hebben elkaar in dit parlement in het algemeen trouwens geen morele lessen te geven. Ik heb alleen maar willen zeggen dat het moeilijk te verantwoorden zou zijn dat de Vlaamse Regering op een berg kasgeld zou zitten en daar niets mee zou doen, behalve het beleggen en als bankinstelling fungeren.

Mijnheer de minister-president, een aantal collega's verwees ook naar de aankondigingscultuur. Ik zal de geschiedenis van de laatste 10 jaar Belgische en Vlaamse politieke feiten niet overlopen. Ik zou kunnen verwijzen naar de uitvinder er die cultuur, de heer Stevaert ten tijde van het Kijk- en Luistergeld, maar dat hebben anderen al gedaan. Ik zou ook kunnen verwijzen naar een bezoek van uw voorganger aan Nederland en de hele discussie over het Wegenvignet. Niet langer dan 10 dagen geleden had ik de gelegenheid om een constructieve discussie in de commissie voor Financiën en Begroting te voeren over uw persoonlijk denkspoor – dat gaf u ruiterlijk toe – om de Limburgse Reconvertie Maatschappij een andere financieringsachtergrond te geven. De aankondigingspolitiek moet niet de regel zijn, daar zijn we het allemaal over eens, maar wie zonder zonde is, werpe de eerste steen.

Mijnheer Tavernier, als de indruk zou gewekt zijn dat de huidige Vlaamse Regering in het geld zwemt, dan is

die indruk een beetje verkeerd. We hebben 10 jaar lang hard gewerkt, zowel de voorgangers van deze regeringsploeg als de huidige ploeg, om schuldenvrij te worden. We gaan daar toch niet negatief over doen, want we zijn bijna schuldenvrij. De volgende fase is nu ingetreden: bekijken wat we met de vrijgekomen middelen kunnen doen. Dat is een andere benadering van heel dit debat.

Mevrouw de voorzitter, collega's, het is duidelijk dat de politieke vader van dit idee over de schuldenlastleniging van de gemeenten, minster Van Mechelen is, maar we weten ook dat een goed idee altijd vele politieke vaders heeft. We bieden meer dan grootmoedig en in alle sereniteit het co-ouderschap aan aan alle fracties van de meerderheid en uiteraard ook aan de minister-president. Mijnheer de minister-president, ik heb u goed beluisterd en ik ben blij dat u dat co-ouderschap hebt aanvaard. *(Applaus bij de VLD)*

De heer Ludo Sannen: Ik wil aan het Vlaams Belang duidelijk maken dat wij voorstander zijn van een bijkomende financiële ondersteuning van de gemeenten. Laat daar geen twijfel over bestaan.

De toelichting van de minister-president heeft duidelijk gemaakt dat de communicatie van minister Van Mechelen niet zo gelukkig was. Door dit antwoord is de verbazing, en vooral ook de verwarring weggenomen. Ons interesseert het niet wie in de toekomst als grote weldoener van de gemeenten door het leven zal gaan, wel dat er snel meer middelen komen. Ik heb begrepen dat dit verworven is, er zullen meer middelen naar de gemeenten vloeien. Ik hoop dat het aangekondigde globaal plan een snel en duidelijk antwoord geeft aan de gemeenten, tegen maart, april ten laatste. Zo kan dit bij de eerste budgetcontrole worden geïmplementeerd in de begroting. Daar hebben de gemeenten recht op.

De heer Rudi Daems: Het positieve aan dit debat is dat de opendebatcultuur is teruggekeerd. Dat kan ik alleen maar toejuichen. Ik hoop dat dit het debat in de komende weken interessanter zal maken. Een ander positief punt is dat niemand de moeilijke financiële situatie van de gemeenten betwist en dat we daar iets willen aan doen.

Onze fractie betreurt dat deze regering aan ballonnetjespolitiek doet met een hoog Stevaertgehalte. Dat minister Van Mechelen dat midden in de begrotingsbesprekingen doet en er met geen woord over rept in de commissie, is geen goed bestuur. Bovendien is het niet geoorloofd dat Vlaanderen 2 miljard euro in kas heeft. Beleidsmatig kunnen we daar veel mee doen. De uitdagingen op het vlak van wonen, zorg en leefmilieu moeten dringend aangepakt worden.

Ik wil een met reden omklede motie aankondigen.

De heer Jan Peumans: Uiteindelijk zal de financiële situatie van de gemeenten voor een groot deel moeten

worden betaald door de lokale bevolking. We moeten geen sfeer creëren alsof al het manna van de Vlaamse Regering de lokale problemen zal oplossen.

Het lijkt zinvoller om de discussie te voeren over het gemeentefonds, waartoe de heer Sauwens oproept, over het feit dat de rijken rijker worden en de armen armer. Ik hoop dat er op korte termijn een duidelijke boodschap wordt gestuurd naar de 308 Vlaamse gemeenten over wat er al dan niet met die 600 miljoen euro zal gebeuren. Nu worden allerlei verhalen verteld. Niet alle gemeenten volgen dit debat. Ze hebben deze informatie niet. We moeten daar heel duidelijk over communiceren.

De heer Jan Verfaillie: Ik heb begrepen dat de gemeenten binnen afzienbare tijd duidelijkheid zullen krijgen, en dat er met de budgetcontrole een globaal pact zal komen voor de lokale besturen. De Vlaamse Regering kan op korte termijn de 25 miljoen euro voor het fiscaal pact in 2008, toevoegen aan de Elia-middelen, zodat de lokale besturen nu al wat centen krijgen.

De heer Karlos Callens: Mijnheer Peumans, ik ga akkoord met de zorg voor gemeenten die het moeilijk hebben. We moeten toch ook voorzichtig zijn dat we de gemeenten die goed hebben gewerkt, niet straffen. Ik heb de indruk dat we de gemeenten betuttelen, dat we hun autonomie inperken.

Ik heb de indruk dat wij opnieuw een administratieve meerlast gaan opleggen aan de gemeenten. Een vijftiental jaren geleden is men begonnen met jeugdwerkbeleidsplannen, milieuconvenanten, sportbeleidsplannen, cultuurbeleidsplannen, enzovoort. Men schonk aan de gemeenten een bepaald bedrag, op voorwaarde dat ze die administratieve invulling deden. We zijn daar heel ver in gegaan en ik denk dat de gemeenten er op dat vlak stilaan genoeg van hebben. We moeten er dan ook over waken dat we bij de opmaak van fiscale, globale en andere pacts de gemeenten niet opnieuw een administratieve meerlast opleggen.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, ik wil nog eens onderstrepen dat wij het waardevolle idee van minister Van Mechelen in overweging zullen nemen. We zullen het voorstel de komende dagen in een ruimere context bekijken. Ik zal er alles aan doen om snel een antwoord te kunnen formuleren en duidelijkheid te kunnen geven.

Daarnaast ga ik ervan uit dat we een dergelijke operatie niet zonder meer kunnen uitvoeren. Wanneer we een deel van de schulden van de gemeenten overnemen, lijkt het mij evident dat daar ook enige richtlijnen of verplichtingen aan gekoppeld worden. Ik heb een groot vertrouwen in de steden en gemeenten, maar we kunnen een dergelijke operatie niet zomaar, zonder kader, uitvoeren. En ik beschouw dat niet als betutteling, mijnheer Callens.

Mijnheer Sauwens, u merkt terecht op dat we rekening moeten houden met de verschillen tussen kleine gemeenten en grote steden.

Mijnheer Daems, met kasoverschotten kan men geen recurrent beleid voeren. U maakt daar een denkfout die helaas ook vele Vlamingen maken. Het is niet zo dat wij 600 miljoen euro recurrent kunnen inzetten. Het gaat hier om een eenmalige operatie. De matching tussen beleidskredieten en betaalkredieten is essentieel. Het feit dat wij zo'n groot kasoverschot hebben, heeft onder meer te maken met het feit dat wij een investeringsregering zijn. Veel investeren betekent veel beleidskredieten, maar daar zit enige vertraging op, waardoor de matching met de betaalkredieten niet volledig conform verloopt met de kasoverschotten.

Mijnheer Penris, ik ga overleg plegen met de VVSG. In het kader van de modaliteiten en de rechten en plichten is het zeer belangrijk dat er ook vanwege de steden en gemeenten engagementen komen. In elk geval zullen we hier in het parlement zo snel mogelijk een antwoord brengen op de kwestie. Dat noem ik krachtig beleid. We hebben dat recent in andere dossiers ook gedaan.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, om te vermijden dat dit debat al te vrijblijvend blijft, kondig ik een met redenen omklede motie aan.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Penris, mevrouw Martens, de heren Van Hauthem, Boutsen en Van Dijck en mevrouw Michiels en door de heer Daems werden tot besluit van deze actuele interpellaties met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk vrijdag 23 november 2007 om 17 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een eventuele uitbreiding van het initiatief van een vondelingenschuif naar alle grote Vlaamse steden

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een aantal jaren geleden werd in Antwerpen op initiatief van de vzw Moeders voor Moeders de vondelingenschuif geopend. Dat initia-

tief werd onmiddellijk afgeschoten door verschillende openbare instanties. Gedurende al die jaren kwam er geen steun of erkenning van het Antwerpse OCMW of van de Vlaamse overheid. Er werd zelfs niet over gecommuniceerd met de burgers.

Vorige zaterdag werd in de vondelingenschuif een baby teruggevonden. Het kind werd waarschijnlijk achtergelaten door een moeder die ten einde raad was. Zij moet wellicht erg eenzaam geweest zijn en kon waarschijnlijk nergens anders terecht. Zij heeft haar kind daar vermoedelijk achtergelaten omdat ze geen andere uitweg meer zag.

Een zaak staat vast: het kind is gered. De kleine Thomas, zo is de jongen genoemd, heeft dankzij de vondelingenschuif een recht op leven gekregen. De media en het Antwerpse OCMW hebben daar de nodige aandacht aan besteed. Het is vrij cynisch dat uitgekend de Antwerpse OCMW-voorzitter, mevrouw De Coninck, er als de kippen bij was om fier met de kleine Thomas in haar armen te poseren voor de samengeroepen persfotografen.

Hoop doet leven. Uit de verklaringen die mevrouw De Coninck heeft afgelegd, blijkt dat er thans een voorzichtige opening komt om de vondelingenschuif bespreekbaar te maken. Ik citeer de woorden van mevrouw de Coninck: "Ik ga geen platte promotie voeren voor het luik. Ik vind het erg dat kinderen hier terecht komen, maar ik vind het nog erger dat kinderen gedood worden omdat ze ongewenst zijn of omdat de moeders geen andere weg uit kunnen. Als we met dit luik kunnen voorkomen dat kinderen sterven, moet het bespreekbaar zijn."

Mijnheer de minister, dit dossier moet eindelijk bespreekbaar worden. Het wordt hoog tijd dat de Vlaamse overheid in verschillende grote Vlaamse steden initiatieven neemt om na te gaan hoe dit kan worden georganiseerd. Ik denk dat deze problematiek enkel nog zal toenemen. Ook mevrouw De Coninck heeft daar deze week voor gewaarschuwd, gelet op de toenemende armoede in onze steden. Heel wat gezinnen leven onder de armoedegrens. Veel moeders weten absoluut niet waar ze terecht kunnen.

Voorbeelden uit het buitenland hebben aangetoond dat dit een goed initiatief kan zijn. Ik verwijs naar Duitsland waar de vondelingenschuif in 1999 werd geïnstalleerd en officieel werd geopend door de toenmalige socialistische minister van Gezin. Inmiddels zijn er over heel Duitsland al meer dan honderd vondelingenschuiven. Ik verwijs ook naar de Verenigde Staten, Italië, Zwitserland, Oostenrijk en Hongarije. Het gaat dus zeker niet over een middeleeuws gebruik.

Mijnheer de minister, wat de afwijzende reacties van Kind en Gezin en de Vlaamse adoptiediensten betreft,

wil ik namens mijn fractie onmiddellijk erkennen dat deze diensten zeer goed werk verrichten. Wij hebben geen kritiek op de diensten waar moeders in een crisis-situatie terecht kunnen en begeleid worden om hun kind af te staan voor adoptie.

De vondelingenschuif is ook geen een alternatief voor die diensten. In extremis kan ze wel een strohalm zijn voor die moeders die de weg naar de officiële instanties niet vinden of die er geen gebruik van durven maken. Ook dat kan immers een probleem zijn.

Eén zaak staat vast: de vondelingenschuif heeft haar dienst bewezen. Minstens één kind is gered. Dat alleen al is de moeite waard om dit onderwerp bespreekbaar te maken. Mijnheer de minister, zult u daartoe initiatieven nemen?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Dillen, ik wil de drie minuten die me zijn toegestaan om een antwoord te geven alvast aanwenden om een woord van erkenning uit te spreken. Moeders kunnen door omstandigheden of door een bepaalde situatie in hun omgeving radeloos zijn ten aanzien van een toestand die ze schijnbaar onvoldoende willen. Ze maken dan keuzes die voor ons heel extreem overkomen.

Moeders die vandaag geconfronteerd worden met een dergelijke situatie, moeten anoniem bevallen in Frankrijk als ze absoluut zeker willen zijn dat het niet geweten is dat ze een kind ter wereld hebben gebracht. In ons land blijft dat verhaal beperkt tot de vondelingenschuif, tenminste als men voor zichzelf heeft uitgemaakt dat het van het grootste belang is dat niemand weet dat men een kind ter wereld heeft gebracht.

Ik kan me levendig indenken dat vrouwen die in een radeloze situatie zitten, die mogelijkheid overwegen. Zoals u zelf hebt aangegeven, overwegen ze soms nog ergere dingen.

Mevrouw Dillen, u mag het me niet kwalijk nemen als ik even een parlementair verslag over de vondelingenschuif onder uw aandacht breng. In het debat kwam een parlementslid, dat ik overigens respecteer omwille van haar, meestal, genuanceerde uitspraken, aan het woord. In de tekst staat: "Mevrouw Marijke Dillen keurt de vondelingenschuif om verschillende redenen af. Ten eerste is het verboden om een kind te vondeling leggen. Volgens spreker is de VZW dan ook medeplichtig aan een strafbaar feit." U voegde er nog aan toe dat elk kind het recht heeft zijn afstamming te kennen, een recht dat in internationale verdragen is ingeschreven. Ten slotte zei u dat het voor een kind in vele gevallen bijzonder traumatisch zou zijn geen band met zijn verleden te hebben.

Ik wil daar nog een paar argumenten aan toevoegen. In het bondige bestek van dat verslag hebt u al een aantal

heel sterke argumenten tegen de vondelingenschuif gegeven. Het belangrijkste tegenargument is dat de moeder wel haar anonimiteit bewaart, maar dat daar geen enkele begeleiding tegenover staat. Er is geen enkele garantie dat de gestelde daad beantwoordt aan de vrije wil van de vrouw. Er is zelfs geen enkele garantie dat het de moeder is die dat kind naar die fameuze vondelingenschuif brengt. Er zijn tal van situaties waarvoor een oplossing mogelijk is via het sterke welzijnsaanbod in Vlaanderen.

De vrouwen die zich vandaag aanbieden bij de adoptie- en welzijnsdiensten om afstand van hun kind te doen, worden in 80 percent van de gevallen geholpen via begeleiding en overleg. De Vlaamse Regering vindt de vondelingenschuif geen goed idee. Ze wordt daarin trouwens gedekt door een resolutie van het Vlaams Parlement.

We vinden wel dat, naast het bestaande aanbod om zo veel mogelijk te zorgen voor een omkadering, werk moet worden gemaakt van een legistiek kader voor het zogenaamd discreet bevallen. In dat geval wordt de vrouw niet verplicht om de situatie helemaal in de openbaarheid te brengen. Op een discrete manier wordt een register bijgehouden die beschikbaar is voor een beperkt aantal mensen. Dat register bevat de essentiële gegevens. De moeder die later contact wil zoeken en, wat mij betreft zeker zo belangrijk, het kind dat later, om emotionele, familiale of zelfs gezondheidsredenen, op zoek gaat naar zijn wortels, hebben dan de kans om terug kennis te nemen van de beginsituatie.

Ik vat mijn standpunt nog even samen. Ik heb begrip voor de situatie van de betrokken vrouwen. In onze gemeenschap zijn de hulpverleningsalternatieven evenwel talrijk aanwezig. Begeleiding en overleg bieden in veel gevallen een andere oplossing. Het lijkt me niet verstandig de rol van de vondelingenschuif te versterken. Discrete bevallingen lijken me een betere optie.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Aangezien ik al vermoedde naar welke teksten u zou verwijzen, heb ik hier een paar papieren bij me. Zo kan ik hier lezen dat we nu 7,5 jaar verder zijn. Inmiddels is op het terrein veel gebeurd. De situatie zal nog verergeren. In haar interview heeft mevrouw De Coninck er eergisteren op gewezen dat de armoede helaas ook in Vlaanderen blijft toenemen.

Sinds 2000 zijn in Vlaanderen vijftien kinderen te vondeling gelegd. Een aantal onder hen heeft het geluk gehad op positieve wijze te zijn opgevangen. De grote meerderheid heeft dat geluk niet gehad en is in tragische omstandigheden om het leven gekomen.

Experimenten in het buitenland, waarbij private initiatieven door de overheid zijn ondersteund of overgeno-

men, hebben aangetoond dat vondelingenschuiven een zinvol initiatief kunnen zijn. In Duitsland bevinden zich, verspreid over het hele land, 100 vondelingenschuiven. Sinds 2000 zijn daar al 300 baby's te vondeling gelegd. In bijna elke staat van de Verenigde Staten wordt dit systeem erkend. Ook daar blijken de vondelingenschuiven een positief effect te hebben.

Ik benadruk dat een vondelingenschuif enkel in zeer extreme omstandigheden een oplossing kan bieden. Ik erken en ondersteun de werking van alle officiële diensten die moeders in crisissituaties ondersteunen. Ik doe dit ook naar aanleiding van de lopende begrotingsbesprekingen. Het is echter mogelijk dat iemand werkelijk ten einde raad is en niet meer weet waar ze terecht kan. Het gaat hier om een groep vrouwen die nergens terecht kunnen en door niemand worden geholpen. We moeten die vrouwen een kleine opening bieden. We moeten hen een laatste strohalm aanreiken. We moeten voorkomen dat ze dramatische daden stellen en hun kind in een plastic zak in een vuilnisbak achterlaten. Dergelijke feiten hebben ook al meermaals de media gehaald.

Ik onderschrijf uw woorden over het moederschap en over de moeilijkheden van kinderen die hun afkomst niet kennen. Dit kan een traumatiserend effect hebben. Vandaag en gisteren zijn in de media evenwel interviews verschenen met vrouwen die hun afkomst niet kennen en toch op een positieve wijze door het leven gaan.

Ik pleit ervoor om deze moeders de vondelingenschuif enkel in extremis en enkel indien er geen enkel alternatief is, als een laatste strohalm aan te bieden.

Mevrouw Vera Dua: Ik wil me in de eerste plaats volmondig bij de woorden van de minister aansluiten. Ik ben verbaasd om de teneur van de actuele vraag van mevrouw Dillen. Ze heeft in verband met de vondelingenschuifproblematiek een paar keer het woord 'positief' gebruikt. Volgens mij is hier weinig positiefs aan.

Ik zeg dit met het volste respect voor en medeleven met vrouwen die zich in zeer extreme omstandigheden bevinden, effectief geen raad meer weten en op den duur overgaan tot maatregelen die iedereen in een moderne samenleving wil vermijden.

Ik pleit ervoor geen positieve sfeer rond de vondelingenschuif te creëren. Het te vondeling leggen van een kind is het laatste wat kan en nog menselijk is.

Ik vind het zeer betreurenswaardig dat het OCMW van Antwerpen daar bijna een media-event van heeft gemaakt. Dat zou mensen op verkeerde gedachten kunnen brengen. We moeten er net voor zorgen dat de hulpverlening aan vrouwen in crisis verder wordt ontplooid zodat ze effectief worden geholpen. Het discreet beval-

len is een mogelijkheid om vrouwen die ten einde raad zijn, te helpen. Mevrouw Dillen, een vondelingenschuif is een humane samenleving onwaardig.

Minister Steven Vanackere: Ik wil nog twee overwegingen maken. Kunnen we het er allemaal over eens zijn dat elke moeder die ertoe komt om haar kind af te staan, meer dan waarschijnlijk ten einde raad is? Ten einde raad zijn moet niet noodzakelijk leiden tot een oplossing als de vondelingenschuif. Dit is strafrechtelijk nog altijd een misdrijf. Iedereen die eraan meewerkt, doet in de huidige stand van de federale strafwetgeving mee aan een misdrijf.

In die context is er ook geen vorm van begeleiding ten aanzien van de vrouw mogelijk omwille van het feit dat er geen contact is tussen haar en de personen die kunnen helpen. In vier op de vijf gevallen zijn door overleg betere oplossingen mogelijk. In alle duidelijkheid denk ik dat, de vergelijkingen ten spijt met het buitenland, de vondelingenschuif niet voldoende opweegt tegen het alternatief dat erin bestaat om te werken aan een regelgeving omtrent discreet bevallen.

Dat laat toe dat de vrouw ten aanzien van haar omgeving onbekend blijft, maar waarbij ze toch wordt geregistreerd en begeleid in de keuzes die ze moet maken. Mijn pleidooi is er een voor een wetgevend initiatief in het licht van discreet bevallen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw Dua, ik moet u geen lessen geven in zinsontleding. Ik heb het woord 'positief' enkel en alleen gebruikt om mijn waardering te formuleren tegenover de overheidsdiensten die moeders in crisissituaties werkelijk op een professionele manier begeleiden. Dat is de enige keer dat ik het woord 'positief' heb gebruikt.

Mijnheer de minister, ik blijf bij mijn vraag of er, enkel in extreme gevallen en als laatste redmiddel, geen initiatieven moeten worden genomen om de vondelingenschuif te erkennen en in een aantal steden in te richten.

Het discreet bevallen is een andere discussie die jammer genoeg nog altijd niet behoort tot de bevoegdheid van het Vlaams Parlement. Onze fractie en de MR-fractie hebben in het federale parlement wetsvoorstellen ter zake ingediend. Ik nodig u uit om uw fractiegenoten in het federale parlement te overtuigen om deze te steunen.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de Bethune heeft daar overigens niet op gewacht.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Roex tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de kwaliteit en de prijzen van de rusthuizen in Vlaanderen zoals blijkt uit de inspectieverslagen

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, een kwaliteitskrant – Het Nieuwsblad om die niet te noemen – heeft alle inspectieverslagen over de rusthuizen opgevraagd. Het zijn er 730 in totaal. Het staat een krant vrij om dit te doen. Elke Vlaming kan dit doen. Als ik goed ben ingelicht, hebben 28 mensen in 2006 dossiers opgevraagd. De discussie over het al dan niet ter beschikking stellen of het openbaar maken van die inspectieverslagen, is een aparte discussie. De oefening heeft veel tijd en energie gekost en brengt belangrijke zaken aan het licht. We moeten eens nadenken of we op termijn ons beleid niet moeten bijsturen.

Ik wijs erop dat in de krant van gisteren bepaalde vertekeningen stonden. Vooral bij de balkjes leek het alsof de meeste rusthuizen geen aandacht hebben voor zwaar zorgbehoevenden.

Vandaag is dat rechtgezet. Het is precies andersom. Zeer veel rusthuizen geven voldoende, meer dan gemiddelde of extra aandacht aan zwaar zorgbehoevenden. Uit de enquête blijkt dat alle rusthuizen – vzw's, privé-rusthuizen en openbare rusthuizen – zeer sterk boven de personeelsnorm scoren. In het verslag staat de wettelijke norm, dat is: de decretaal bepaalde, Vlaamse norm.

Ik ben zelf voorzitter van het OCMW van Zemst. De ervaring met ons rusthuis leert me dat de Vlaamse normen vrij laag liggen en dat men vooral de RIZIV-normen nastreeft, want daaraan zijn de financiële consequenties gekoppeld. Ik ben een voorstander van de verstrenging van de Vlaamse normen. Sommige rusthuizen halen die norm drie keer. We geven een verkeerd signaal met die lage normen, want zo wekken we de indruk dat er enorm veel personeel werkt. Dat lijkt me een discussie voor een latere datum.

Ik heb een concrete vraag. Trekt u conclusies uit die inspectieverslagen? Het nadeel van die verslagen is

uiteraard het feit dat men zich daarin vooral concentreert op wat niet in orde is, en minder focust op wat goed gaat. Ik wil daarover duidelijk zijn: ik ben ervan overtuigd dat het merendeel van de bewoners van de rusthuizen zeer tevreden zijn en het personeel hard zijn best doet en met groot inlevingsvermogen zijn werk doet. Ik heb al zeer veel rusthuizen bezocht en kan mijn stelling probleemloos staven.

Mijn vragen gaan dus over de personeelsnorm, maar nog belangrijker, over de vaststelling dat er een duidelijk probleem is met de relatie tussen de kwaliteit van de aangeboden zorg, hoeveel de bewoner betaalt en het aantal ingezette personeelsleden. Dat laatste staat los van de dagprijs op zich, want die betekent niets als men niet meerekent hoeveel personeel wordt ingezet. Kunt u conclusies formuleren? Ik veronderstel dat uw diensten het cijfermateriaal inmiddels hebben kunnen inkijken.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gisteren lazen we dus in de kranten van de VUM-groep artikels over de inspectieverslagen van de 731 Vlaamse rusthuizen. Samengevat denk ik dat er zich twee conclusies opdringen: onze rusthuizen doen het, alles wel overgeschouwd, vrij goed en de inspectie doet haar werk en beoordeelt op basis van de normen. Dat is dus goed. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid treedt echter niet erg streng op tegen diegenen die volgens de inspectie tekortschieten.

Zowel ik als mijn fractie pleiten ervoor om met die degelijke controle door te gaan. Het mag zelfs nog iets meer zijn, en daarom pleiten wij voor onaangekondigde inspectiebezoeken. Vandaag worden ze meestal aangekondigd. Verder zouden we graag hebben dat wordt onderzocht in welke mate een rusthuis echt een thuis voor zijn bewoners is.

Eigenlijk was ik ontgoocheld over uw uitspraken. Gisteren gaf u in de krant de indruk dat die strenge normen nodig zijn om te garanderen dat privé-initiatiefnemers voldoende kwaliteit aanbieden.

Ik citeer: "We leggen de lat zo hoog omdat dat de beste manier is om buitenlandse commerciële groepen, die zich in onze rusthuissector willen inkopen, te dwingen de hoogst mogelijke kwaliteit te bieden."

Ik zou toch willen zeggen dat uit de inspectieverslagen het tegendeel blijkt. Daaruit blijkt heel duidelijk dat zowel de openbare voorzieningen als de vzw's als de commerciële sector op een zeer kwaliteitsvolle en betaalbare manier deze zorgen garanderen. Ik ben er mij

van bewust dat binnen elke groep wel rotte appels zijn. Ik pleit ervoor om deze rotte appels te verwijderen. Uit de verslagen blijkt ook heel duidelijk dat er niet zomaar een groep bovenuitsteekt, die deze kwaliteitszorg niet zou bieden.

Laat ons pleiten voor meer commercialisering in de zorgverlening en meer marktwerking omdat duidelijk is gebleken dat de drie partners die vandaag op het veld opereren, alle drie een degelijke zorg verstrekken. Het komt de bewoners ten goede. Hoe groter het aanbod, hoe beter de toekomstige bewoner een keuze kan maken uit het aanbod. Wij pleiten daarvoor. De wachtlijsten zullen dan zeker verminderen. De zorg zal voor de overheid betaalbaar blijven. De overheid zal in de toekomst de vergrijzing niet alleen kunnen opvangen. We hebben iedere speler op het veld nodig. Het zal ook bijkomende tewerkstelling creëren. We zullen er dus zeker voordeel van ondervinden.

Mijn concrete vraag is de volgende. Bent u bereid om de discriminaties die vandaag ten aanzien van de commerciële sector gelden, weg te werken?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik zou graag een betoog houden over twee doelstellingen. Ten eerste moet de kwaliteit worden gemoderniseerd, en ten tweede moeten de prijzen worden gestabiliseerd. Daar is men ook mee bezig.

Ik stel dat de kwaliteit moet worden gemoderniseerd, terwijl de rapporten die in de pers zijn verschenen, beweren dat de kwaliteit goed is. Zij wordt echter gemeten aan de hand van het Rusthuisdecreet van 1985. We zien dat de norm in vergelijking met de huidige kwaliteitsnormen in de samenleving soms achterhaald is. Ik geef een voorbeeld. De kamers moeten 8 vierkante meter groot zijn. Standaard zijn de kamers al veel groter. Ook in de VIPA-norm spreekt men van 24 vierkante meter. Er is een oefening nodig om de kwaliteitsnormen die in de verschillende decreten betreffende het ouderenbeleid worden gehanteerd, te moderniseren en om de administratieve overlast voor de rusthuizen zo laag mogelijk te houden. We zien dat er een debat ontstaat omdat de overlast zo groot is. Ik had daar graag duidelijkheid en rechtlijnigheid in gekregen.

Uit de berichtgeving over de prijzen lijkt het alsof we betalen voor kwaliteit. In de realiteit is dat helemaal niet zo. We zien prijsverschillen tussen de verschillende provincies. Die hangen af van de grondprijzen en de aankooprijzen van gebouwen, ook af van de personeelsbezetting en van de inzet van de lokale overheden. Bij de rusthuizen van de openbare sector worden de prijzen laag gehouden omdat de lokale overheid er fors in investeert en een sociale oefening maakt. De prijzen hangen af van de patiëntenkeuze, en of het om veel of weinig

zorgbehoevenden gaat. Ze hangen af van factoren die geen garantie bieden op kwaliteit.

Wij vinden dat er een hoge basiskwaliteit zou moeten bestaan waarvoor men een stabiele prijs betaalt. Een prijs die vergelijkbaar is voor alle rusthuizen. Wil men voor luxe betalen, dan moet dat kunnen. Daarmee hebben we geen probleem. Een basiskwaliteit tegen een betaalbare prijs moet voor iedereen toegankelijk en voor iedereen beschikbaar zijn.

We zien dat de prijscontrole door Economische Zaken de prijsverschillen niet uitsluit. Er zijn nog heel wat problemen.

Vandaag is het grote debat in de kranten of een rusthuis nog wel betaalbaar is. Wij willen graag van de minister horen welke instrumenten hij zal gebruiken om de kwaliteit hoog te houden, de kwaliteitsnormen te moderniseren en om de prijzen betaalbaar te houden voor de bewoners van de rusthuizen en dus de sociale keuzes te garanderen. Want we zien dat sommige rusthuizen, om hun prijs laag te houden, asociale keuzes maken en dus eigenlijk commerciële keuzes laten voor gaan op sociale. Daar willen wij zeker tegen ingaan.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de vraagstellers hebben voldoende stof geleverd voor een debat over de kwaliteit van onze rusthuizen. Ik wil eerst nog eens bevestigen dat het verslag dat u in de kranten hebt kunnen lezen, eigenlijk een synthese is van werk dat uiteraard dagelijks gebeurt.

De algemene inspectieverslagen die gebruikt zijn als basis voor de synthese, geven nog niet het volledige beeld van de taken van de inspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de synthese zijn er in ongeveer de helft van de gevallen inspectieverslagen gebruikt die niet ouder dan 1,5 jaar oud waren. Maar ongeveer de helft is ouder dan dat. Naast de algemene inspectieverslagen, zijn er controle-inspecties die precies in gevallen waar men een gebrek aan kwaliteit heeft vastgesteld, verder op zoek gaan naar de mate waarin het rusthuis beantwoordt heeft aan het feit dat men op bepaalde punten slecht scoort. Als u leest dat vandaag 80 procent van de rusthuizen hun accommodatie kunnen verbeteren, dan moet u er rekening mee houden dat meer dan waarschijnlijk, door de controleverslagen, inmiddels heel wat van die gebreken rechtgezet zijn.

Daarmee heb ik meteen een van de zaken aangehaald waarvan ik vind dat de synthese in de kranten toch wat te kort schiet. Men zegt in de krant dat in 80 procent van de gevallen de accommodatie niet perfect of niet aangepast is. Dat slaat op een totale lijst van 30 criteria, die kunnen gaan van de hoogte van de vensterbanken tot de

nodige handvaten in de sanitaire ruimtes. Als men op een van die criteria niet goed scoort, dan zit men voor de krant bij de 80 percent voorzieningen die niet perfect zijn. Ik denk dat het een te strenge samenvatting is.

Mevrouw Van der Borght zegt dat de inspectie zaken door de vingers ziet. Het is geen kwestie van door de vingers zien. Dit instrument van het inspectieverslag is precies te vergelijken met een rapport dat ook een verbeterrapport is waarbij men in een goede dialoog tussen de administratie en de voorziening, de aandacht trekt op een aantal zaken die verbeterbaar zijn. Op die manier bouwt men verder aan nog meer kwaliteit.

Mevrouw Roex zegt dat de normen geactualiseerd moeten worden. We werken inderdaad aan nieuwe infrastructuurnormen, in goed overleg met de sector. Alle nieuwbouw is vandaag al aangepast aan de strengere normen. Heel binnenkort komen er nieuwe infrastructuurnormen aan.

Het algemene beeld is dat de rusthuizen goede kwaliteit leveren, maar er zijn verschillen. Mevrouw Van der Borght daagt me eigenlijk een beetje uit door te zeggen dat er geen verschil is tussen de verschillende organisatievormen. Ik moet u tegenspreken. Op sommige vlakken zijn er betekenisvolle verschillen al naargelang de organisatievorm van diegene die een initiatief neemt. Dat stellen we gewoon vast. Bijvoorbeeld het voorzien in voldoende vorming voor het personeel, is een groter pijnpunt in commerciële initiatieven, veel minder in vzw's en het minst van al in voorzieningen die door een OCMW worden aangestuurd. Het heeft ongetwijfeld ook te maken met de dimensie van de voorzieningen. De commerciële initiatieven zijn vaak kleiner en dus kan het lastiger zijn om bepaalde criteria te halen. Ik wil in een commissie daar wel eens dieper op ingaan.

Mijnheer Dehaene, u wilt graag dat ik spreek over de normen. Het is goed dat we allemaal weten dat er twee soorten personeelsnormen zijn. Enerzijds zijn er de rvt-normen, die federaal worden bepaald en eigenlijk te maken hebben met bejaarden die een hoger zorgprofiel hebben. Anderzijds zijn er de gewone ROB-normen. Dat zijn Vlaamse normen, ze zijn wat minder zwaar en liggen onder de rvt-normen.

Ruwweg geschat, zit 70 percent van het publiek in een rvt-situatie en dat neemt toe, want we gaan steeds meer naar de situatie dat we vooral de hogere zorgprofielen in de rusthuizen willen hebben. De meeste valide mensen kiezen er eigenlijk voor om zo lang mogelijk thuis te blijven. We gaan niet over de thuiszorg spreken, maar dat is een belangrijk aspect van mijn verantwoordelijkheid als bepaler van de ROB-personeelsnormen. De discussie gaat er vooral over of we in dit land een correcte rvt-norm hebben ten aanzien van de dienstverle-

ning die we willen geven, in het bijzonder aan onze zorgbehoevende senioren.

In onze Vlaamse rusthuizen is er eigenlijk een overschot ten opzichte van de norm. Ik ga meteen nuanceren, want ik bedoel daar niet mee dat we te veel personeel hebben. Ten opzichte van de rvt-normen is er bij verpleegkundigen een overschot van nagenoeg 20 percent en bij de verzorgenden zelfs meer dan 40 percent. Mijnheer Dehaene, misschien moeten we er in de eerste plaats eens met het federale niveau over discussiëren of die rvt-normen wel zo goed zijn aangepast.

Als ik de ROB-normen, die inderdaad lager liggen dan de rvt-norm, zou optrekken, zal ik daar meer dan waarschijnlijk weinig rusthuizen mee lastigvallen, want ze zullen daardoor niet in de problemen komen. Ze zullen daarmee trouwens ook niet het fundamentele probleem opgelost zien, dat erin bestaat dat men moeilijk personeel kan vinden. Dat is de echte cruciale factor: ervoor zorgen dat het zorgberoep opnieuw aantrekkelijker wordt gemaakt. Ik denk dat de Vlaamse Gemeenschap daar zaken voor kan doen, zoals, in goed overleg met de minister van Onderwijs, ervoor zorgen dat binnen deze zorgberoepen een goede carrière wordt georganiseerd, onder andere op het vlak van onderwijs en vorming.

Binnen protocol 3, dat we afsluiten met de federale overheid, is een bijkomende RIZIV-financiering – als gevolg van de witte woede – in het vooruitzicht gesteld. Dat kan in Vlaanderen gaan over 105 miljoen euro. Dat slaat op enorm veel personeelsleden. In België zou dat 2600 extra jobs kunnen creëren. Ik mag veronderstellen dat daarvan een heel pak voor Vlaanderen zou zijn. Als we dat vergelijken met de huidige situatie, is dat een uitbreiding van het personeelskader met nagenoeg 15 percent. Dat is erg veel volk, maar het is een kwestie die vooral te maken heeft met het invullen en financieren van jobs en minder met het normeren.

Mevrouw Roex, u hebt me gevraagd of ik de prijzen niet kan normeren. Mijn zeer gewaardeerde voorganger Lenssens, heeft indertijd daaromtrent initiatieven willen nemen en heeft van de Raad van State te horen gekregen dat de bevoegdheid om maximumprijzen op te leggen niet de bevoegdheid van de gemeenschappen is.

Als de FOD Economie de dagprijzen bepaalt, is dat een realiteit die vandaag nog niet is veranderd. Wil dat zeggen dat we niets kunnen doen aan de prijzen? Neen. Met ingang van 1 juli 2007 – een van de eerste zaken die ik mee in gang heb kunnen steken – zorgen we voor meer transparantie in de dagprijs. Vroeger was het de gewoonte dat men tal van supplementen kon aanrekenen voor tal van zaken, van shampoo tot incontinentiemateriaal. We hebben alle voorzieningen gedwongen om die zogenaamde supplementen eerst marktcon-

form te berekenen. Ze mogen alleen maar prijzen aanrekenen die overeenstemmen met wat de markt daarvoor zou vragen en mogen er dus geen winst op maken. Daarnaast moeten ze dat ook integreren in de dagprijs. Die transparantie helpt ook om de prijszetting logischer, transparanter en duidelijk te maken. Als men goed is geïnformeerd over wat men kan krijgen, is er meer kans dat alles correct verloopt.

We zorgen ervoor dat de voorzieningen in behoorlijke financieel-economische omstandigheden kunnen werken en dat er een extra aanbod mogelijk is. Voor dat laatste moet ik uiteraard verwijzen naar de versnelde VIPA-reglementering. In 2004 waren er 65 voorzieningen die wachtten op groen licht om te mogen starten met een rusthuis.

49 daarvan hebben vandaag groen licht gekregen en zijn van start kunnen gaan. Er is geen enkele wachtlijst meer van initiatiefnemers. De boost die onder meer is gegeven door de alternatieve financiering die door mijn voorganger, mevrouw Vervotte, in het leven is geroepen, heeft voor gevolg dat er meer initiatiefnemers kunnen zijn en dat daardoor ook de prijs kan worden gedrukt.

Ten slotte zijn er de inspanningen in het financieren van zaken die gelinkt zijn, niet aan de rvt-ligdagprijs, maar aan de welzijnscomponent, de animatiefunctie en dergelijke meer. Die aangelegenheden vragen van de Vlaamse Gemeenschap alles samen een budget van meer dan 35 miljoen euro per jaar.

Mevrouw Roex, u hebt een aantal zaken genoemd die aan de grondslag kunnen liggen van de verschillende prijzen. Bouwen heeft een andere kostprijs in de verschillende provincies. Het is niet abnormaal dat daardoor de kosten- en dus ook de prijzenstructuur verschillen. Sommige initiatieven ontstaan bijvoorbeeld dankzij congregaties die nagenoeg gratis een infrastructuur ter beschikking stellen. Ik kan moeilijk aan die initiatieven, die vanuit een zeker mecenaat starten, dwingen om de prijs naar omhoog te trekken om ervoor te zorgen dat alles gelijk is. Dat geldt in de twee richtingen.

We moeten accepteren dat er prijsverschillen zijn omdat ze te maken hebben met de aard van de initiatiefnemers. U hebt er zelf voorbeelden van gegeven. Wordt men gesteund door het lokale bestuur of niet? Daar kan ik geen zware greep op krijgen.

Mevrouw Van der Borgh, het is levensgevaarlijk om wie dan ook te ondervragen op basis van een krantenstukje. Wanneer me in de mond wordt gelegd dat de normen zo hoog zijn om buitenlandse groepen die onze rusthuissector willen overnemen te dwingen kwaliteit te leveren, wil ik dat wel voor mijn rekening nemen want ik heb iets gezegd dat daarop lijkt. De grond van wat ik zeg is echter: we moeten twee zaken in het oog houden als we gaan

bepalen wie er in extra opvangcapaciteit voor onze ouderen kan voorzien en zo de verzilvering kan helpen opvangen. Een: we moeten meer dan ooit de mensen de kans geven om zo lang mogelijk thuis te blijven en erkennen dat de hele rusthuissector, meer nog dan in het verleden, moet gericht worden op mensen met hogere zorgprofielen. Twee: wie er ook een initiatief wil nemen, ik ben er blij mee. In de controle, de erkenning en de inspectieverslagen wordt er vandaag geen onderscheid gemaakt tussen de initiatiefnemers. Laat ons dus de discussie over de al dan niet commercialisering van de zorg overstijgen met één ding, namelijk de definitie van kwaliteit. Als de Vlaamse Gemeenschap erin slaagt om de kwaliteitsnorm voldoende duidelijk te maken, dan is de nachtmerrie dat initiatiefnemers als cowboys onze markt willen inpalmen met slechte kwaliteit en een hogere rendabiliteit voor henzelf, onmogelijk. Dat is de reden waarom het thema dat mevrouw Roex aankaart, namelijk het bepalen van het kwaliteitsniveau, zo belangrijk is en waarom het zo belangrijk is om dat te blijven actualiseren.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat betreft de dagprijs, is de Vlaamse zorgverzekering een goede zaak geweest. Vorige week stond in een aantal kranten dat de rusthuizen in Vlaanderen duurder zijn dan in Wallonië. Daarbij werd echter geen rekening gehouden met de Vlaamse zorgverzekering. De 125 euro is sinds de invoering opgesoupeerd. We hebben het er in de commissie al verschillende keren over gehad dat we stilaan moeten beginnen denken aan een indexatie van de 125 euro, zodat de volledige zorgverzekering niet naar de initiatiefnemers gaat, maar gedeeltelijk de kosten dekt van die zorg.

Wat betreft de normen, moeten we een onderscheid maken tussen wat Vlaanderen oplegt als personeelsnorm en welke subsidies daar tegenover staan.

Vandaag leggen we normen op zonder dat daar subsidies tegenover staan. Dat gaat gewoon over de erkenning. De subsidies zijn afhankelijk van het RIZIV en dus van federale normen. We geven een verkeerd signaal, niet alleen tegenover de sector, maar ook tegenover de vele collega's die zetelen in schepencolleges en met argusogen de verslagen van hun rusthuis bekijken, waarna ze concluderen dat er daar erg veel personeel is en dat het volgens de Vlaamse normen met de helft minder kan. Dat is een vertekend beeld. Ik wil vermijden dat er discussies worden gevoerd op basis van een norm waarvan iedereen zegt dat het gaat over een erkenningsnorm voor een ROB waar alleen A's en O's zouden worden opgevangen. In geen enkel rusthuis is dat het geval. Ik durf ervoor pleiten dat verkeerde signaal wat te corrigeren.

Ik wil de tewerkstellingscijfers enigszins nuanceren. Er komt inderdaad bijkomend geld indien er bijkomende

rvt-bedden worden erkend. Uiteraard is dat toe te juichen. Wel is het zo dat er in zeer veel rusthuizen vandaag al meer personeel is boven die norm. Er zal dus wel grotendeels sprake zijn van extra personeel, maar niet voor 100 percent.

Ik had gehoopt dat u ook wat cijfers had over de verhouding tussen kostprijs en zorg. Ik zal dus mijn optelsom voort afwerken en in de commissie een vraag stellen. Op basis van de cijfers die ik vandaag heb, stel ik vast dat, terwijl in een privé-initiatief tegenover 1 euro bij wijze van spreken 1 uur personeel staat, dat in een OCMW-rusthuis 1,5 euro is. Voor dezelfde prijs krijgen mensen dus wel meer zorg. Dat blijkt ook uit de inventaris van die verslagen staat. Ook daarmee moeten we rekening houden in de verdere discussie in de commissie.

Mevrouw Vera Van der Borcht: Ik wil me toespitsen op die elementen waarover er geen overeenstemming is tussen mij enerzijds en de andere leden en de minister anderzijds. We zijn het wel eens over tal van zaken. Wat die inspectieverslagen betreft, bedoelde ik het volgende, mijnheer de minister. Wat u hebt gesteld in uw antwoord, is misschien terecht als men zich alleen baseert op wat nu in de kranten is verschenen. Wie echter iets dieper graaft en die verslagen vergelijkt met de vorige, zal misschien hebben gemerkt dat in sommige gevallen de inspectie tweemaal dezelfde opmerking maakt met een interval van een jaar of twee. Ik heb er een probleem mee dat er zo weinig verandert.

U had het over intellectuele eerlijkheid. Ik denk dat ik intellectueel eerlijk ben geweest als ik stel dat de 3 partners die vandaag in de sector opereren in 80 percent van de gevallen goed werk leveren. Ik heb ook duidelijk gezegd dat er in alle 3de gevallen wel rotte appels aanwezig zullen zijn. Ongeacht over welke voorziening het gaat, die rotte appels moeten eruit. U hebt echter niet geantwoord op mijn vraag of u bereid bent de discriminaties die vandaag bestaan weg te werken, in het belang van de toekomstige bewoners en van iedereen. U weet heel goed dat er vandaag tal van discriminaties zijn wat de prijszetting betreft. Er is al heel wat goed werk geleverd. Sinds 1 juli is er inderdaad een besluit dat zegt dat een aantal zaken in de prijs vervat moeten zijn. We moeten vaststellen dat de prijzen in de privésector zich situeren tussen die van de openbare sector en de vzw's, waarbij de openbare sector de goedkoopste is en de vzw's duidelijk het duurst.

Ik heb de prijzen opgevraagd bij het ministerie van Economische Zaken. We hebben de prijzen gekregen vanaf 2005. Gedurende die hele periode blijkt hetzelfde. De heer Dehaene zei dat we dit moeten bekijken in functie van het personeel. De verslagen zijn duidelijk ter zake.

De drie verschillende soorten voorzieningen bevinden zich duidelijk boven de normering voor wat het ver-

pleegkundig en verzorgend personeel betreft. Het verschil zit hem in wat de hotelfuncties worden genoemd: keuken en schoonmaak. Voor die functies zitten de openbare duidelijk boven de andere partners.

Mijnheer de minister, we moeten inderdaad een grondig debat voeren in de commissie om de zaken in alle objectiviteit correct te bekijken. Toch zou ik nu graag een duidelijk antwoord van u krijgen op de volgende vraag. Bent u bereid om de verschillende vormen van discriminatie weg te werken?

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de minister, ik wil het nog over een paar dingen hebben die te maken hebben met de prijs.

Eerst verwijs ik naar de zorgverzekering. Er kan inderdaad gesproken worden van een indexering, maar ik heb gezegd dat we de prijzen willen stabiliseren. Dat is absoluut noodzakelijk. Ik heb dus niet gezegd dat de prijzen overal dezelfde moeten zijn, maar dat we de prijzen moeten stabiliseren. Dat is absoluut noodzakelijk voor we andere compensatiemechanismen inzetten, want anders zal de verhoging van de zorgverzekering direct opgeslorpt worden door een prijsverhoging van de rusthuizen.

Ik las in de kranten dat uw argument bij de prijs van de rusthuizen was dat u de hoogte van de pensioenen niet bepaalt, dat dat een federale bevoegdheid is. Het kan natuurlijk dat de kranten weer verkeerd zijn. Vandaag zegt u dat we spijtig genoeg niet over de bevoegdheid beschikken om de prijscontrole te doen, want die ligt bij de FOD Economie. Er werd een uitspraak over gedaan waaruit blijkt dat de gemeenschappen geen bevoegdheid ter zake hebben. In de beleidsbrief van vorig jaar van uw voorganger stond nog dat zij die bevoegdheid naar Vlaanderen wou halen. Ik dacht dat dit nu gerealiseerd zou worden, maar ik merk dat uw ambitie een beetje getemperd is – dat heeft misschien met de federale onderhandelingen te maken. Vlaanderen moet zo snel mogelijk alle instrumenten in handen krijgen om een goed en sociaal prijzenbeleid en een hoge kwaliteit voor alle rusthuisbewoners mogelijk te maken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik heb met heel veel interesse het rusthuisrapport gelezen waaruit blijkt dat voor een aantal rusthuizen een aantal onbegrijpelijke onvoldoendes worden gerapporteerd. We zullen er hier geen analyse van maken, maar ik hoop dat we de gelegenheid krijgen om dat te doen, ofwel volgende week naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen, ofwel in een afzonderlijk debat. Ik pleit voor dit laatste, want ik denk dat dit rapport meer dan de moeite waard is om het niet te laten verdrinken in de begrotingsbesprekingen.

Ik wil even de opmerking van het Verbond der Verzorgingsinstellingen aanhalen. De vereniging besluit dat de rusthuizen de knelpunten en onvoldoendes beseffen en hun best doen om daaraan tegemoet te komen, maar dat de regelgeving van de Vlaamse overheid 10 jaar achterop hinkt op de praktijk van de rusthuizen. Mijnheer de minister, ik durf er dan ook op aandringen dat u er heel vlog werk van maakt om een en ander na te kijken en te controleren of dat juist is, en om initiatieven te nemen.

Ik heb mevrouw Van der Borgh opnieuw – ze doet dat heel regelmatig – een pleidooi horen houden over de commercialisering van de rusthuizen. Uit uw antwoord meen ik te mogen afleiden dat u daar zeker niet negatief tegenover staat. U hebt gezegd dat u elk initiatief, van wie het ook uitgaat, in ogenschouw zult nemen en zult steunen. Uit wat ik van de twee andere vraagstellers heb gehoord, meen ik toch te mogen besluiten dat er binnen de meerderheid niet echt eensgezindheid bestaat over het dossier van de commercialisering van de rusthuizen. Ook nu is het tijdsbestek te kort om er ten gronde over te debatteren. Ook dit is de moeite waard om er eens een afzonderlijk debat over te houden.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik vreesde al dat deze actuele vragen zouden leiden tot een pleidooi voor de commerciële sector en voor meer commercialisering binnen de rusthuissector. Mijn vrees was blijkbaar gegrond en daarom wil ik toch ook wijzen op de sociale rol van de openbare rusthuizen.

In openbare rusthuizen wordt met betaalbare prijzen gewerkt: de ligdagprijs mag de draaglast van de bewoner en zijn familie niet overschrijden. Binnen de openbare rusthuizen wordt ook een sociaal opnamebeleid gehanteerd.

In openbare rusthuizen is een oververtegenwoordiging van bewoners met een A- en een O-profiel. Die worden minder gefinancierd, niettegenstaande er voor die mensen veel omkadering nodig is. Ik besluit daaruit dat de openbare rusthuizen daarvoor worden gestraft.

Er wordt lokale tewerkstelling aangeboden, specifiek voor kansengroepen. Er wordt heel goede kwaliteit geleverd. Er is ook veel aandacht voor vorming en opleiding. Binnen die rusthuizen ligt de anciënniteit veel hoger dan in de commerciële sector.

Openbare rusthuizen benaderen zorg vanuit een sociaal gegeven, en bekijken dit breder dan de economische wetmatigheden van het winstmaken. Zorg aanbieden en een kamer verhuren zijn twee verschillende zaken. Vandaar mijn pleidooi voor een meetinstrument om de kwaliteit van zorg te kunnen meten.

Minister Steven Vanackere: Het is dan toch een rusthuisdebat geworden, waarbij alle denkbare onderwerpen zijn aangeraakt. Ik ben wel wat onthutst doordat sommigen beweren dat ik eerst dit en dan dat zou hebben gezegd. Ik ben het liefst meester van mijn eigen woorden.

We moeten goed inschatten en beseffen dat zorg voor een zorgbehoevende geen commercieel product is, maar een dienstverlening, waarin ook privépartners een rol kunnen spelen. Het kan niet zijn dat we geen enkel commercieel initiatief in deze sector toelaten.

De publieke sector is niet in staat om alles voor zijn rekening te nemen. De privésector is evenmin de oplossing voor alle problemen. We hebben behoefte aan een genuanceerd debat. We moeten privépartners op een goed gereguleerde manier toelaten. Kwaliteit is de sleutel.

De Vlaamse Gemeenschap moet bepalen wat een goede kwaliteit is met voldoende omkadering van het personeel. Zo wordt de zorg niet gecommmercialiseerd. Dan kunnen we over het sloganmatige heen stappen en aanvaarden dat de zorg in Vlaanderen niet gecommmercialiseerd wordt.

We moeten niet de richting van de film ‘Sicko’ uitgaan, die vreemde situaties beschrijft omwille van de commercialisering van de gezondheidszorg. In Vlaanderen pleit niemand voor deze formule. We moeten ervoor zorgen dat de kwaliteitsnorm de essentie is.

Volgens een studie van 2004 betaalt 64 percent van de rusthuisbewoners zijn factuur helemaal zelf. Vaak betalen de overheden de rest van die factuur. De 125 euro van de zorgverzekering is dan een netto financiering van de opdracht die de OCMW's gelukkig voor hun rekening nemen.

Ik heb heel veel nog niet beantwoord, maar we zullen zeker nog verder praten in de commissie.

De heer Tom Dehaene: Ik sluit me aan bij degenen die vragen om hier in de commissie verder op in te gaan.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik ga ook graag in op de vraag om hierover in de commissie een uitgebreid debat te voeren. We moeten een voldoende aanbod hebben, zodat de toekomstige bewoner kan kiezen in welk rusthuis hij of zij de laatste levensjaren doorbrengt, net zoals we kunnen kiezen waar we wonen, naar welke school we gaan en met welke auto we rijden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen in gesloten jeugdinstellingen

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naar aanleiding van een krantenbericht van enkele dagen geleden, maar vooral ook na de noodkreet van mevrouw Reyniers, de parketwoordvoerster van het Hof van Beroep in Antwerpen, heb ik besloten om een actuele vraag te stellen over het tekort aan opvangplaatsen in gesloten jeugdinstellingen.

De jeugdrechtbank van Antwerpen heeft in vier dagen tijd vier kinderen veroordeeld. De jeugdrechter heeft finaal – en dat gebeurt niet vaak – besloten dat ze opgesloten moeten worden in een gesloten instelling. Een van die vier minderjarigen vraagt al meer dan een jaar om geplaatst te worden. Hij heeft toegestemd met thuisbegeleiding. Nu heeft hij een van de thuisbegeleidsters aangevallen.

Men kan die ene jongen niet uit het gezin, dat hij ook al geterroriseerd heeft, weghalen. De oplossing zou nu zijn dat men de andere kinderen uit dat gezin haalt, omdat men, door de invrijheidstelling door de jeugdrechter, die zoon geen thuisbegeleiding meer kan geven en hij een permanent gevaar is voor het gezin, met als gevolg dat geen enkele van de vier jongeren geplaatst kon worden.

Een collega van het federale parlement heeft een bevraging gedaan aangaande het aantal kinderen van 12 tot 14 jaar in gesloten inrichtingen. Momenteel gaat het om 15 jongeren: 10 jongens en 5 meisjes. In de provincie Antwerpen zijn er momenteel 1050 delicten vastgesteld, waarvan de daders op een plaatsing wachten. Daarvan zouden er 600 residentieel geplaatst moeten worden.

Twee weken geleden was er in het federaal parlement een studiedag met de nationale parketten, omdat er voor het eerst sinds een aantal jaren gegevens voorhanden waren over het gedrag van de jongeren. Het aantal jongeren neemt niet toe, maar de leeftijd waarop ze bepaalde delicten plegen en recidiveren, wordt steeds lager. De resultante van de studiedag was dat er overlegd moet worden met beleidsmakers, magistraten en zelfs journalisten, omdat die journalisten soms geen volledig beeld meer geven.

Mijnheer de minister, welke zijn de specifieke initiatieven die u binnen uw beleidsdomein gaat nemen? Dit is een pregnant probleem aan het worden in onze maatschappij. Wanneer een parketmagistraat de nood van de magistraten moet beginnen vertolken, is er wel degelijk een probleem.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Het is niet de eerste en zeker niet de laatste keer dat we over deze problematiek discussiëren. Van de vier betrokkenen waarvan sprake in de krant zijn er twee onmiddellijk geplaatst. Het is dus niet juist dat vier jongeren niet geplaatst konden worden. Op een bepaalde dag was er geen plaats, maar de dag nadien waren er alweer vijf plaatsen beschikbaar. Daarmee wil ik niet zeggen dat we niet met een reëel probleem zitten. Op basis van de berichtgeving worden echter soms overhaaste conclusies getrokken.

Mevrouw Hoebeke, bij de inleiding tot uw vraag zegt u dat de jeugdrechter wilde dat die jongeren werden geplaatst in een gesloten instelling. Dat is een interpretatie die niet juist is. Een van de betrokkenen werd inderdaad expliciet naar een gesloten instelling verwezen en is daar ook opgenomen. De meeste jeugdrechters beslissen dat de jongeren in een gemeenschapsinstelling of in een voorziening van bijzondere jeugdbijstand moeten worden opgenomen. We moeten in onze debatten afstappen van de focus op de gemeenschapsinstellingen en dan in het bijzonder de zogenaamd gesloten instellingen.

Voor jongeren die worden geconfronteerd met een problematische opvoedingssituatie of die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, bestaat er een infrastructuur van ongeveer 220 plaatsen in gemeenschapsinstellingen. In de privévoorzieningen voor de bijzondere jeugdbijstand komt daar nog eens het tienvoudige bij. In totaal zijn er 3102 plaatsen waarvan 220 plaatsen in gemeenschapsinstellingen.

Door telkens te focussen op de gesloten instellingen denken heel wat mensen dat er sprake is van een gesloten infrastructuur. Bij open instellingen denkt iedereen dat de jongeren er als toeristen worden onthaald. We moeten dan ook enige nuance aanbrengen in het debat. Het onderscheid tussen gesloten en open instellingen is in eerste instantie een regimeverschil. Het is een manier van intensievere begeleiding en opvolging van jongeren. Ook in de privévoorzieningen zijn er regimes die zo dwingend en intensief zijn dat men ze net zo goed gesloten instellingen zou kunnen noemen. Die nuance is belangrijk.

U vraagt me wat ik doe om te voorzien in extra plaatsen. In eerste instantie pleeg ik nog intensiever overleg met de jeugdrechters. Wij stellen immers vast dat sommige jeugdrechters zelf kiezen voor de hogere categorisering van een probleem omdat ze ervan uitgaan dat er dan meer zekerheid is om een plaats te vinden. Uit ervaring en uit getuigenissen van jeugdrechters blijkt dat het vaak gaat om een zaak die veeleer te maken heeft met een problematische opvoedingssituatie. Om

ervoor te zorgen dat een jongere begeleiding krijgt, wordt weleens gezegd dat hij een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd. Het volstaat dat een jongere in een agressieve context bijvoorbeeld een koffiekopje naar een hulpverlener gooit, om gekwalificeerd te worden als slagen en verwondingen. Ik wil niet culpabiliseren of veroordelen. Ik stel alleen samen met u vast dat dit niet de beste manier is om te functioneren.

In juli 2007 heeft de Vlaamse Regering beslist om de capaciteit uit te breiden met twintig plaatsen, tien gesloten en tien open plaatsen. Die plaatsen zullen midden 2008 beschikbaar zijn in Mol.

Binnen het contingent is er al een eerste toename van 60 plaatsen gerealiseerd bij de privévoorzieningen via De Overstap in Antwerpen. Ik plan een tweede beweging, nu voor de meisjes. Die 60 plaatsen zijn immers voorbehouden voor de jongens. In die tweede beweging worden allicht plaatsen voor 30 of 40 meisjes gerealiseerd. Het gaat hierbij om een zeer intensieve begeleiding.

Binnen het globaal plan is er een uitbreiding van de residentiële voorzieningen met een kleine 180 plaatsen. Er is, ten slotte, ook nog het federale detentiecentrum in Everberg. Daar moeten we mikken op 100 extra plaatsen.

Voormalig minister van Welzijn Vervotte heeft de inhaaloperatie opgestart. Ik tracht nu het gaspedaal in te duwen. We komen nu aan 323 plaatsen extra op een totaal van 3102 plaatsen. Dat is een toename met meer dan 10 procent.

Ik was in het begin van mijn betoog vrij genuanceerd. Dat wil echter niet zeggen dat ik niet wil zorgen voor extra capaciteit. Er komen bijkomende plaatsen. Met de inspanningen voor het herstelgericht constructief afhandelen van dossiers, waar 5,6 miljoen euro voor wordt uitgetrokken, kunnen we nog eens 2000 dossiers van jongeren begeleiden om herstelgericht aan de slag te gaan.

Alles samen is dat een stijging van de inspanningen met 14 à 15 procent in een heel korte periode. Er wordt veel gedaan. Dat neemt echter niet weg dat de enige manier om te zorgen dat goed gebruik wordt gemaakt van die toename, erin bestaat dat er een beter zicht is op de samenwerking tussen de jeugdrechters en onszelf, de federale overheid, justitie, zodat de toewijzing in de juiste richting gebeurt.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de minister, ik ben tevreden dat u een aantal beleidsplannen vooropstelt. Eén ding mag u echter niet vergeten. Ik ben sinds 1975 verbonden aan de balie van Dendermonde. In die tijd werkten we nog pro Deo voor de jeugd. Nu is dat nog zo voor, bijvoorbeeld, collocaties. Toen waren er twee jeugdrechters, waarvan er een de ondervoorzitter was van de rechtbank van eerste aanleg. Nu zijn dat er

vier, met daarbij nog een ‘vliegende’ rechter die permanent moet bijsturen. Nu zijn er twee tot drie zittingen per week, terwijl dat er vroeger maar een was. De magistratuur zit constant met de handen in het haar. We moeten de mensen van de jeugdbescherming laten voorgaan. Die zeggen dan dat ze dezelfde jongere of jongeren als de dag voordien thuis zijn moeten gaan halen omdat er geen plaats was in de voorzieningen.

Mijnheer de minister, ik hoop dat dit probleem opgelost geraakt. Mijn fractie zal de eerste zijn om uw initiatieven te ondersteunen. We mogen de problemen niet uit het oog verliezen.

Het is ook geen goede zaak dat een magistraat zegt dat hij de strafmaat wat zwaarder zal maken. Dan komen we in dezelfde situatie terecht als bij assisen, waar zwaarder wordt gestraft omdat de wet-Lejeune van toepassing is. Ik zou niet graag hebben dat dit ook het geval wordt in het jeugd beleid.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, we moeten toch durven toegeven dat het tekort aan plaatsen een knelpunt blijft. U zegt dat jongeren met een POS-dossier door een of andere – vaak lichte – vorm van agressie als MOF'er gecatalogeerd worden. U hebt daar volledig gelijk in. Ik ken ook een aantal van dergelijke dossiers.

Daarover gaat het hier echter niet. Het gaat over werkelijk criminele jongeren. De misdaad is niet het gooien van een tas naar een begeleider. Ik keur dat ook niet goed, al kan ik nog wel begrijpen dat die jongere dat doet omdat hij hulpeloos is.

Het gaat hier niet om kleine jongens. De feiten zijn: verdenking van diefstal met geweld in bende, het gebruik van een vluchtvoertuig, willekeurige vrijheidsberoving, auto-inbraak, arrestatie wegens handel in en bezit van drugs, het bedreigen van een opvoedster.

Het gaat hier niet om POS-dossiers die, omwille van de noodzaak snel een oplossing te vinden, als een MOF-dossier worden gecatalogeerd. We moeten eerlijk zijn. Voor die jongeren moet bij hoogdringendheid een aantal plaatsen worden vrijgemaakt. Ze mogen in geen enkele omstandigheden weer op straat belanden. Ik verwijs in dit verband naar de persverklaringen van de woordvoerder van het parket van Antwerpen en naar de vier door mevrouw Hoebeke aangehaalde dossiers. Het parket en de magistratuur willen aantonen dat criminele jongeren buiten hun wil om meteen na het plegen van misdrijven weer op straat belanden. Het gaat hier nochtans niet om kleine feiten. Het parket neemt zijn verantwoordelijkheid op door een plaatsing te vorderen. De jeugdrechter neemt zijn verantwoorde-

lijkheid op door te beslissen de jongeren te plaatsen. Indien niet voldoende plaatsen beschikbaar zijn, moeten we die jongeren evenwel vrijlaten.

In het belang van de bescherming van de maatschappij is dit onaanvaardbaar. Dit moet absoluut worden vermeden. Deze jongeren horen thuis in een gesloten instelling en mogen onder geen enkel beding opnieuw op straat belanden. Ik pleit ervoor voor dergelijke jongeren bijkomende maatregelen te nemen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, het is bedroevend dat enkel het topje van de ijsberg boven water steekt. Enkel de ernstige en meest problematische gevallen halen de media. We moeten er uiteraard voor zorgen een plaats voor die jongeren te vinden. Ik heb vertrouwen in het globaal plan van de minister, en ik vind dat we deze inspanningen moeten voortzetten.

Ik vind dat mevrouw Hoebeke op een serene wijze aan de minister appelleert. Dit geldt niet voor de uitspraken van mevrouw Dillen. Uit onderzoek blijkt immers dat jongeren vroeger feiten plegen en dat jongeren vaak ingrijpender feiten plegen. Dit betekent echter niet dat er meer feiten worden gepleegd. We moeten niet doen alsof we met een maatschappelijke ontploffing zitten. Dit zou veel jongeren oneer aandoen.

Ik pleit in eerste instantie voor een quick response. We moeten ambulante optreden en op het eerste feit reageren. Van zodra een jongere de eerste stappen op het verkeerde pad zet, moeten we snel ingrijpen en erger vermijden. Hoewel de grote noden zich hier situeren, komt dit aspect van de problematiek nooit op het nieuws. Hoewel het globaal plan van de minister op dit vlak verdienen heeft, moeten we nog meer inspanningen leveren. We moeten bijna een preventief beleid voeren.

In het licht van de federale regeringsonderhandelingen is vooral de bestraffende aanpak in beeld gekomen en is enkel over zaken als de bouw van jeugdgevangenissen in Vlaanderen en in Wallonië gesproken. Hoewel we zeker de harde kern van kwalijke jongeren moeten aanpakken, ligt de essentie van het probleem elders. De essentie van het probleem ligt bij de grote groep jongeren die niet op televisie komt. We moeten herstelgericht en toekomstgericht denken.

Mijnheer de minister, bent u het hiermee eens? Bent u bereid om prioriteit te geven aan preventie, aan de quick response en aan de contextgevoelige en gezinsmatige aspecten van de problematiek?

Minister Steven Vanackere: Ik heb het daarnet al even over de gesloten instellingen gehad. Ik had uit de woorden van mevrouw Hoebeke immers afgeleid dat ze het

signaal van de rechterlijke macht als een roep om meer gesloten instellingen interpreteerde. Ik zag het als mijn plicht dit enigszins te nuanceren.

De meeste jeugdrechters willen gewoon voldoende plaatsen die aangepast zijn aan de door hen te behandelen dossiers. Voor hen hoeft het niet per definitie om gesloten instellingen te gaan.

Het aangehaalde geval van de vier jongeren in Antwerpen is enigszins incidenteel van aard, want de dag nadien waren opnieuw voldoende plaatsen beschikbaar. De heer Caron verwijst in dit verband terecht naar het topje van de ijsberg. De jeugdrechters vragen vooral meer plaatsen en meer begeleiding in eender welke vorm.

Ik wil hier overigens opmerken dat niet alle gesloten instellingen gemeenschapsinstellingen zijn. In privé-omgevingen worden ook vaak gesloten, goed gecontroleerde situaties gecreëerd. De zeer intensieve begeleiding van jongeren door de initiatiefnemers mag eigenlijk zelfs stringenter worden genoemd.

We moeten het debat proberen te nuanceren.

Mevrouw Hoebeke wijst terecht op de nood aan verruiming. Ik ben blij dat ze ingaat op mijn signaal dat het creëren van 300 plaatsen extra in het globaal plan een inspanning is die de moeite waard is. We moeten ernaar streven dat dit zo snel mogelijk werkelijkheid wordt, met inbegrip van de fameuze 100 plaatsen in Everberg waarbij een andere overheid een handje moet helpen. Als we hier samen onze schouders onder kunnen zetten, is de kans groot dat we het aanbod kunnen verhogen. Dat is de bedoeling.

We mogen ons inderdaad niet concentreren op die gevallen die de media halen. We moeten beseffen dat het gaat om duizenden dossiers van begeleiding die op een veel minder problematisch niveau zitten, maar die even belangrijk zijn om jongeren te helpen hun plaats in de samenleving te vinden. Mevrouw Dillen, ik ben het met u eens dat in overdreven geweldsituaties de bescherming van de samenleving mee in rekening moet worden gebracht, maar dit is niet het enige element.

Bij minderjarigen moet begeleiding en proberen om hen opnieuw op het juiste pad te brengen, de overhand halen op enkel de bescherming van de samenleving door hen achter slot en grendel te steken.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik dank de minister voor zijn antwoord en de collega's voor het debat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over partner- en intrafamiliaal geweld

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, gisteren hebben we dit thema al heel kort kunnen aankaarten tijdens het eerste gedeelte van de bespreking van de zeer uitgebreide beleidsbrief Welzijn. Dit thema vereist, zeker deze week, een grondiger debat.

Zondag is het de internationale dag tegen geweld op vrouwen. De media hebben de voorbije dagen al heel wat aandacht aan dit thema besteed. Er is heel wat wetenschappelijk onderzoek aan de gang. Er staan heel wat boeken over dit thema op stapel, en er zijn heel wat studiedagen gepland. Vandaag verscheen nog een belangrijk bericht in de pers.

Ik wil eerst een aantal cijfers aanhalen. In Europa krijgt één op zes vrouwen te maken met geweld binnen het gezin. In Vlaanderen is dat zelfs een op vijf. Drie Vlaamse zwangere vrouwen op honderd worden met partnergeweld geconfronteerd. Het is erg belangrijk om deze cijfers te vermelden.

Er is in de voorbije periode heel wat gebeurd op het vlak van sensibilisering en preventie. Deze week draait een televisiespot op televisie over partnergeweld. Er wordt een belangrijke slogan meegegeven: 'Wat met een schreeuw begint, mag nooit in stilte eindigen'. Er wordt sterk de nadruk gelegd op het hulpaanbod. De voorbije zes jaar is het aantal registraties verdubbeld, maar de taboesfeer die rond dit onderwerp heerst, blijft bestaan. Daar moet nog verder werk van worden gemaakt.

Er is deze week heel wat aandacht voor dit probleem, maar het mag daar niet bij blijven. Dit moet structureel worden aangepakt. Er zijn heel wat initiatieven zoals die studiedagen en er moet zowel verticaal als horizontaal werk worden gemaakt van dit probleem.

Ik wil u daarom twee concrete vragen voorleggen. Naast het preventieve en het sensibiliserende aspect, waarrond al heel wat kanalen werken, is het belangrijk te vernemen welke initiatieven u nog zult nemen om het partnergeweld in te dijken. Ook wil ik graag vernemen welke coördinerende rol u bij uw collega's vervult met betrekking tot het Nationaal Actieplan.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, een op vijf vrouwen in Vlaanderen verklaart slachtoffer van partnergeweld te zijn geweest. Dat is enorm veel. In

Europa zou dat een op zes vrouwen overkomen. Het is wellicht niet zo dat de maatschappelijke toestand elders fundamenteel verschilt. Wellicht is de registratie in de andere landen iets minder goed dan bij ons.

De Raad van Europa heeft dit probleem onder de aandacht willen brengen door middel van een tv-spot. Vlaanderen heeft de spot meegefinancierd en deze week door de openbare zender laten uitzenden. De boodschap luidt: praat erover. We hebben met opzet de boodschap gericht op de hulpverlening, en niet uitsluitend op het vaststellen van het probleem.

Ik denk dat het juist is dat dit onderwerp nog altijd taboe is. Dat taboe brokkelt wellicht af, maar toch zijn er nog veel vrouwen die er niet graag over spreken, omdat ze zich ten onrechte mee verantwoordelijk voelen of al even onterecht partnergeweld beschouwen als een zaak van zogenaamd marginale families. Partnergeweld komt evengoed voor in tuinvijken.

Partnergeweld is veel te wijd verbreid. Wij vestigen de aandacht op het probleem en voeren de hulpverlening op. Al in 2006 is beslist om de CAW's veertien extra voltijdsequivalente personeelsleden te geven. Zo kunnen ze inspelen op het probleem van het intrafamiliaal geweld. Ik wil daarbij opmerken dat het niet alleen om partnergeweld gaat: waar partnergeweld en dus een onhoudbare situatie ontstaat, zijn ook kinderen en anderen slachtoffer. Een geïntegreerde aanpak die op de hele gezinssituatie inspeelt, is dus nodig, en dat verklaart de extra ondersteuning voor de CAW's.

De CAW's, die er nauw bij betrokken zijn, zullen ongetwijfeld alert reageren op het aantal meldingen dat ongetwijfeld zal toenemen na het uitzenden van de tv-spot. Met een recentere beslissing zorgen we ervoor dat bij Tele-Onthaal een halftijdse medewerker kan worden ingeschakeld om de vrijwilligers te ondersteunen bij het opvangen van signalen van intrafamiliaal geweld en partnergeweld.

Het cijfer is onthutsend: elk jaar bellen 120.000 Vlamingen met een of ander probleem naar Tele-Onthaal. Uiteraard gaat het niet altijd over partnergeweld. We hebben Tele-Onthaal gevraagd om, naast de metingen in de periode voor het uitzenden van de tv-spot en die dus als een nulmeting mag worden beschouwd, na te gaan wat de reacties zijn.

Wellicht zal dat leiden tot de vaststelling dat de nieuwe aandacht voor het probleem ons doet denken dat het probleem meer voorkomt, want dankzij die spot zullen meer vrouwen de stap naar de hulpverlening zetten. Dat is de eerste fase. We willen als basisboodschap de mensen meegeven dat ze erover moeten praten: wie niet praat, zet zich helemaal vast. Wie praat, kan in Vlaanderen rekenen op een sterk aanbod van welzijns-

werk om in begeleiding te gaan. In sommige gevallen kan dat gebeuren samen met de partnergeweldpleger, want daar is vaak een vraag naar, zowel van het slachtoffer als van de partnergeweldpleger zelf. Dat past in een herstelgerichte aanpak, zodat het conflict niet onmiddellijk in een justitiële sfeer terechtkomt.

U noemde cijfers van het aantal incidenten. Wel, het gaat om een verdubbeling van de registraties op justitieel-politioneel niveau. Ik moet jammer genoeg vaststellen dat het probleem zeer groot is, want velen kiezen ervoor om het conflict te juridiseren.

U vraagt me ook naar mijn rol binnen het Nationaal Actieplan. Ik word uiteraard niet geacht om de andere overheden te coördineren. We hebben goed overlegd bij de opmaak van het actieplan. Vandaag tracht ik vooral de acties van de Vlaamse Gemeenschap zo veel mogelijk te plaatsen binnen de afspraken die in het Nationaal Actieplan zijn gemaakt. We wachten wel op een nieuwe sterke gesprekspartner aan federale zijde om het gesprek voort te zetten.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Enkele fundamentele zaken zijn hier gezegd. Op het vlak van preventie en sensibilisering zitten we zeker op de goede weg.

Om de weg te vinden naar de hulpverlening moeten we nog een drempel overwinnen. Het succes van bijvoorbeeld Tele-Onthaal en het feit dat men via televisie sensibiliseringsspots kan uitzenden, zijn belangrijke punten. We moeten verder gaan op deze weg en ook de drempel verlagen, om het partnergeweld voor een deel te kunnen indijken.

Ik ben ervan overtuigd, mijnheer de minister, dat we er de komende maanden nog zullen op terugkomen bij de evaluatie van deze kanalen.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Gisteren hebben we het bij de begrotingsbesprekingen inderdaad al gehad over deze problematiek. De cijfers zijn inderdaad ontzetsend. Dat komt niet alleen door de goede registratie. Ook in Frankrijk heeft men bijvoorbeeld vastgesteld dat er per dag een vrouw sterft door partnergeweld. Als we dat naar Vlaanderen extrapoleren, sterft er per week een vrouw aan de gevolgen van partnergeweld. Dat is onduidelijk.

Wat mij choqueert, is dat 3 à 5 procent van de zwangere vrouwen ook te maken krijgen met partnergeweld. Het gaat zelfs verder dan partnergeweld, er is ook intrafamiliaal geweld. Kinderen hebben eronder te lijden. Niet alleen vrouwen zijn het slachtoffer, maar ook steeds

meer mannen krijgen te maken met partnergeweld. Ze krijgen waarschijnlijk slaag van hun vrouw.

U hebt gezegd dat er extra voltijdse krachten te werk zullen worden gesteld bij de CAW's. Ze zouden een opleiding krijgen om met partnergeweld om te kunnen gaan. Ik zou willen vragen dat er aandacht wordt gevestigd op het feit dat ook steeds meer mannen te maken krijgen met partnergeweld en dat ook zij moeten worden begeleid. De mensen van de CAW's zouden hier ook een begeleiding moeten krijgen.

Voor de rest sluit ik mij volledig aan bij wat mevrouw De Wachter heeft gezegd en bij uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: U zegt de oproepen van Tele-Onthaal te zullen analyseren en na te gaan wat de effecten zijn van de spot. Het zou ook interessant zijn om na te gaan in welke mate een spot ertoe kan leiden dat vrouwen uit zwakke en kwetsbare gezinnen de stap naar Teleonthaal zetten. Binnen de grote groep van vrouwen zijn er vast heel wat verschillen.

Daarnaast is vrij recent het geweld op kinderen aan het licht gekomen. Op welke manier moet het onderwijs daarmee omgaan? We hebben in de commissie voor Onderwijs een debat gehouden over een preventieproject dat zowel binnen het domein Onderwijs als Welzijn valt. Aan de minister van Onderwijs wil ik vragen of dat project niet kan worden hervat. Het werkte vooral preventief ten aanzien van het onderwijzend personeel. Zij zijn het immers die dat geweld vaak kunnen detecteren bij kinderen. Ik vraag dan ook om als men het over partnergeweld heeft, de plaats van de kinderen niet te vergeten en het goede project dat ook door Welzijn werd ondersteund, terug op te nemen.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, in naam van onze fractie wil ik me aansluiten bij de bezorgdheid van de collega's over partner- en intrafamiliaal geweld.

Zelf heb ik in de Senaat een voorstel tegen partnergeweld ingediend, waarin ik pleit voor een uitbreiding van de meldpunten. Zoals u zelf zegt, zijn de meeste slachtoffers of plegers bijzonder gegeneerd dat ze slachtoffer of pleger zijn. Er moet een grotere openheid komen.

Niet alleen lijdt één op vijf vrouwen onder partnergeweld, er sterven in België zelfs meer vrouwen aan partnergeweld dan aan verkeersongevallen. Er gaan heel veel middelen naar verkeer. Ik zou graag hebben dat u meer middelen vrijmaakt voor het ondersteunen van de slachtoffers.

Minister Steven Vanackere: We wilden inderdaad niet een spotje maken zonder er backoffice iets voor te doen. De hulpverlening is dus tegelijkertijd opgevoerd. Daarom moet men bij Tele-Onthaal goed meten wat vorige maand werd geregistreerd en wat volgende maand zal worden geregistreerd. We willen weten of zo'n spotje de mensen die we willen aanspreken, ook effectief motiveert.

De problematiek van mannen die ook geweldpleging – vaak van psychische aard – kunnen ondergaan, is net zo belangrijk. Dat fenomeen wordt steeds meer in kaart gebracht. Bij de mensen die hulp zoeken bij een CAW spreekt gemiddeld 71 percent ook over partnergeweld. Bij de mannen alleen gaat het over 60 percent. Steeds meer mannen signaleren dus een vorm van partnergeweld.

We zullen er in de nabije toekomst zeker nog moeten op terugkomen om te zorgen dat de hulpverlening zal voldoen aan de stijgende hulpvraag. Hoe meer aandacht we eraan geven, hoe meer we het gevoel zullen hebben dat het probleem toeneemt omdat er zaken boven water komen.

Mevrouw Else De Wachter: Ik denk dat we het er over eens zijn dat als men spreekt over geweld binnen een gezin, het hele gezin erdoor getroffen wordt, wie ook het slachtoffer is, wie ook de dader is. Het is een globaal dossier dat we globaal moeten bekijken. Ik stel vast dat dit probleem, over de partijgrenzen heen, een groot draagvlak heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de invloed van de problemen bij de federale regeringsvorming op de buitenlandse investeringen in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, geachte collega's, ik kan niet om de aanslepende formatievorming en de politieke strijd tussen Vlaanderen en Wallonië heen. Door dit alles krijgen we in het buitenland het imago van een onstabiel land. Men kan denken dat dit geen probleem is en dat het wel goed komt, maar ik denk dat we te veel met onze navel bezig zijn. Ik ken mensen in het buitenland, en die vroegen mij of de war zone al geïnstalleerd was. Blijkbaar kan je de situatie niet aan iedereen uitleggen.

Vlaanderen is toch een belangrijk element in de nv België, op het economisch vlak maar ook op het vlak van buitenlandse investeringen.

Er is niet zozeer een probleem met de grote buitenlandse bedrijven die hier aanwezig zijn in Vlaanderen, want die kennen ondertussen de situatie in onze regio al een beetje. Zij volgen de politiek, dus daar is het business as usual.

We mogen echter niet voorbijgaan aan het signaal van de Amerikaanse Kamer van Koophandel, die stelde dat voor toekomstige investeringen die in België geplaatst zouden kunnen worden – en daar zijn we van afhankelijk om onze economie draaiend en toekomstgericht te houden –, de discussie wel gevoeliger is. Bedrijven zijn bereid om naar stabielere regio's over te stappen, zeker als men in een close competition zit. Men gaat eens praten in Nederland en Duitsland, want dat is allemaal niet ver van hier. Die bedrijven bekijken dan misschien eens de andere opties.

Misschien is dat een aanleiding voor onze minister van Economie en Buitenlandse Handel om een initiatief te nemen en na te gaan hoe we Vlaanderen wat los kunnen koppelen van het federale verhaal en de staat België. We moeten het buitenland duidelijk kunnen maken dat we geen onstabiele regio of een bananenrepubliek zijn en niet al vechtend over straat rollen.

Mevrouw de minister, hebt u al contacten gehad met het federale niveau? Hoe gaan we dat aanpakken? Hebt u al een plan en een visie over hoe u dat op Vlaams niveau zou willen aanpakken? Gaat u iets ondernemen of gaan we gewoon wachten? De signalen vanuit het buitenland zijn er, dus dan moet Vlaanderen daar toch op anticiperen.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Verstrepen, de heer Roegiers, mevrouw Poleyn en de heer Van Nieuwenhuysen weten dat we gisterenmiddag in de commissie voor Buitenlands Beleid dit debat hebben gevoerd. Ik vond het heel merkwaardig dat u put uit het artikel 'Het merk België moet versterkt worden'. Dat debat hebben we gisteren gevoerd, maar ik wil heel graag een paar dingen herhalen.

Ook in de beleidsbrief staat dat het een evidentie is dat een politiek stabiel klimaat een gunstige voorwaarde is voor het aantrekken van buitenlandse investeringen. Betekent dat dat vandaag Vlaanderen op een shortlist zou komen van landen die gekenmerkt zijn als instabiel op politiek vlak? Geenszins. Ik heb ook vertegenwoordigers gezien van de Amerikaanse Kamer van Koophandel, en die zeggen dat ook niet. Er is geen enkel objectief gegeven dat dat zou aangeven. Onze eigen organisatie, Flanders Investment & Trade, en de cijfers op het terrein tonen dat ook niet aan.

We hebben op dit moment natuurlijk wel een formatie-beraad. Op dat vlak moeten we een keuze maken. Of-

wel gaan we snel, wat ook betekent dat we een aantal van de eisen rond de staatshervorming niet waarmaken. Ofwel nemen we de tijd om in de onderhandelingen ook een aantal uitdagingen aan te gaan, bijvoorbeeld over de arbeidsmarkt, de manier waarop we omgaan met lasten, lasten op arbeid en de vennootschapsbelasting. Dat is precies de inzet van het formatieberaad.

Ik wil er ook op wijzen dat Economie en Buitenlandse Handel al in heel grote mate geregionaliseerd zijn. In het artikel van de Amerikaanse Kamer van Koophandel staat dat het waardevol is dat gewesten dan samenwerken.

Mijnheer Verstrepen, ik wil even verwijzen naar de exportmissie naar Bahrein en Qatar, die we iets meer dan een week geleden hebben afgerond. Daar waren er heel veel vragen over onze kennis en was er heel veel aandacht voor een aantal van onze topspelers, zoals baggerwerken, havens en de bouwsector. Er waren zeer veel vragen over samenwerking, over wat we precies aan knowhow in huis hebben en wat we samen kunnen doen, ook voor het naar Vlaanderen brengen van investeringen. Er waren geen vragen over het politieke klimaat. Dat is een getuigenis over de situatie in het buitenland een week geleden.

We moeten de zaak niet dramatiseren. Ik begrijp dat u dat graag zou doen. De cijfers tonen aan dat we op dit moment absoluut op koers zitten. Dat wil niet zeggen dat we zelfgenoegzaam moeten worden. Als we inhoudelijk op het rapport van de Amerikaanse Kamer van Koophandel ingaan, zeg ik dat men terecht een aantal pijnpunten geeft: weinig flexibele arbeidsmarkt en hoge lasten. Ik heb zelf bij de voorstelling van de O&O Indicators gezegd dat we meer dan ooit mensen zullen moeten overtuigen om voor de studierichtingen wetenschappen en ingenieur te kiezen. Dat toont het rapport aan. Bedrijven die hier komen om te investeren, zullen dat de komende jaren in toenemende mate vragen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb inderdaad een aantal elementen uit mijn vraag gelaten, maar het was niet mijn bedoeling dit te dramatiseren. Ik stel gewoon de vraag omwille van de signalen die ik krijg.

We zijn altijd zo goed bezig met ons imago. Daar zit de kern van de vraag. Alle andere elementen die bijdragen tot het investeringsklimaat, vind ik passen in een heel andere discussie. Ik had de vraag effectief verengd tot hoe u dat ziet in de promotie van Vlaanderen als regio in het buitenland. Over de rest van het verslag ga ik niet verder discussiëren.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik denk dat de aantrek-

kingskracht van een land inzake investeren in de eerste plaats een kwestie is van de voorwaarden die men schept inzake fiscaliteit, ruimtelijke mogelijkheden, begeleiding en arbeidsflexibiliteit. Ook de stabiliteit is een belangrijk gegeven.

In dat verband spreekt men over een imago en een merknaam die men heeft ontwikkeld. Ik betreur dat de Vlaamse Regering nooit voluit schijnt te willen gaan voor die merknaam Vlaanderen. Men twijfelt altijd een beetje tussen de merknaam België en de merknaam Vlaanderen. Een regio als Schotland gaat voluit voor de merknaam en het imago van Schotland, zonder de ondertitel van het Verenigd Koninkrijk. Als het Verenigd Koninkrijk ooit in de problemen komt, dan zal Schotland daar veel minder last van ondervinden dan wij in Vlaanderen in eenzelfde geval zouden ondervinden.

We moeten het niet dramatiseren, maar er is toch wel een probleem. Er rijzen op dit moment vragen gezien de situatie in dit land. We hebben een aantal weken geleden een voorstel van resolutie ingediend waarin wij onder meer vroegen dat de Vlaamse Regering de nodige diplomatieke demarches zou ondernemen om duidelijk te maken dat, voor het geval de patsituatie zou blijven bestaan en men de mogelijkheid van het ontbinden van de federatie onder ogen moet durven zien, dit inzake de internationale positie van Vlaanderen geen verschil zou uitmaken en dat Vlaanderen perfect zijn internationale verplichtingen in de toekomst zal vervullen en partner wil blijven binnen de Europese Unie.

Vanuit de Vlaamse Regering moet men alleszins, hoe men ook staat tegenover een mogelijke ontbinding van de Belgische federatie, de voorzorg en initiatieven nemen om duidelijk te maken dat, als dat ooit zou gebeuren, en of men dat nu wil of niet, Vlaanderen perfect in staat is een opvolgerstaat te worden van België.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben verwonderd over uw vraag, mijnheer Verstrepen. Vorige week was u enorm 'amused' omwille van de politieke crisis. U zei dat het u amuseerde, dat het kolder was, dat u zo'n plezante zaak nog nooit had meegemaakt. Nu komt u met een gladgestreken gezicht aan de minister vragen of ze het niet erg vindt dat ons imago in het buitenland wordt geschaad. U moet toch ernstig blijven.

Het Vlaams Belang wil nu ineens een positief signaal naar de investeerders sturen dat de ontbinding van de federatie een geloofwaardig perspectief is. We gaan ons even internationaal promoten! België gaat wel ontploffen, maar wij doen het goed!

Als jullie vragen willen stellen, moet er toch een zekere logica zijn en een overeenstemming met wat jullie

vroeger hebben gezegd. Mijnheer Verstrepen, uw vraag amuseert me.

De heer Jurgen Verstrepen: Was dat uw bijdrage aan het debat?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, net als de heer Van Rompuy deel ik het cynische gevoel voor humor van de eerste spreker niet.

Ik ben het volkomen eens met de minister dat Vlaanderen over heel wat troeven beschikt die ook in het buitenland gewaardeerd werden en worden, en ongetwijfeld gewaardeerd zullen blijven. Toch wijzen een aantal elementen op een groeivertraging. Het economisch klimaat verdient meer dan ooit onze aandacht.

Onlangs hebben we allemaal de conjunctuurnota van de studiedienst van de Vlaamse Regering mogen ontvangen. Daarin worden een aantal dingen gesteld die ons minstens waakzaam moeten maken. Zo wordt gewezen op het feit dat we in een aantal sectoren, met name de groeisectoren, minder performant zijn dan de EU-15. Ook wordt gesteld dat de groei wellicht wat zal afkoelen, met name door het afnemen van investeringen in het algemeen. In een open economie als de Vlaamse gaat het dan ook over buitenlandse investeringen. Zo hebben het voorbije jaar 5100 werknemers als gevolg van faillissementen hun baan verloren. Dat is een stijging met 8,5 procent.

Last but not least, zij het dat dit ruimer gaat dan de oorspronkelijke vragen, stelde een krantenartikel deze ochtend dat het consumentenvertrouwen een knauw krijgt, vergelijkbaar met die van 11 september of de aangekondigde herstructurering van Ford Genk. Ik besef natuurlijk dat het hier gaat over een enquête.

Gezien al die elementen moeten we zeer waakzaam zijn met betrekking tot die economische conjunctuur. Mevrouw de minister, het verbaast me dan wat dat u enkel verwijst naar flexibiliteit en de fiscale en parafiscale lasten als aandachtspunten. Niet dat we tegen een gunstig ondernemingsklimaat zijn, integendeel, maar daarmee is de kous niet af. Uw voorganger heeft met heel wat sectoren in rondetafelconferenties akkoorden proberen af te sluiten. In die sectoren en belangrijke bedrijven binnen die sectoren heeft dat er niet toe geleid dat herstructureringen konden worden vermeden. U verwees er zelf al naar: naast aan kostenconcurrentie hebben we minstens nood aan innovatie in onze economie. We zullen daar ongetwijfeld morgen, bij de bespreking van de beleidsbrief, op kunnen terugkomen.

Ik betreur echter wel uw uitspraak. Dan gaat het niet over het feit dat u zoekt naar valorisatie, maar wel dat

dit ertoe zou kunnen leiden dat we minder of niet meer moeten gaan investeren in innovatie. We moeten niet alleen zorgen voor een goed bedrijfsklimaat, maar minstens ook sterker inzetten op innovatie. Bent u bereid om, in het licht van die wolken aan onze economische hemel, het arsenaal van steunmaatregelen aan het bedrijfsleven te onderzoeken?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Inhoudelijk zijn de belangrijkste zaken gezegd. Aan de heer Verstrepen wil ik zeggen dat we hier gisteren een debat van drie uur aan hebben gewijd. Ik heb er alle begrip voor dat een kleine fractie niet alle commissievergaderingen kan bijwonen, maar als u dit onderwerp zo belangrijk vindt dat u er een actuele vraag over wilt stellen, dan had iemand van uw fractie wel eens kunnen langskomen om te luisteren naar die discussie. Hier zijn weinig bijkomende zaken aan het licht gekomen. Morgen is er nog een discussie in de commissie over de beleidsbrief Economie. Ik vind deze vraag wat tijdverlies, want ze heeft weinig toegevoegde waarde.

Mevrouw de voorzitter, ik stel al een aantal weken vast dat u de vervelende gewoonte hebt om, als wordt gevraagd een repliek te geven, steevast te beginnen bij de fracties aan de andere kant van het halfroond, en hier te eindigen. Als laatste het woord krijgen is niet altijd even evident. Misschien moet eens een billijke regeling worden getroffen.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Verstrepen, ik denk dat de heer Van Rompuy voor een stuk aangeeft dat het wat vreemd overkomt. Het leek me ook wat vreemd dat precies u inspiratie haalt uit het artikel met als titel: 'Ook het merk België moet versterkt worden'.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik denk dat wij ons in het buitenland op dit moment heel duidelijk met Vlaanderen positioneren. Als we in het buitenland op exportmissie zijn voor het aantrekken van buitenlandse investeringen, presenteren wij ons als Flanders Investment and Trade, FIT. U weet dat. We kunnen niet meer doen dan dat heel nadrukkelijk verduidelijken tijdens de missies. We treden er, afhankelijk van wie de missies organiseert, soms alleen op en soms in het kader van het agentschap. In dat laatste geval zitten er, naast de twee andere, exportagentschappen die zich presenteren als een agentschap uit Wallonië en een Brussels agentschap.

Het artikel wordt blijkbaar aangegrepen om een vraag te stellen, maar over de inhoud ervan heeft men het blijkbaar liever niet. Ik herhaal dat de Amerikaanse Kamer van Koophandel in een rapport aanbeveelt om samen te werken. Dat is een troef, een versterking in het buitenland.

In Bahrein hebben we een Belgisch-Luxemburgse overeenkomst ondertekend. U weet dat we als gewest bevoegd zijn om het investeringsklimaat aantrekkelijker te maken. Er was ook iemand aanwezig van Luxemburg. De overeenkomst past in de Belgisch-Luxemburgse samenwerking waar wij deel van uitmaken.

Ik ben het niet met u eens – we hebben het daar gisteren ook al over gehad –, dat we alles alleen moeten organiseren vanuit Vlaanderen. In een globaliserende economie zullen we dat ook niet kunnen. Het is daarom goed dat we werken vanuit het FIT, want zo positioneren we ons duidelijk als Vlaanderen in het buitenland, maar dat we waar mogelijk en opportuun ook samenwerken. In de toekomst zullen we nog meer moeten samenwerken als we in nog meer landen waar zich kansen voordoen, Vlaamse economische vertegenwoordigers of vertegenwoordigers van andere exportagentschappen aan het werk willen hebben voor onze bedrijven. Wij kunnen dat niet alleen.

Mijnheer Van Malderen, we zullen morgen het debat voeren. Ik heb hier de pijnpunten uit het rapport aangehaald. Ik moet eerlijk zeggen dat ze toch wel overeenstemmen met heel wat analyses die we al kennen. Ze zijn niet nieuw. Naast wat u hebt opgesomd, waren er opnieuw vergelijkingen waaruit blijkt welke hoge lastengraad we nog altijd hebben in ons land. Ik heb het zowel over de personenbelasting als over de vennootschapsbelasting.

Er wordt ook nogmaals verwezen naar het heel interessante vehikel voor het aantrekken van buitenlandse investeringen: de notionele intrest. We horen in het buitenland dat dat bijzonder gewaardeerd wordt. Als we nog een aantal nieuwe investeringen hebben aangetrokken, is dat vaak dankzij de notionele intrest.

Ik loop al een beetje vooruit op het debat van morgen over innovatie. Ik blijf erbij dat we naast wat we vandaag doen, namelijk het meten van de input, ook de output moeten meten. Ik heb trouwens niets gezegd over het verlagen of het verhogen van de input. Ik heb de opdracht gegeven om ook de output te bekijken. Het is een bewijs van degelijk besturen om als er iets in de machine wordt gestopt, ook te weten wat eruit komt. Het Steunpunt zal dat verder onderzoeken zodat we volgende keer naast inputindicatoren ook outputindicatoren hebben.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het valt me op dat in dit parlement een soort reflex groeit. Een onderwerp dat veeleer federaal is of dat 'België' in de titel draagt – is België een vloekwoord geworden? – en dat wordt geëxtrapoleerd naar Vlaanderen, wordt blijkbaar als iets heel vreemd beschouwd. Ik vind dat vreemd. Blijkbaar mag ik alleen vanuit Vlaanderen vertrekken, maar dat doe ik niet, want het gaat over het buitenland. En ik wil ook nog eens

discussiëren over Vlaanderen binnen Europa en over Vlaanderen in de wereld.

De vraag stellen om een tandje bij te steken inzake het imago van Vlaanderen in het buitenland en tegenover buitenlandse investeerders, lijkt me toch wel heel goed op voorhand nadenken. Ik weet niet hoe het zal uitdraaien.

Hoe lang zal dat nog duren? Niemand weet dat, of misschien weten sommigen het wel. Als je dan voortdurend het imago van Vlaanderen promoot, al het geld dat naar de logo's en de huisstijl gaat, dan is dit een ideale gelegenheid om het buitenland te laten horen dat we een heel stabiele regio zijn, dat buitenlandse investeerders welkom zijn. Wat is daar zo moeilijk aan?

Misschien schamen sommigen zich om Vlaanderen in de huidige politieke situatie, die soms wel en soms niet amusant is, te promoten. Mijnheer Van Rompuy, het enige wat u doet, is een beetje op de man schieten, maar inhoudelijk hebt u niets meer te vertellen. Dat is jammer voor iemand die jarenlang geroepen heeft dat er meer Vlaanderen moet zijn. Ik merk dat u nu een zitje hebt uitgekozen bij het Vlaams Belang. Ik vind het fijn dat u daar zit, dat biedt perspectieven.

Nog grappiger is het om iets te horen van een klein politiek groepje dat nog nooit een kiesdrempel heeft gehaald en gekoppeld is aan een andere partij, en daardoor iets meer mag doen dan anderen. Wij zijn inderdaad geen fractie. Ik kan niet in duizend commissies zitten, ik zou dat wel willen, maar klonen is nog altijd niet toegelaten. Ik zal proberen alle dossiers te volgen, maar uw opmerking is een beetje gratis, mijnheer Roegiers. Als u dat tijdverlies vindt, houdt niemand u tegen om een koffie te gaan drinken. Zo te zien zijn er heel veel die dat doen. De 'freedom of speech' is voor iedereen. Waarvan akte.

De voorzitter: Mijnheer Roegiers, de manier waarop ik mensen het woord geef, gebeurt meestal in de volgorde van de partijgrootte en volgens de snelheid van het handopsteken. U mag het erop naslaan, ik probeer die regel te volgen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voortbestaan van de kleine onafhankelijke boekhandels in Vlaanderen en het beleid ter zake van de minister

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, enkele weken geleden is in Mol een kleine, onafhankelijke boekhandel verdwenen. Er zijn er nog maar weinig in Vlaanderen. De uitgeverijen en de antiquariaten floreren in Nederland, maar niet bij ons. In de commissie hebben we een jaar geleden uitvoerig gediscussieerd over de kleine, onafhankelijke boekhandel. Iedereen heeft er een bijdrage aan kunnen leveren.

De voorzitter van Colibro, die de kleine, onafhankelijke boekhandels groepeerd, is bijzonder boos. Ik citeer: 'Het is altijd een absurd gegeven geweest dat de Vlaamse overheid wel uitgeverijen kon steunen via het productiefonds als het ging over cultureel waardevolle uitgaven, maar nooit die logica kon doortrekken naar de verdeling ervan. Wat voor een uitgeverij moeilijk is, is dat uiteraard ook voor een boekhandel.' En verder: 'Bij de oprichting van het Vlaams Fonds voor de Letteren was en is nergens een betekenisvolle rol voor de distributie gezocht, laat staan gevonden. Het fonds vraagt natuurlijk wel de garantie dat het gesubsidieerde boek niet in de kelder van een uitgeverij blijft liggen, maar veel verder gaat het ook niet.'

Mijnheer de minister, in de discussie in de commissie voor Cultuur is onder meer boek.be betrokken geweest. Het probleem situeert zich niet daar, maar wel bij uw kabinet dat zonder veel ideeën en interesse een beleid bedenkt.

Mijnheer de minister, ik wil u herinneren aan uw eigen woorden. In 2004 hebt u gezegd dat het bevorderen en stimuleren van het lezen, het verspreiden van boeken in scholen en boekhandels een cruciaal punt zou zijn van uw beleid. Als u daarin faalt, dan moeten we u daar in 2009 op afrekenen.

Het is nog niet zover, maar we vragen u toch om een aantal impulsen voor de boekhandels.

De thematiek van de vaste boekenprijs is enigszins achterhaald. Dat idee is van de agenda van de Kamercommissie voor het Bedrijfsleven geschrapt. Misschien komt het er ooit weer op, maar het is vandaag zeker niet de toverformule om de boekhandel te redden.

Vorig jaar had u het over twee projecten die liepen in het kader van CultuurInvest. Bij één daarvan zou u de discretie bewaren. Dat ging over een boekhandel in de Kempen, namelijk Bredero, die nu failliet gegaan is.

U hebt het ook over de tax shelter gehad. U zegt dat er meer informatisering moet komen, bijscholing voor mensen die een boekhandel willen beginnen en dergelijke meer. Naar aanleiding van die hele discussie ben ik zelf op veldonderzoek geweest in Brugge, waar een aantal zeer goede onafhankelijke boekhandels zijn. Ik heb de uitbaters enkele vragen gesteld. Ik heb vastgesteld dat die mensen een enorme knowhow hebben.

Boekhandelaar word je vaak ook van vader op zoon. Maar in pakweg Mol of Maaseik zal er in de huidige situatie nooit meer een onafhankelijke boekhandel opgestart worden, tenzij u daar een nieuw beleid tegenover stelt.

Mijnheer de minister, wat zijn uw plannen voor de toekomst?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is een vrij complexe aangelegenheid, en daarom wil ik een aantal zaken eerst verhelderen. Het letterenbeleid is nog nooit zo uitgebreid geweest, maar richt zich in hoofdzaak tot twee kernspelers: de auteurs en de lezers. Dat zijn de twee groepen waarvoor ik als minister van Cultuur een verantwoordelijkheid draag.

Ik doe dat ook via de spelers op het terrein, en dat zijn er nogal wat: het Fonds voor de Letteren, dat zich uitdrukkelijk op de schrijvers richt, de Stichting Lezen, die mee het boek promoot maar ook leesbevorderingsacties op stapel zet, en ten slotte de bibliotheken, die er heel uitdrukkelijk op gericht zijn het boek te verspreiden bij het ruime publiek en het lezen te bevorderen. Binnen de cultuurbegroting trekken wij overigens zo'n 50 miljoen euro uit voor de bibliotheken.

Ik heb sinds 1999 altijd gezegd dat we een heel divers aanbod aan boeken moeten behouden, niet alleen bij de uitgevers, maar ook bij het publiek. Het zal u misschien verbazen, mijnheer Arckens, maar sindsdien is de evolutie positief. Er zijn vandaag meer boekhandels dan in 1999. Er zijn vandaag ook meer kwaliteitsboekhandels dan toen. We hebben vandaag een 200-tal boekhandels. We moeten eerlijk toegeven dat er daarvan 3 Fnacs zijn, 150 die behoren tot de Standaard Boekhandel, 25 die onder de koepel Colibro zitten, en dergelijke meer.

Men kan in Vlaanderen niet zeggen dat Standaard Boekhandel een slechte boekhandel is. De 200 boekhandels die vandaag bestaan, zijn allemaal partners in een beleid. Via de bibliotheken, de Stichting Lezen en het Fonds voor de Letteren kunnen wij zorg dragen voor enerzijds de auteurs en anderzijds de lezers. We doen echter meer. Via een samenwerking tussen boek.be en de bibliotheeksector proberen we een netwerk op te stellen. Wie in Vlaanderen een boek zoekt, zal dan een lijst krijgen van de bibliotheken en de boekhandels die dat boek ter beschikking hebben. Op die manier kan de lezer kiezen tussen lenen en kopen. Ook het ontleningsstelsel is intussen op heel wat terreinen geëvolueerd waardoor er meer wordt gelezen.

We zijn samen met al die partners een boekoverleg gestart. Ik heb daar al meermaals naar concrete voor-

stellen gevraagd waar alle partners achter staan en die de boekhandels kunnen ondersteunen.

Ik heb op de boekenbeurs gezegd dat ik erg bezorgd ben over de oudere schrijvers die in een moeilijke financiële situatie verkeren. Ik heb aangekondigd dat ik deze problematiek wil bespreken met het Fonds voor de Letteren en de Vlaamse Auteursvereniging. Twee weken nadien deed de auteursvereniging me drie concrete voorstellen die vrij degelijk onderbouwd zijn. Ik vraag al jaren aan het boekoverleg om concrete voorstellen te formuleren over de ondersteuning van de boekhandel. Er komt echter geen eensgezind voorstel omdat een aantal mensen geen beleid wil dat voor die 200 boekhandels hetzelfde is.

Ik heb de optie gelanceerd om een boekenkast te subsidiëren in elke boekhandel waarin alle literaire werken die in Vlaanderen worden uitgegeven, een plaats krijgen. Samen met de uitgevers en de boekhandels willen we ervoor zorgen dat in elke boekhandel alle auteurs worden aangeboden die in een bepaald tijdsperspectief een boek hebben uitgebracht. Sommigen vinden dat het niet kan dat ik dit initiatief zou ondersteunen omdat sommige boekhandels, waaronder Standaard Boekhandel, te commercieel en niet kwalitatief genoeg zouden zijn. Standaard Boekhandel is een kwaliteitsvolle boekhandel en ik ben blij dat er op zoveel plaatsen een Standaard Boekhandel is. Dat betekent natuurlijk niet dat er geen problemen zijn. Daarvoor hebben we onder meer CultuurInvest in het leven geroepen.

Momenteel zijn er drie dossiers in behandeling, twee over de boekhandels en een over de ondersteuning van de uitgever. Boek.be heeft me een mail gestuurd waarin staat dat het project van Bredero geen goed project was en dat het dus begrijpelijk is dat CultuurInvest het niet ondersteunt. Dat is voor mij geen schoolvoorbeeld van hoe met de boekhandel in het algemeen moet worden omgegaan. Ik wil een forse ondersteuning geven, maar daarvoor moet er ook eensgezindheid zijn.

Wat CultuurInvest betreft, gelden een aantal criteria waaronder de economische haalbaarheid van het project.

Ik denk dat we eens grondig moeten nadenken in hoeverre een aantal economische steunmaatregelen kunnen worden toegepast op de boekhandel. Die vraag werd op de Boekenbeurs gesteld door een aantal sprekers. Ook daarover moet worden gepraat met de minister van Economie. Ik ga dat gesprek graag aan.

Er gebeurt heel wat. Alleen vraag ik een concreet actieplan. Ik kan niet voor deze of gene boekhandel een andere ondersteuningsmaatregel nemen. Als minister van Cultuur moet ik bovendien nagaan in hoeverre ik een economische ondersteuningsmaatregel kan nemen.

Het discours waarin wordt gesteld dat de boekhandel en de verspreiding van het boek in gevaar is, klopt niet. Er

zijn nog nooit zo veel boeken verkocht. Kranten, ook de kwaliteitskranten, ondernemen samen met de uitgevers acties, waardoor boeken in een heel grote oplage gratis of heel goedkoop worden aangeboden. Zo worden nu honderdduizenden exemplaren verspreid. Vroeger was dat helemaal niet het geval.

Zo ontstaat natuurlijk ook weer een concurrentieprobleem. Dat maakt dat het, als we alles in ogenschouw nemen, toch wel een ingewikkeld probleem is. Ik zou echter niet durven beweren dat op dit ogenblik het boek, de auteur of de lezer er slechter van is geworden.

Ik blijf er wel bij dat er een voldoende kwaliteitsvol aanbod moet zijn. Dat is vandaag het geval. Dat aanbod moet mee gegarandeerd worden door de boekhandel. Waar ik ze kan ondersteunen, zal ik dat ook doen.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ook in de commissie is gebleken dat de thematiek heel complex is. Ik twijfel zeker niet aan uw intentie om extra inspanningen te leveren om alles wat te maken heeft met leesbevordering te stimuleren.

Ik ben wel verbaasd dat er, samen met de Standaard Boekhandel, in Vlaanderen nog 200 onafhankelijke boekhandels zijn.

Hoe kan men mensen ertoe aanzetten om een boekhandel te openen? Het is niet evident om in een of andere provincie een boekhandel te openen. Dat vraagt een zekere opleiding, een zeker metier. Ook daar ging u met uw kabinet iets aan doen.

Als u, al dan niet via CultuurInvest, economische steunmaatregelen wilt toekennen, moet u dan geen rekening houden met Europa?

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister, collega's, de heer Arckens heeft verwezen naar het stuk van de hand van de heer Vandervelpen, die op zijn beurt verwees naar een vraag die ik in februari van dit jaar heb gesteld over de initiatieven voor de onafhankelijke boekhandel.

Het klopt dat er nog veel boekhandels zijn. Het klopt dat er voor het letterenbeleid, voor de auteurs en de lezers veel gebeurt. Ik begrijp echter ook de 'frustratie' van de winkeliers. Het gaat immers niet over de grote ketens of boekhandels zoals de Fnac, waarvan ik de kwaliteit niet in twijfel trek. Ze zijn even kwaliteitsvol als de andere boekhandels. Alle boeken zijn er verkrijgbaar.

We zouden de discussie over die winkeliers eens opnieuw moeten voeren. We kunnen alvast een constante

vaststellen. De onafhankelijke boekenwinkeliers hebben het moeilijk om het hoofd boven water te houden. Dit is evenwel niet enkel een probleem van het cultuurbeleid. Het gaat om het beleid ten aanzien van een economische sector, met name de boekhandels. Net als in de andere distributiesectoren hebben de boekhandels het moeilijk.

Ik onderschrijf de vraag om meer bevoegdheden voor de Vlaamse Regering. Ik zal overigens een initiatief nemen om deze discussie te heropenen. De Vlaamse Regering zou de bevoegdheid moeten krijgen om economische steunmaatregelen voor onafhankelijke boekhandels te nemen. Veel van de al dan niet terecht door de heer Vandervelpen gemaakte opmerkingen hebben betrekking op een beleid ten aanzien van winkeliers. Hier gaat het specifiek om kleine, onafhankelijke boekhandels en daar zijn er niet zo heel meer van over.

Minister Bert Anciaux: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Vandenbossche. Enkel CultuurInvest biedt me de mogelijkheid in te grijpen. De Europese Commissie heeft de werking van CultuurInvest reeds beoordeeld en in orde bevonden. CultuurInvest moet evenwel bepaalde spelregels volgen en kan niet zomaar subsidies uitkeren. CultuurInvest werkt overigens niet met subsidies. De Europese Commissie heeft dit dossier alvast positief beoordeeld.

De heer Erik Arckens: Ik ben blij dat hier een aanzet is gegeven om een bepaalde discussie te voeren, en hoop dat dat er in de loop van deze legislatuur nog van komt in de commissie voor Cultuur.

De heer Vandenbossche heeft het over winkeliers. Het gaat hier in feite om de leveranciers van kwaliteitsvolle boeken. In een ander opiniestuk worden ze kruideniers van heel specifieke kruiden genoemd. Dit mag in Vlaanderen niet verloren gaan. Ik denk dat we daar allemaal voor openstaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de verklaringen van de minister inzake een eventuele communautarisering van de nationale opera de Munt

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mevrouw de voorzitter, afgelopen weekend is de Vlaamse Opera te Antwerpen feestelijk heropend met een opendeurweekend voor het grote publiek en met een openingsconcert waarop de minister van Cultuur een toespraak heeft gehouden.

In die toespraak hebt u verklaard, mijnheer de minister, dat het uw intentie of zelfs droom is om De Munt te communautariseren. Dit betekent dat het beheer van deze belangrijke federale culturele instelling aan de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap zou worden overgedragen. Ik citeer: "Dit moet er mee voor zorgen dat de Vlaamse Opera ook zijn plek in Brussel kan verwerven. Laten we daar de komende dagen, weken en maanden werk van maken."

Het is niet de eerste keer dat u dit denkspoor bewandelt. In het begin van 2006 heeft de minister naar aanleiding van een advies van de Raad voor Cultuur en een vraag om uitleg van de heer De Clerck, toen nog lid van het Vlaams Parlement, verklaard dat de bevoegdheid voor de federale culturele instellingen in zijn ogen naar de gemeenschappen kon worden overgeheveld. Mijn fractie en ikzelf kunnen die idee onderschrijven. Ik heb evenwel een aantal vragen met betrekking tot de uitspraken van de minister.

Mijnheer de minister, hebt u die intentieverklaring vooraf met de overige leden van de Vlaamse Regering besproken? In het Vlaams regeerakkoord en in uw eigen beleidsnota 2004-2009 wordt hierover met geen woord gerept. In uw beleidsnota 2004-2009 staat enkel dat u zult proberen door middel van meer overleg met de federale overheid tot een grotere samenwerking te komen.

Dan heb ik een vraag over het advies van de Raad voor Cultuur. Dat gaat over de bevoegdheid over de federale culturele instellingen, maar gaat minder ver dan uw voorstel. Het gaat namelijk over een samenwerkingsverband tussen de federale staat en de gemeenschappen. Wat is uw idee daarover?

In uw antwoord op de vraag van de heer De Clerck zei u dat een mogelijke communautarisering van de bevoegdheden met betrekking tot de federale culturele instellingen redelijk wat voorbereidend werk vergt. Er zou eventueel een werkgroep moeten worden opgericht. Hebt u daar al werk van kunnen maken? Zijn de nodige stappen op wetgevend vlak al gezet om tot dergelijke communautarisering te komen? Ik veronderstel dat hiervoor een grondwetsherziening nodig is omdat de bevoegdheid met betrekking tot de federale instellingen daarin is geregeld. Heeft de uittredende meerderheid op federaal vlak dit grondwetsartikel al dan niet voor herziening vatbaar verklaard.

Ik heb begrepen dat de federale staat en de Franse Gemeenschap geprivilegieerde partners zijn in uw voorstel omdat het ook om hun bevoegdheden gaat. Hebt u al de gelegenheid gehad om met die twee partners te discussiëren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mijnheer Delva, het verbaast me een beetje dat u daar verwonderd over bent. Het is immers niet de eerste keer dat ik dit zeg. Het is vanzelfsprekend ook niet de eerste keer dat dit in het Vlaams Parlement wordt gezegd. In de beruchte en goede resoluties van het Vlaams Parlement in het kader van de communautaire vooruitgang die zou moeten worden geboekt, handelt een aspect over de federale culturele en wetenschappelijke instellingen. Daarin wordt voluit gepleit om deze te communautariseren. Dit plan wordt door het parlement gesteund. In de resolutie met betrekking tot Brussel staat dit duidelijk. Dit staat bijgevolg ook in het regeerakkoord. Bij de regeringsvorming hebben we duidelijk gezegd dat we de uitvoering willen zien van de vijf resoluties van het Vlaams Parlement. Het verbaast me dan ook een beetje dat u vraagt of daarover overleg is gepleegd. Dit staat in het regeerakkoord.

Daarmee is het natuurlijk niet gerealiseerd. Daarom heb ik zelf laten nagaan welke stappen we concreet kunnen zetten. Ik heb daarvoor op 10 juli 2007 een uitgebreide nota overgemaakt aan alle Vlaamse onderhandelaars op federaal niveau, eveneens aan de formateur en de Vlaamse minister-president. Ik heb erop gewezen dat dit een belangrijk punt is in de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, samen met een hele resem andere zaken met betrekking tot de ruime culturele bevoegdheden.

Hier is helemaal geen grondwetsherziening voor nodig omdat het niet in de Grondwet staat. Daarin staat integendeel dat alle culturele aangelegenheden behoren tot de gemeenschappen. Het is een afwijking van deze grondwettelijke bepaling die in een bijzondere wet is opgenomen en die nominatim bepaalt welke instellingen federaal worden beheerd. Er is daarenboven nog een verschil in de juridische beoordeling van een aantal van deze instellingen, maar dit wordt te technisch. Het is perfect mogelijk dat er stappen worden ondernomen zonder een herziening van de Grondwet.

U haalt één aspect aan uit mijn speech. Een van de eerste sprekers wees op de revolutionaire actie die ooit door een opera in dit land tot stand is gebracht. Er werd verwezen naar de Belgische revolutie in 1830 naar aanleiding van operavoorstelling in de Munt.

U begrijpt dat er met dergelijke voorzet ik de actualiteit bij betrek en iedereen wil wijzen op het feit dat de toestand een complete aberratie is. De culturele instellingen die op federaal niveau geïsoleerd worden omwille van de uitstraling van dit land, hebben geen enkele inhoudelijke culturele en artistieke band met het veld. Daarom heb ik gepleit voor een positief signaal. Ik ben een confederalist. Ik pleit ervoor dat de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap samen zeggen wat ze nog samen willen doen. De Munt lijkt me een instelling die het best door de Vlaamse Gemeenschap en de Franse

Gemeenschap samen wordt beheerd. Daarvoor zijn op federaal niveau middelen beschikbaar.

In het dubbelinterview met de minister-president van Vlaanderen zegt de minister-president van de Franse Gemeenschap dat hij niet zo negatief staat tegenover de piste van artikel 35, op voorwaarde dat de overheveling van bevoegdheden gepaard gaat met de overheveling van middelen. Dat geld is beschikbaar. Dat geld kan bij de Munt blijven, maar het beheer kan worden overgedragen. Dat zou de mogelijkheid van een band tussen de Munt en de Vlaamse Opera creëren. Het zou op artistiek vlak voor iedereen een goede zaak zijn. Verder zou de samenwerking van Vlaanderen met de Franse Gemeenschap ook een positief politiek signaal zijn.

Ik vat samen. Natuurlijk is de zaak doorgepraat. Na mijn toespraak heb ik zowel van vice-minister-president Van Mechelen als van minister-president Peeters complimenten gekregen over de inhoud en de vorm van de toespraak.

De heer Paul Delva: Hebt u al de gelegenheid gehad om daarover te praten met uw collega van de Franse Gemeenschapsregering?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Als ik me niet vergis, is het probleem van de culturele instellingen in Brussel, met inbegrip van de musea, aan bod gekomen toen we het drie jaar geleden over Flagey en het probleem van het cocommunautair beheer hadden. Nadien is daarover nog gesproken, tot er uiteindelijk een definitief akkoord tot stand is gekomen.

U weet dat ik daar tamelijk positief tegenaan kijk. De heer José Happart zei gisteren in De Morgen dat er voorlopig niet veel met dit land zal gebeuren. Hij heeft een beetje beter zicht op de zaak dan andere Franstaligen. Hoe dan ook kan Vlaanderen Brussel nooit loslaten. We moeten dus een visie hebben over Brussel en over de grote culturele instellingen. Maar wat is de realiteitswaarde? Niet alles wat we voorstellen heeft altijd 100 percent realiteitswaarde. Maar toen u het idee voor het eerst hebt gelanceerd, stonden de Franstaligen op hun achterste poten en gingen ze tekeer tegen “de federalisering van de Munt”.

Onlangs hadden we het genoeg om een werkbezoek aan Flagey te brengen. Ik heb aan artistiek leider Hugo De Greef gevraagd hoe het zit met het cocommunautair beheer van Flagey. Ik sta er eigenlijk positief tegenover, maar vroeg zijn mening. Hij zei dat het beheer op dit ogenblik goed draait, maar dat het morgen helemaal anders kan zijn omdat Franstaligen maar ook Nederlandstaligen plotseling een andere stelling kunnen innemen wegens de communautaire ontwikkelingen. Beseft u hoe broos die cocommunautaire evenwichten wel zijn?

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Ik wil even iets zeggen. We hebben de discussie al een jaar of acht geleden gevoerd naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen in de commissie voor Cultuur. Er wordt terecht gesteld dat in het cultuurbeleid nog vele elementen federaal worden bepaald. Ik denk onder meer aan de nationale of federale culturele instellingen.

Ik was niet verwonderd over het feit dat dit nieuw zou zijn. Ik was ook niet verwonderd over uw toespraak, mijnheer de minister. Ik wacht de voorbije acht jaar nog altijd op iets dat mij zou kunnen verwonderen in uw toespraken. Dat lukt blijkbaar nog moeilijk. De vraag is of dit een gelukkige opmerking was ter gelegenheid van de heropening van de opera in Antwerpen. Ik heb gezien dat de intendant van de Munt 'not amused' was. Hij dacht natuurlijk aan zijn beleid in zijn opera. Er moet worden gezegd dat De Munt even goed functioneert als de Vlaamse Opera. Het zou misschien interessant zijn als u in de toekomst met de intendant van de Munt zou praten.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik heb geen problemen met de stellingen die zijn ingenomen. De vraag is of het nodig is om een stok in het hoenderhok te gooien. Vriend en vijand zijn het erover eens dat De Munt al jaren toonaangevend is, los van de federale structuur waarbinnen hij moet werken. Ik denk in alle eerlijkheid dat er andere federale problemen zijn die eerst moeten worden aangepakt. Ik denk bijvoorbeeld aan de auteursrechten of de administratieve problemen die verenigingen ondervinden als ze zaken willen regelen die met het federale beleid te maken hebben. Ik zou vragen om u daarmee bezig te houden. Het is van minder belang om een goedwerkende instelling als de opera op een moment dat het niet echt nodig is, over te hevelen. Op dat vlak volg ik de heer Arckens. Vandaag bestaat er een vrij stabiele structuur. Maak er een cocommunautair beheer van, er zal veel ruzie worden gemaakt en er zal een veel minder goed beleid worden gevoerd dan vandaag het geval is. Er zijn andere federale bevoegdheden die met cultuur te maken hebben, die veel eerder moeten worden aangepakt.

Minister Bert Anciaux: Ik wil eerst twee spreuken te berde brengen die voor mij uitgangspunten zijn. De eerste is de volgende. Het is niet nodig te hopen om te ondernemen, noch te slagen om te volharden. Ik heb dat van jongs af aan geleerd. Dat is hier van toepassing. Het is inderdaad een spreuk van Willem van Oranje.

Voorts zijn het de utopisten die wereldgeschiedenis schrijven. Mijnheer Stassen zegt, het is waar dat het een goedwerkende instelling is, maar het is niet zo dat het geen goedwerkende instelling meer zou zijn als ze een cocommunautair beheer zou krijgen.

Men kan moeilijk zeggen dat de werking van Flagey voordien getuigde van een goede artistieke werking. Door het cocommunautair beheer, een goede intendant en natuurlijk de toegewezen middelen, functioneert het nu goed. Het is niet zo dat het per se slechter moet gaan omwille van een cocommunautair beheer. Ik ben er wel van overtuigd dat er meer artistieke samenwerking zou zijn met heel wat andere spelers op het terrein. Er zijn natuurlijk nog andere federale besognes. We nemen deze ook serieus. Ik ben niet met maar één dossier tegelijk bezig.

Er is nog geen akkoord met de Franse Gemeenschap. Maar het is wel zo dat ik op het punt sta om een actieplan op te maken met de drie collega's van de Franse Gemeenschap, namelijk die van Cultuur, Jeugd en Sport.

Bovendien is dit signaal voor mij positief. Het zorgt ervoor dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap de handen in elkaar slaan om een van de grootste culturele instellingen in dit land nog meer kansen te geven. U begrijpt natuurlijk dat ik niet bij elke speech eerst ga kijken wie er in de zaal zit en overleg ga plegen met alle mensen die het met mij oneens zouden zijn. Wie als laatste spreekt, kan het hebben over alles waarover de anderen het niet gehad hebben, met alle verrassingen van dien. Maar dit is op zich geen verrassing en ligt helemaal in de lijn van wat dit Vlaams Parlement met grote overtuiging als opdracht heeft gegeven aan de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over eventuele Vlaamse noodhulp voor Bangladesh

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, geachte collega's, solidariteit is de tederheid der volkeren. Dat is een uitspraak van Tomas Borge, een gewezen Sandinistische minister van Nicaragua. Ik denk dat deze uitspraak zeker in een welvarende en rijke regio als Vlaanderen toegepast moet worden.

Vorige week was er een zware cycloon in Bangladesh. Op dit moment zijn er al minstens 3500 doden. Volgens hulporganisaties zou dat aantal nog oplopen tot minstens 10.000. Daarnaast zijn er ook een half miljoen mensen dakloos en is het grootste deel van de rijstooft vernietigd. Er is dus een acute nood aan hulp. Er is nood aan onderdak en tenten. Er is nood aan

drinkbaar water, medicijnen en voedsel. De Bengaalse regering heeft een noodoproep gedaan aan de internationale gemeenschap.

Bangladesh is als geen ander land, onderhevig aan de gevolgen van de opwarming van de aarde. Niet alleen omdat het land heel laag gelegen is en bij de minste stijging van de zeespiegel overstroomt, maar ook omdat de talrijke rivieren gevoed worden door het smeltwater van de gletsjers van de Himalaya.

Vlaanderen heeft hierbij twee belangrijke verantwoordelijkheden. De eerste verantwoordelijkheid is dat wij per hoofd van de bevolking maar ook per eenheid economisch product, tot de landen behoren met de grootste CO₂-uitstoot. Wij moeten dus ook koploper zijn in het terugdringen van de broeikasgasuitstoot en alles in het werk stellen om Kyoto te realiseren.

Een tweede belangrijke verantwoordelijkheid voor Vlaanderen ligt in het feit dat we, gelukkig, tot een van de welvarendste regio's van de wereld behoren. Als gevolg daarvan, en de uitspraak van Thomas Borge indachtig, moeten we op een gulle manier onze verantwoordelijkheid opnemen. Zeker tegenover die volkeren en landen die tot de armste van de wereld behoren en het eerst en ergst getroffen worden door de klimaatverandering.

Mijnheer de minister, op welke wijze geeft de Vlaamse Regering een antwoord op de dringende oproep van de regering van Bangladesh om noodhulp te sturen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Glorieux, ik ben het volkomen met u eens. Ik zal natuurlijk enkel antwoorden op de vragen die u mij stelt en niet ingaan op de andere beschouwingen die u maakt.

Het is een ongeziene ramp die het volk van Bangladesh treft. Ik heb van meet af aan beslist om, als het mogelijk is, ook noodhulp te verlenen. Alleen is het zo dat op dit moment het krediet dat we daarvoor hebben al helemaal is opgebruikt. U kunt het overzicht van de kredieten die aangewend zijn voor humanitaire hulp in de beleidsbrief vinden die we vandaag hebben besproken. Bij het opstellen ervan ging het nog om 1,5 miljoen euro, maar ondertussen is het volledige budget van 1,6 miljoen euro opgebruikt.

Op het moment dat de ramp zich voordeed, had ik al een aanvraag ingediend bij de minister van Begroting om tot een herschikking van budgetten te komen, om een bijkomend bedrag te verkrijgen. Ik heb het akkoord van de minister van Begroting nog niet binnen, maar ik neem aan dat het eerstdaags komt. Daarom heb ik ook niet gecommuniceerd dat ik die noodhulp verleen, want ik

communiceer niet graag over iets dat ik eigenlijk nog niet heb beslist. Maar ik ben vast van plan om dat te doen. We kunnen nog een herschikking doen. Ik heb dat besproken met de mensen van het agentschap.

Zodra het geregeld is, verleen ik de noodhulp, want het is inderdaad een ramp van ongeziene omvang. Er zijn enorme gevolgen voor de bevolking, niet alleen in dodenaantal, maar ook inzake behuizing, vernietiging van landbouwgewassen en dergelijke.

Ik ben persoonlijk nog meer geneigd dat te doen, want vorige week heb ik Muhammad Yunus ontmoet, de bedenker en promotor van de microfinanciering. De ambassadeur was daar ook bij aanwezig. Mijnheer Glorieux, los daarvan, ben ik het helemaal eens met de gedachte van Tomas Borge die u hebt ontwikkeld.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik meen daaruit te mogen opmaken dat vanuit Vlaanderen inspanningen geleverd zullen worden om aan die oproep voor noodhulp tegemoet te komen. Ik hoop dat dat zo snel mogelijk gebeurt, want het woord nood staat niet voor niets in noodhulp en moet op korte termijn geleverd kunnen worden. Als ik goed ben ingelicht, hebben twee Vlaamse ngo's projecten ingediend om specifiek deze oproep te 7beantwoorden.

Drie uur geleden hebben we hier het debat gehad over de grote geldoverschotten van de Vlaamse Regering en de vraag of dat geld al dan niet aan de gemeenten moet worden gegeven. Het zou eigenaardig overkomen bij de bevolking als we zeggen dat ons budget op is en we niets meer kunnen geven aan Bangladesh, terwijl we ondertussen ruzie maken over de manier waarop we die 600 miljoen euro zouden besteden.

Minister Geert Bourgeois: U weet dat het over schuld en schuldbeheer gaat, dus die middelen zijn hiervoor niet aanwendbaar.

De heer Eloi Glorieux: Ik weet dat het ene budget het andere niet is, maar in de perceptie van de mensen speelt dat wel. Daarom is het belangrijk dat u snel de positieve boodschap geeft dat we ons hart tonen en duidelijk maken dat de Vlaamse bevolking ook de tederheid heeft om die solidariteit te betuigen.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de minister, ik wil u feliciteren met het feit dat u pas communiceert als iets zeker is. Dat is een voorbeeld voor al uw collega's.

Als u pas iets later weet of er kredieten zullen zijn, rijst natuurlijk de vraag in welke mate we nog de nood, die

dringend is op een bepaald moment, kunnen lenigen en daar nog de juiste instrumenten voor hebben.

Doe je dan niet beter iets anders in plaats van dringende noodhulp geven? Ik ben vragende partij voor een beleid inzake noodhulp. Bent u bereid om alle projecten van dit jaar op een rijtje te zetten zodat we een van de komende commissievergaderingen kunnen nagaan welke criteria er worden gehanteerd, op welk moment na de crisis we kunnen optreden en hoe we eventueel een procedure kunnen opmaken die transparant is voor iedereen?

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik dank de heer Glorieux voor zijn vraag en de minister voor zijn zorg voor de verschrikkelijke nood in Bangladesh. Ik sluit me aan bij die zorg, en hoop dat we de middelen kunnen vrijmaken om ook vanuit Vlaanderen onze bijdrage te leveren.

Het is correct dat we een beleid voor noodhulp moeten voeren, zoals werd gezegd, maar het gaat om zaken die niet te voorzien zijn. Ze gebeuren plots, en we worden er vaak mee geconfronteerd als het budget op is.

Mijnheer de minister, u hebt misschien als minister van Media wel kansen. Op dit moment is er een oproep gelanceerd door het Belgisch Consortium voor Noodhulpsituaties en het Rode Kruis Vlaanderen. Is er geen mogelijkheid om deze oproep via de mediakanalen te ondersteunen?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Glorieux. Ik wil net zoals mijn voorgangers de minister danken voor de initiatieven die hij neemt. De heer Glorieux heeft al heel wat cijfers genoemd. Ik wil er nog een bovenop doen. Blijkbaar zou de helft van de slachtoffers kinderen zijn van minder dan vijf jaar. Ik heb het niet enkel over de dode, maar ook over de dakloze kinderen. Dat maakt het nog erger.

Mevrouw Poleyn, ik heb gelezen dat er 1,6 miljoen euro nodig is. Het zou wel eens kunnen zijn dat er nog een hele rit te rijden is. Noodhulp in de vorm van financiële hulp zal volgens mij wel degelijk op zijn plaats zijn.

Mijnheer de minister, welk bedrag hebt u bij de minister van Begroting aangevraagd om alsnog als noodhulp naar Bangladesh te sturen?

Minister Geert Bourgeois: Ik heb een herschikking gevraagd van 250.000 euro. Dat was voor de ramp zich voordeed. Dat bedrag zal normaal niet integraal daarvoor kunnen worden aangewend omdat er nog aanvragen waren. Er komt ook Music For Life, een media-actie

die mensen wil mobiliseren. We moeten ervoor zorgen dat de media-acties niet door elkaar lopen.

Ik ben het eens met jullie zorg. Mevrouw Poleyn, u vraagt een echt beleid, maar het gaat over noodsituaties. Het beleid is om zo snel mogelijk en met de beperkte middelen die we hebben, daarop in te spelen. Ik deel uw zorg dat het zaak is om dat zo snel mogelijk te doen. Bij een aantal rampen kun je dat niet meer doen na twee of drie weken. In dit geval is er zeker nood aan hulp voor eerste bijstand om mensen medisch te verzorgen, noodwoningen op te trekken, voedselpakketten te verstrekken en dergelijke meer. Er is ook een oogst verloren. Er komt in noodhulp ook altijd een tweede dimensie bij, zeker in dit geval. We moeten ons geen zorgen maken dat dit niet zou beantwoorden aan de criteria van noodhulp. De Inspectie van Financiën kijkt daar ook op toe. Ik kan geen noodhulp verstrekken als het gaat om structurele samenwerking.

Voor de rest moeten we dat niet verder definiëren omdat noodsituaties zo onvoorzienbaar zijn, zoals mevrouw Hermans zegt. We moeten daarop inspelen in de mate van het mogelijke. We hadden ons budget al uitgeput, maar in principe zullen we hier nog kunnen helpen. We zullen het project van de ngo's dat het best aanleunt bij het beleid dat we voeren, ook steunen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het tekort aan aannemers voor de realisatie van socialehuisvestingsprojecten en de vooruitzichten vanuit de bouwsector zelf

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, met betrekking tot de socialewoningbouw heeft de Vlaamse Regering zich ertoe verbonden het aanbod inzake koop- en huurwoningen uit te breiden. Daarvoor wordt volgend jaar ongeveer 400 miljoen euro ingezet, namelijk voor de projecten die de gemeenten en de socialehuisvestingsmaatschappijen (de SHM's) hebben gepland. Dat is uiteraard toe te juichen, maar ik heb begrepen dat er een aantal problemen zijn ter zake.

Mijnheer de minister, ik verwijs naar een artikel van 16 november in Het Nieuwsblad, waarin u het onder meer hebt over het probleem in verband met de uit te voeren werken. U zegt dat het probleem is dat de bouwsector zwaar overbelast is. "Er is meer werk dan de aanne-

mers baas kunnen, waardoor we aanbestedingen soms drie tot vier keer opnieuw moeten aanbieden.” Dat kan uiteraard een probleem zijn. Maar vandaag lees ik echter in De Tijd een reactie van de Confederatie Bouw. Die stelt dat de bouwsector te kampen heeft met een daling van de vraag: er is meer dan 8 procent minder vraag naar nieuwe woningen. De bouwsector is derhalve eerder vragende partij voor meer overheidsinvesteringen. Dat is uiteraard in tegenspraak met wat u zegt. Maar naast de overheidsprojecten zijn er uiteraard ook de industriële projecten. Die wegen echter niet op tegen de daling van de overheidsinvesteringen en de daling van het aantal projecten voor residentieel wonen.

Dan wil ik het nog even hebben over de rol van de gemeenten. In hetzelfde artikel lezen we: “Het probleem is dat sommige gemeenten bewust niet investeren in sociale woningen, omdat ze de mensen die recht hebben op deze woningen liever niet zien komen. Het zijn inwoners die ze alleen maar als een verliespost beschouwen. Ze werken dikwijls niet, betalen weinig belastingen en krijgen vaak steun van het plaatselijke OCMW.” Als ik dat lees, rijzen er bij mij ernstige vragen. Wat is volgens u de impact van deze problematiek? Wie heeft er nu eigenlijk gelijk? Zijn dat de bouwfirma’s, die zeggen dat er te weinig investeringen zijn? Of is het omgekeerde het geval en kan de bouwsector de vraag niet aan?

Wat is de impact op het pps-beleid van de Vlaamse Regering? Heeft die oververhitte markt geen negatieve gevolgen voor uw beleid? Is de huidige manier van aanbesteden wel juist? Is die voor herziening vatbaar? Wat kan eventueel de rol zijn van de kmo’s daarin?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Dit zijn heel interessante vragen. We hebben het in de commissie voor Wonen al meermaals gehad over de capaciteitsproblemen in de bouwsector. Ik kijk dan naar de heer Decaluwe, een trouw, maar ook kritisch lid van deze commissie, maar ook iemand die erg vertrouwd is met de sector van de sociale huisvesting. We stellen vandaag inderdaad vast dat, als we aanbestedingen organiseren in onze sector, we soms twee- tot driemaal moeten herbeginnen omdat te weinig aannemers een offerte indienen. Willen we kunnen spreken van een ernstige prijsvergelijking, dan moeten er minstens drie offertes binnen zijn. Dat lukt vaak niet, waardoor we moeten herbeginnen, zodat de uitvoering van projecten vertraging oploopt.

Dan is er het teruglopen van opdrachten in de bouwsector in het algemeen. Daar is er sprake van een evolutie van verhitte naar normalisatie. De bouwsector werd de voorbije jaren overbevraagd. De cijfers willen ook wel eens variëren. Onlangs, 24 uur geleden, heb ik een Belgabbericht gezien dat stelde dat de bouw van appartementen een terugval kent. Onder iedere kerktoren zijn er de

voorbije jaren veel appartementen gebouwd. De bouw van de gewone privégezinswoningen stijgt echter nog steeds. Daarnaast zijn er nog de kantoorgebouwen, de industriële gebouwen en de wegenbouw. Dat moet allemaal gebeuren door datzelfde bouwbedrijf. Ik denk dat er sprake is van een normalisatie, na een periode van oververhitting. Er was sprake van een koorts. Er was te veel werk.

Ik meen niet dat we door het organiseren van pps het capaciteitstekort van aannemers gaan vergroten. Onze socialehuisvestingsprogramma’s in het reguliere programma worden immers allemaal uitgevoerd door bouw-kmo’s.

Ik druk me opnieuw in beeldtaal uit. Binnen de administratie spreekt men vaak over ‘de aannemers met de dikke vingers’. Dat zijn aannemers die nog zelf op de werf actief zijn, die nog zelf op een ladder klauteren en die nog zelf het gereedschap hanteren. Het zijn degenen die vandaag onze sociale woningen en appartementen bouwen, omdat het vaak over beperkte projecten gaat. 30 tot 50 woningen vormen al een grote gunning, een groot project. We werken met die orde-grootte omdat we geen woongetto’s willen.

Als we het over pps hebben, spreken we over een heel ander soort jongens: bouwfirma’s zoals Van Roey die 27 jaar eigenaar blijven van de constructie en verplicht zijn om in te staan voor het groot onderhoud. De bouw-kmo’s kunnen dat niet. Het zijn twee verschillende soorten bouwondernemingen. De concurrentie en de schaarste spelen dus niet.

Voor ons is het de grote uitdaging om onze 400 miljoen euro aan investeringskredieten uitgevoerd te krijgen. Uitgerekend spreken we over zo’n 3000 nieuwe woningen en appartementen op jaarbasis, met daarbovenop ongeveer 6000 renovaties van het bestaande patrimonium. In een schemaredenering zou men kunnen zeggen: verdubbel of verdrievoudig de kredieten en werk de wachtlijsten ondertussen verder weg. Vandaag kunnen we die 400 miljoen euro echter maar moeilijk besteed krijgen.

Dat heeft alles te maken met een van de grootste beleidsuitdagingen waar we in Vlaanderen voor komen te staan in alle sectoren. In Vlaanderen gaan we in de richting van een schaarste aan mensen die het werk doen, aan mensen die werk uitvoeren, aan mensen die werken met hun handen. De uitdrukking ‘we hebben allemaal maar twee handen’ stamt uit de bouw. Als die twee handen er niet zijn, wordt het werk niet gedaan. Vandaag pogen we die schaarste aan arbeidskrachten te verhelpen door mensen aan te trekken uit Oost-Europa, uit Polen. Het is altijd een halve nationale ramp als binnen een bouwfirma een stielman of -vrouw met pensioen gaat. Het is enorm moeilijk om een nieuwe metser, stu-

kadoor of timmerman te vinden. Het wordt steeds meer een uitdaging om nog mensen te vinden die werken met hun handen, die daadwerkelijk werk verzetten.

Mijnheer De Craemer, dit geldt niet alleen voor de bouwsector, maar bijvoorbeeld ook in de zorgsector, want wie verzorgt nog mensen, wie wast nog mensen, wie zorgt nog voor de verpleging en dergelijke meer? We hebben dus een luxeprobleem, maar het is wel een reëel probleem. We kunnen in Vlaanderen immers makkelijker aan geld en budgetten geraken dan aan mensen om het werk uit te voeren, zeker als het gaat over technische jobs. In de bouw is dat vandaag het grote probleem, ook voor onze sector van de sociale huisvesting: stielmannen en -vrouwen vinden die de woningen optrekken en ervoor zorgen dat de budgetten zich vertalen in concreet opgetrokken constructies.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor dit antwoord. Uiteraard hebben we het hier al eventjes over gehad in de commissie, maar nog niet in detail. Naar aanleiding van het artikel vond ik het toch opportuun om het onderwerp opnieuw op tafel te leggen.

Ik heb nog een extra opmerking. Ik ben het niet helemaal met u eens dat de gemeenten geen schuld treft. Het voorbeeld in het artikel is sprekend. De burgemeester van Schilde verklaart doodleuk dat er in haar gemeente geen nood is aan sociale woningen, maar aan betaalbare woningen. Als ik de rijkdom bekijk van de inwoners van Schilde, vraag ik me uiteraard af wat 'betaalbaar' betekent naar de normen van de gemeente Schilde. Volgens mij zijn er meerdere gemeenten die te weinig inspanningen leveren. Kunt u wat druk op de ketel zetten?

Daarnaast ga ik zeker akkoord met het herwaarderen van bepaalde knelpuntberoepen. De bouwsector is er een van, de zorgsector is een andere. Er zijn tientallen beroepen waarvoor er serieuze problemen zijn.

Minister Marino Keulen: En we vinden er geen mensen meer voor.

De heer Gino De Craemer: Daar vindt u inderdaad te weinig mensen voor. We moeten de jeugd opnieuw warm durven maken voor die beroepen. Het probleem ligt trouwens ook bij de ouders die hun kinderen niet meer naar technische scholen durven sturen. Er is een rol weggelegd voor de overheid om ook hen wat aan te porren.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer De Craemer heeft een punt. Ik zal het niet hebben over Schilde. Ook in Aartseelaar zijn er weinig sociale woningen. Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat er misschien geen interesse meer

is, maar de markt kan niet meer mee met de sociale woningbouw en de woningmarkt in het algemeen. U zei dat u niet meer kunt doen dan u met uw twee handen kunt doen. Dat is geen louter Vlaams probleem. In de commissie voor Openbare Werken stelden we vast dat Nederland er ook mee kampt. Het is een Europees probleem.

De markt is aan het kenteren. De oververhitting is voorbij. De markt is vooruitziend en moet zich voorbereiden op de tijd die na de vette jaren komt. Het signaal dat de markt via De Tijd uitzendt, is belangrijk en we mogen dat niet zomaar naast ons neerleggen. De markt vraagt meer bouwgrond om interessante projecten te kunnen bouwen. Daar moeten we ons als sociale bouwheer kunnen positioneren.

De aannemers gaan na de oververhitting op zoek naar nieuwe uitdagingen en opdrachten. Ze gaan er bij voorkeur de 'marktinteressantste' opdrachten uitpikken. Daarom vragen ze nieuwe kavels. Ze kunnen daarop bouwen aan interessante voorwaarden. Ik pleit ervoor dat we als grote bouwheer voor de aannemers in Vlaanderen een aantrekkelijke bruid blijven. We moeten de nodige inspanningen doen om na de oververhitting interessante aannemers naar onze sector toe te leiden. Mijnheer de minister, het zou leuk zijn om daarover van u vandaag of morgen de eerste stappen te vernemen.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de minister, ik heb u horen wijzen op het gebrek aan stielmannen, op het feit dat de bouwsector overbelast is en dat de aannemers de druk niet meer aankunnen. Wellicht verschuilen veel gemeenten zich al te graag achter dit excuus. Mijnheer de minister, u hebt niet gereageerd op het feit dat een aantal gemeenten erin slaagt om, ondanks die problemen, mooie resultaten in de sociale huisvesting voor te leggen.

Andere gemeenten doen geen enkele inspanning. Vandaag zijn er nog steeds gemeenten zonder één sociale woning. Er zijn er een resem met nauwelijks sociale woningen. We hebben in het regeerakkoord geschreven dat de gemeenten kwantificeerbare doelstellingen moesten voorleggen. Ze zouden worden afgerekend op het behalen van die doelstellingen. Mijnheer de minister, hoe denkt u die gemeenten te stimuleren en te sanctioneren als ze op dat vlak geen enkel resultaat kunnen voorleggen?

Minister Marino Keulen: Toen ik in 2003 begon als minister van Wonen, waren er 17 gemeenten zonder sociale woningen. Vandaag zijn dat er nog 4. Er zitten kleine gemeenten tussen, maar het zijn er nog altijd 4 te veel. Herstappe heeft 89 inwoners, Horebeke heeft er

geen 2000. Er zijn er heel veel die maar enkele sociale woningen hebben en op die manier aan de negatieve statistiek ontsnappen. Ze doen zeker en vast hun best niet.

Vandaag heeft elke gemeente en elke stad een publiek dat aanspraak kan maken op sociale huisvesting. In het rijke Vlaanderen leeft nog altijd 6 procent van de mensen onder de armoedegrens. We hebben 6 procent sociale woningen. Sommigen die in sociale woningen leven, verbeteren gaandeweg hun situatie. Van die eerste 6 procent zijn er nog steeds die niet in de sector van de sociale huisvesting zitten.

Aan de andere kant is het onloochenbaar dat we de jongste jaren een gigantische investeringspolitiek voeren. Dat is te zien aan de statistieken en aan de besteding van die fondsen. We doen grote inspanningen.

Hoe kunnen we die gemeenten nog verder aansporen? In het nieuwe socialehuurbesluit zullen steden en gemeenten meer dan voorheen accenten kunnen leggen in functie van de eigen woonbehoeftige mensen. De gemeenten die vandaag te weinig doen, zullen daardoor aangespoord worden om hun verantwoordelijkheid te nemen op het vlak van investeringen in de sociale huisvesting, wat ook hun verdomde plicht is.

De bouwmarkt komt uit een verhitte situatie, maar begint zich nu stilaan te stabiliseren. Alleen al door de vergrijzing van de maatschappij en door het feit dat mensen, ondanks alle promotiecampagnes, nog niet massaal kiezen voor technische jobs, zullen de aannemers ook in de toekomst nog goed gevulde orderboeken hebben. Economisch gezien is dat een goede zaak, maar ik zie de capaciteit bij de aannemers niet meteen groeien.

We moeten alleszins de capaciteit bij een aantal huisvestingsmaatschappijen vergroten. We hebben vandaag nog heel wat kleine maatschappijen. In de tweede helft van 2008 gaan we over tot een nieuwe erkenningsronde en een schaalvergroting. Zo zal er meer druk op de ketel komen en zal er meer geïnvesteerd worden. Dat zal de schaarste nog doen toenemen, maar aan de andere kant ook het potentieel aan sociale woningen doen groeien.

Het probleem van de beschikbare bouwgronden situeert zich niet binnen de sector van de sociale huisvesting, maar veeleer bij de privé-initiatiefnemers. Daar bestaat een eeuwige discussie over het aandeel van de sociale huisvesting op die beschikbare percelen en over wie die sociale bouwprojecten mag uitvoeren. Dat is niet alleen een ideologische discussie, maar ook een praktische. We moeten dat samen met de minister van Ruimtelijke Ordening bekijken. Dat is ook een van de onderdelen in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening.

Mijnheer Penris, het departement Wonen is vandaag de grootste bouwheer van Vlaanderen. We doen vandaag

zeker ons deel om aannemers werk te bezorgen. We zorgen er zo ook voor dat duizenden bouwvakkers aan het werk kunnen blijven. En ondertussen vervullen we onze maatschappelijke plicht door in bijkomende sociale huisvesting te voorzien. Op die manier breiden we het contingent van sociale woningen uit en brengen we het betreffende hoofdstuk van het regeerakkoord in uitvoering.

De heer Gino De Craemer: Er is dus wel geld, maar er is niet altijd tijd om de projecten aan te pakken. In sommige spijtige gevallen heeft men ook gewoon geen zin om voor sociale woningen te zorgen. Ik apprecieer dat bepaalde gemeenten aangepord worden om dat te wel doen.

Ik wil ook aandacht vragen voor de kmo's, die soms afhaken door de manier waarop aanbestedingen gebeuren.

Minister Marino Keulen: Dat is absoluut niet waar. De bouw-kmo's leven vandaag van de sector van de sociale huisvesting. Iedereen die een beetje vertrouwd is met de sector, spreekt u op dat punt tegen.

De heer Gino De Craemer: Via het studie bureau waarvoor ik werk, ben ik wel degelijk vertrouwd met de sector. Wij stellen vast dat kmo's vaak problemen hebben met de lange betalingstermijnen vanuit de overheid.

Minister Marino Keulen: Integendeel, we betalen nu net heel snel. Vlaanderen doet alles om zijn facturen snel te betalen.

De heer Gino De Craemer: Dat geldt misschien voor grote bedrijven, maar niet voor kleine kmo's die niet aan prefinanciering kunnen doen. Ik stel voor dat we dit in de commissie verder bespreken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media – 1302 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort, verslaggever, heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw de voorzitter, ik wil mijn naam alle eer aandoen en zal het zeer kort houden. Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

Ik heb wel nog één bijkomende opmerking. We zijn heel blij met de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, maar we vinden de concrete invulling van mandaten en de effectieve werking nog veel belangrijker. We zullen dan ook opvolgen wat de minister van Cultuur op het terrein doet.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Conform het decreet zullen we zorgen voor een kwalitatieve invulling van de raad zoals dat ook voor de andere raden gebeurt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2006-07*, nr. 1302/1).

– *De artikelen 1 tot en met 29 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau – 1315 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Schoofs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het ontwerp van decreet betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau is een kaderdecreet dat het flankerend onderwijsbeleid in de steden en gemeenten wil mogelijk maken, vormgeven en aanmoedigen.

Nu al kunnen gemeentebesturen een bijzondere rol spelen in het organiseren van samenwerking tussen diensten, voorzieningen en instellingen en het stimuleren van een gemeenschappelijke visie. De Vlaamse overheid speelt in op deze ontwikkelingen en streeft daarbij naar een maximale overdracht van bevoegdheden in toepas-

sing van het subsidiariteitsprincipe. Daarbij houdt ze rekening met de verschillen tussen grote steden, centrumsteden en gemeenten.

Ook vanuit het onderwijs wil de minister in het voorliggende ontwerp van decreet uitdrukkelijk de rol van de lokale overheid erkennen. Sommige lokale problemen zijn moeilijk aan te pakken op het centrale niveau. Ze vergen lokale hefbomen. Ik denk daarbij aan de spijbelproblematiek of aan de problematiek van het onvoldoende participeren aan onderwijs van kleuters uit vooral kansarme bevolkingslagen.

Steden en gemeenten kunnen best zelf lokale, op specifieke situaties toegesneden oplossingen ontwikkelen. Zij moeten daartoe wettelijk en financieel in staat worden gesteld.

Het flankerend onderwijsbeleid is het geheel van acties van een lokale overheid om vertrekkende vanuit de lokale situatie en aanvullend bij het Vlaamse onderwijsbeleid, een onderwijsbeleid te ontwikkelen in samenwerking met de lokale actoren waarin uiteraard de scholen zelf zijn vervat.

Het voorliggende ontwerp van decreet doet op geen enkele wijze afbreuk aan de bevoegdheid van de lokale overheid om zelf onderwijs in te richten. Met dit ontwerp van decreet willen we evenmin ingrijpen op de bevoegdheden en de autonomie van de andere inrichtende machten van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs. Als lokale overheden actief willen optreden, zullen ze dit moeten doen in overleg met de lokale onderwijsverstrekkers en met respect voor hun opdrachten.

Om een dergelijk flankerend onderwijsbeleid te kunnen voeren, moeten enerzijds een aantal belemmeringen voor plaatselijke initiatieven worden weggenomen. Door de huidige bepalingen inzake sociale voordelen zijn de mogelijkheden van de lokale overheden nu immers heel beperkt. Anderzijds zullen vooral de centrumsteden worden aangemoedigd, ook financieel, om een rol op te nemen in het flankerend onderwijsbeleid. Bij uitbreiding worden ook andere gemeenten gestimuleerd die met gelijkaardige problemen worden geconfronteerd.

Het ontwerp van decreet omvat vijf hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk betreft de sociale en andere voordelen. Door de lokale overheid de mogelijkheid te geven ook aan andere dan hun eigen scholen meer dan de voorheen gelimiteerde sociale voordelen toe te kennen, worden belemmeringen weggenomen en mogelijkheden gecreëerd voor een ruimer geflankeerd onderwijsbeleid.

Het tweede hoofdstuk gaat over de leerplicht en de verhoging van de deelname van alle kleuters aan het

onderwijs. In dit ontwerp van decreet wordt expliciet de rol van de lokale besturen geschetst.

Verder gaat het nog over de extra ondersteuning voor de centrumsteden en over de mogelijke uitbreiding van extra ondersteuning aan niet-centrumsteden.

Ten slotte behandelt dit ontwerp ook het flankerend onderwijsbeleid in Brussel.

Belangrijk om vermelden is dat dit ontwerp normaal in werking zou treden op 1 januari 2008. De bepaling over subsidies aan centrum- en niet-centrumsteden, treden echter in werking op 1 september. De subsidies worden immers per schooljaar uitgekeerd.

Het voorliggende ontwerp moet het partnerschap met de lokale besturen stimuleren en verstevigen.

Het ontwerp werd in de commissie aangenomen met acht stemmen voor en vier tegen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, collega's, in de eerste plaats wil ik, net zoals in de commissie, nog eens zeer duidelijk stellen dat er een aantal zeer positieve elementen in dit ontwerp van decreet staan. Bij de bespreking in de commissie haalde ik al het feit aan dat minister Vandenbroucke deze keer wel heel wat opmerkingen van de Raad van State heeft opgevolgd. De mogelijkheid om ook andere dan sociale voordelen toe te kennen aan niet-gemeentelijke scholen en de mogelijkheid om ook buiten de centrumsteden projecten te financieren, vinden wij zeer positief.

Toch blijven wij om een aantal redenen problemen hebben met dit ontwerp. Zoals gezegd vinden we het goed dat er andere dan sociale voordelen toegekend kunnen worden aan niet-gemeentelijke scholen. De vrees blijft echter bestaan dat de autonomie van de school kan worden aangetast als een lokaal bestuur criteria kan inbouwen of voorwaarden opleggen waaraan scholen moeten voldoen om recht te hebben op die extra voordelen. De school zal zich volgens ons immers richten naar die voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor de voordelen.

Ik hoorde bij de bespreking in commissie een analoge opmerking bij de collega's van CD&V. Die stelden dat de ondersteunende rol van de lokale besturen moet gebeuren met respect voor de eigenheid en het specifieke pedagogische project van elke school. In deze redenering kan ik me volledig terugvinden. Ik vind hiervoor echter geen garanties in het ontwerp.

Mijnheer de minister, in de commissie stelde u dat u het niet eens bent met mijn opmerkingen. U zei echter niet

op welke manier dit ontwerp zal tegemoetkomen aan de bezorgdheid van mijn fractie. Voor ons blijft de vrees dan ook zeer reëel.

Dit ontwerp van decreet schetst expliciet de rol van de lokale besturen inzake de controle op de leerplicht en de kleuterparticipatie. Elke keer als deze zaken worden aangehaald in de commissie voor Onderwijs – en dat gebeurt vaak –, stelt mijn fractie u de vraag of hierover structureel overleg plaatsvindt of al plaatsgevonden heeft met andere beleidsdomeinen. Deze opdracht is immers niet realiseerbaar vanuit het beleidsdomein Onderwijs alleen. Ik vind het bijzonder jammer dat er nooit expliciet geantwoord wordt op deze vraag. Ik lees nu wel in de beleidsbrief dat daarover een aantal zaken op punt zijn gesteld met het beleidsdomein Welzijn. Ik blijf er echter bij dat er meer nodig is, dat er echt structureel samengewerkt moet worden tussen de verschillende beleidsdomeinen, en niet alleen met Welzijn! Tot op heden heb ik geen zicht op deze samenwerking.

Mijnheer de minister, ook wat de ondersteuning van projecten in Brussel betreft, blijven toch ook nog enkele vragen open. Via dit ontwerp wordt het mogelijk dat de Vlaamse overheid in Brussel projecten structureel ondersteunt. Over de precieze toekomst van die projecten wordt echter niets gezegd. Momenteel loopt er, in uitvoering van de rondetafelconferentie in Brussel, niet alleen een vrij gecompliceerde discussie met de bevoegde Brusselse minister. Er moet ook nog overleg plaatsvinden met het hele onderwijsveld.

In de commissie bent u niet ingegaan op mijn vraag over de evaluatie van de huidige ondersteunde projecten, die nochtans expliciet worden vermeld in het ontwerp. Deze vraag is nochtans niet nieuw. Ze werd al gesteld bij de bespreking van het decreet van 7 mei 2004 houdende het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Ik herhaal mijn vragen. Is de evaluatie van de werkgroep Immigratie reeds van start gegaan of is die in het vooruitzicht gesteld? Indien dit de werking van het onderwijs ten goede komt, heb ik geen probleem met een bijkomende ondersteuning van projecten. Mijn fractie heeft wel een probleem met de toekenning van bijkomende middelen aan projecten waarvan het rendement op geen enkele manier kan worden aangetoond.

Tijdens de commissiebesprekingen heb ik gesteld dat het onderscheid tussen centrumsteden, die zeker zijn van betoelaging, en niet-centrumsteden, die afhankelijk zijn van het beschikbare budget, voor mijn fractie onaanvaardbaar is. Ik heb toen Vilvoorde als voorbeeld aangehaald. Hoewel ze moeiteloos aan de criteria uit het ontwerp van decreet voldoet, is deze stad niet zeker van bijkomende steun. De minister heeft toen geantwoord dat hij al projecten in Vilvoorde ondersteunt. Ik ben hier zeer goed van op de hoogte.

Hij is echter niet op mijn eigenlijke opmerking ingegaan. Hiermee heeft hij volgens mij impliciet toegegeven dat het lokaal flankerend onderwijsbeleid uit het voorliggend ontwerp van decreet hiaten vertoont. De minister moet immers andere kanalen zoeken om het onderwijsbeleid in een stad als Vilvoorde te ondersteunen. Ik vraag me af of de minister andere oplossingen zal uitdokteren voor elke niet-centrumstad die afhankelijk is van het beschikbare budget, en bijgevolg niet voor betoelaging in aanmerking komt.

Om elke gemeente de kans te bieden een flankerend onderwijsbeleid te ontwikkelen, is tijdens de commissiebesprekingen voorgesteld een concrete langetermijnplanning uit te werken. Hoewel de minister zich in die gedachte kon vinden, gaf hij er de voorkeur aan om met de centrumsteden te starten. Dit is nu eenmaal eenvoudiger. Om het onderscheid tussen centrumsteden en andere steden weg te werken, heeft mijn fractie hier een aantal amendementen op ingediend. We willen elke gemeente de nodige garanties geven om een flankerend onderwijsbeleid te ontwikkelen. Er vloeien nu immers reeds veel middelen naar de centrumsteden, maar die middelen zijn niet bedoeld om een flankerend onderwijsbeleid uit te werken. We zijn echter van mening dat een dergelijk beleid in elke stad en in elke gemeente moet kunnen worden gerealiseerd.

Door middel van onze amendementen opteren we duidelijk voor gelijke kansen op ondersteund onderwijs voor alle Vlaamse gemeenten. We zijn er dan ook van overtuigd dat alle Vlaamse volksvertegenwoordigers die, tijdens de commissiebesprekingen of zelfs in paginagrote artikelen in de kranten, gelijkaardige opmerkingen hebben gemaakt, ons nu ten volle zullen steunen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, het voorliggend ontwerp van decreet regelt een praktijk die al bestaat, maar nog geen decretaal kader heeft. De lokale besturen voelen zich momenteel geremd om hun rol ten volle te vervullen. Het ontwerp van decreet is een stap vooruit en biedt een kader om op het terrein meer en beter op de noden en behoeften in te spelen.

Het is belangrijk dat een gemeente of een stad zelf basisonderwijs inricht. Als officieel onderwijs is de gemeenteschool het niveau bij uitstek om het vertrouwen van de mensen te verwerven en om, rekening houdend met ieders geloofsovertuigingen en levensopvattingen, kwaliteitsvol onderwijs aan te bieden. We stellen vast dat de gemeente- of stadsbesturen zich niet tot hun opdracht als inrichter van onderwijs beperken. Aangezien ze door middel van hun onderwijsbeleid op de lokale noden en behoeften willen inspelen, vervullen ze een steeds ruimere rol.

We zijn het eens met de stelling van de minister dat een lokale overheid met betrekking tot bepaalde beleidspunten het best geplaatst is om lokale problemen aan te pakken. We zijn er eveneens van overtuigd dat een gemeentelijke overheid alle scholen op het grondgebied van die gemeente in hun opdracht kan ondersteunen. Hierbij moet uiteraard rekening worden gehouden met de eigenheid en het specifieke pedagogische project van elke school.

Wegens de dubbele rol die de lokale overheid op het vlak van onderwijs heeft – zowel het inrichten als de regierol – vindt CD&V het belangrijk dat een gemeente of stad zich neutraal kan opstellen. We pleiten voor een grote vorm van transparantie. Dit is een basisvoorwaarde om als lokale overheid die dubbele rol te kunnen opnemen.

De financiële verantwoording die de lokale besturen moeten geven, is voldoende opgenomen in het ontwerp. De voorwaarde voor de financiering van projecten, namelijk dat bij de projectaanvraag de totale kostprijs en de financieringsbronnen helder zijn weergegeven, is belangrijk. Om de transparantie te verhogen op het financiële vlak en om zicht te krijgen op de middelen die steden tijdens de legislatuur aan hun onderwijsbeleid besteden, hebben we een amendement voorgesteld. We zijn erg blij dat de meerderheid dit heeft goedgekeurd. Er wordt aan de lokale besturen gevraagd om ook een algemeen budgettair plan op te maken en toe te voegen aan het onderwijsplan.

CD&V beschouwt dit ontwerp van decreet als een eerste belangrijke aanzet tot een flankerend lokaal onderwijsbeleid. De minister heeft er in dit ontwerp voor gekozen om een wettelijke basis te geven voor praktijken die zich vandaag voordoen en om meer ruimte te bieden voor projecten die lokaal kunnen worden opgezet.

Er wordt gekozen om vooral kansen te bieden aan centrumsteden. We ontkennen niet dat er in steden meer ernstige noden zijn waaraan via een gepast onderwijsbeleid kan worden tegemoetgekomen. Toch geloven we ook dat extra stimulansen voor een lokaal onderwijsbeleid in alle gemeenten belangrijk zijn. Het Vlaams Belang vraagt via amendementen die vandaag zijn rondgedeeld, om nu reeds het ontwerp van decreet van toepassing te maken in alle gemeenten. We vinden het belangrijk dat er een eerste aanzet wordt gegeven en we volgen de minister dat er in eerste instantie ondersteuning moet worden gegeven aan de centrumsteden. Het is goed dat er reeds mogelijkheden worden gecreëerd voor samenwerkingsverbanden tussen kleinere gemeenten. Op basis van deze eerste fase zal worden geëvalueerd hoe een verruiming mogelijk is in een tweede fase. Op basis van deze evaluatie zal duidelijk worden op welke manier de toepassing van het

flankerend lokaal onderwijsbeleid mogelijk is in alle gemeenten en of dat voor bepaalde regio's samenwerkingsverbanden tussen kleinere gemeenten meer aangevoelen zijn in plaats van elke gemeente afzonderlijk te ondersteunen. We geloven erin dat elke gemeente zijn verantwoordelijkheid moet opnemen en kansen heeft om een lokaal onderwijsbeleid te voeren.

In dit ontwerp van decreet wordt van de centrumsteden verwacht dat ze een onderwijsplan en concrete projecten indienen. De steden moeten de mogelijkheid krijgen om een aantal zaken te ondersteunen en ten gronde aan te pakken. Dat kan niet altijd via kortdurende projecten. In dit ontwerp van decreet gaat het om projecten van drie jaar, waarna in een evaluatie is voorzien en dat is belangrijk. Met die evaluatie moeten we nagaan wat de effecten zijn van het beleid dat lokaal kan worden gevoerd en of de projecten de effecten realiseren die verwacht werden op basis van het ingediende plan. Bij de evaluatie moet ook worden nagegaan of het wenselijk is om in de toekomst projectmatig verder te werken of dat het niet beter is om in een volgende fase de middelen structureel te verankeren.

Scholen en CLB's zijn de eerste actoren die het Vlaamse onderwijsbeleid mee moeten realiseren. Daarom vinden we het belangrijk dat ze over voldoende middelen kunnen beschikken om die opdracht waar te maken. We vinden het ook goed dat in het ontwerp is opgenomen dat scholen en CLB's als eerste actoren in het onderwijsbeleid betrokken zijn in het overleg om het lokaal onderwijsbeleid uit te tekenen. We zijn tevreden dat ook op dat vlak een amendement is goedgekeurd. Daarin staat dat het overleg niet enkel en alleen in die steden waar een LOP aanwezig is, moet worden gerealiseerd, maar ook op welke manier het overleg moet worden gepland in die gebieden waar geen LOP aanwezig is.

Ten slotte vinden we het belangrijk dat de lokale onderwijsactoren niet alleen een belangrijke rol in het overleg vervullen, maar dat duidelijk in het decreet is opgenomen dat ze moeten verklaren op welke manier ze zich engageren om mee het Onderwijsplan te realiseren. Dat vinden we erg belangrijk, want ze moeten mee het plan dragen. Voor de Vlaamse overheid is het ook interessant te weten hoe de lokale onderwijsactoren dat aanpakken, want zo kunnen we de slaagkansen beter inschatten. We durven zelfs stellen dat die verbintenissen van de lokale onderwijsactoren zouden mogen meetellen bij de beoordeling van het Onderwijsplan voor die plaatsen waar projecten worden ingediend. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Libert heeft het woord.

Mevrouw Laurence Libert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Open Vld-fractie vertrouwt erop dat het voorliggende ontwerp van decreet erin zal slagen vorm te geven aan het flankerend onder-

wijsbeleid, vooral voor wat betreft het luik sociale voordelen. We steunen dit initiatief dan ook ten volle. Wij houden eraan toch nog eens aan te dringen bij de minister om erop toe te zien dat de middelen voor het flankerend onderwijsbeleid ook daadwerkelijk daarvoor zullen worden aangewend en ook erop toe te zien dat deze niet worden aangewend voor onderwijsgebonden toepassingen. Een degelijke opvolging zal zich wellicht opdringen.

Een ander aandachtspunt blijft de afbakening tussen de rol van het lokaal bestuur als inrichter van het lokaal onderwijs enerzijds en de rol van het lokaal bestuur als inrichter van het flankerend onderwijsbeleid anderzijds. Wij menen dat een goede toepassing van het voorliggende decreet grotendeels zal afhangen van hoe de lokale besturen hun rol als regisseur zullen invullen. Een verduidelijking zal zich in de toekomst misschien opdringen.

De Open Vld-fractie benadrukt ook graag het belang van de verantwoording vanwege de scholen van de bestede middelen in het kader van het flankerend onderwijsbeleid. Wij menen dat de gemeenten de uitgaven moeten controleren en houden de minister dan ook aan zijn engagement om die controlemogelijkheid in het procedurebesluit op te nemen.

Wij blijven het echter betreuren dat de benodigde instrumenten om klachten of problemen in verband met potentiële misbruiken of vormen van oneerlijke concurrentie die zouden kunnen rijzen inzake toegekende middelen voor dit flankerend onderwijsbeleid beperkt blijven. Wij hopen dat de Commissie Zorgvuldig Bestuur of de provincie op een afdoende manier waar nodig zullen ingrijpen, zodat de betrokkenen niet verplicht worden om uiteindelijk naar de rechtbank te stappen om een eventuele terechtwijzing af te dwingen.

De taak die de gemeenten krijgen toebedeeld inzake het verhogen van de kleuterparticipatie blijft de Open Vld-fractie nauw aan het hart liggen. Wij hopen dan ook dat de rol die de VVSG in dat verband inzake sensibilisering en vorming krijgt toebedeeld, zal volstaan om daadwerkelijk resultaten te boeken. Uit navraag blijkt dat vele gemeenten tot vandaag nog steeds in het donker tasten. Gezien de minister dit jaar als het jaar van de kleuter aankondigde, vragen wij dan ook dat daarvan bij hoogdringendheid werk wordt gemaakt. Wij willen niet dat dit dode letter wordt.

Ten slotte kan ik besluiten dat onze fractie hoopvol is gestemd dat dit decreet de lokale besturen de mogelijkheden zal geven om de lokale noden in te vullen. We hopen dan ook dat de minister bij de uitvoering of de evaluatie van dit decreet met onze bedenkingen rekening zal houden.

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil trachten nog iets toevoegen aan de opmerkingen over dit ontwerp van decreet.

Met dit ontwerp wordt een doorbraak gerealiseerd. Onderwijs, laat ons eerlijk zijn, is een van de overblijvende beleidsterreinen waarvan het niet evident is om te stellen dat het niet alleen vanuit Vlaanderen moet worden gevoerd, maar ook vanuit het lokale niveau.

Het is bijna een principedecreet. Dat principiële gegeven speelt een belangrijke rol. Er zijn goede argumenten te vinden om het beleid niet alleen vanuit Vlaanderen te voeren maar ook vanuit het lokale niveau. We stellen vast dat nogal wat onderwijsuitdagingen verschillen van plaats tot plaats. Het is duidelijk dat deze uitdagingen op het platteland niet identiek zijn aan die in de steden. Als men een efficiënt beleid wil voeren, moet men een beleid op maat voeren. Het is onmogelijk om het allemaal vanuit Vlaanderen te regelen. Er is een delegatie naar het lokale niveau nodig.

Ik denk bijvoorbeeld aan het lokaal sociaal beleidsplan. Een van de uitgangspunten is dat het lokale niveau het ideale niveau is om de integratie tussen de verschillende beleidsectoren te realiseren en te operationaliseren. We kunnen een pleidooi houden voor samenwerking en afspraken tussen de verschillende beleidsectoren op het Vlaamse niveau, maar de operationalisering van de integrale aanpak zal altijd op het lokale niveau moeten gebeuren. Dus moet men een kader creëren dat ook voor het onderwijs in samenwerking met andere sectoren in aanmerking komt. Het gemeentelijke niveau lijkt mij daarvoor het meest aangewezen niveau.

Er zijn uitdagingen die in sommige gemeenten duidelijker aanwezig zijn dan in andere, maar alleen op het lokale niveau efficiënt kunnen worden aangepakt. Ik denk aan een consequent antispijbelbeleid, aan een preventieve actie rond veiligheid in en rond scholen, of aan het concept van de brede school waar we tal van andere sectoren willen bij betrekken, de samenlevingsopbouw of buurtwerk, of nog lokale sport en cultureel beleid.

Ik denk ook aan de relatie tussen het onderwijs, de arbeidsmarkt en het bedrijfsleven. Er kunnen heel wat initiatieven, liefst samen, worden genomen. We weten dat de arbeidsmarkt zeer verscheiden is al naargelang de plaats. Deze voorbeelden wijzen erop dat een efficiënt beleid maar mogelijk is als er een vorm van subsidiariteit wordt gehanteerd.

Dit ontwerp van decreet biedt een kader aan tal van onderwijsactoren, zoals scholen en CLB's. Zij moeten dan minder verkrampd reageren op ieder initiatief dat zou kunnen uitgaan van een lokale overheid. Ze kunnen nu gerust zijn omdat er een decretaal kader is. Men moet

de vraag niet stellen of het wel goed is om in zo'n beleid mee te spelen.

Ik begrijp de ongerustheid van sommigen niet. In het ontwerp van decreet staat ingeschreven dat het om een 'good practice' gaat. Men kan geen lokaal flankerend onderwijsbeleid voeren, maatregelen treffen en initiatieven nemen als dit alles niet is gebaseerd op een volwaardig overleg met alle partners.

Anders is het geen beleid, maar een lege doos. Je zult het moeten doen in overleg met en met respect voor al die partners. Alleen zo kan het lukken. Ik denk niet dat er op lokaal vlak andersoortige politici zijn dan hier. Als men initiatieven neemt, wil men dat ze lukken, niet mislukken. Ik kan me geen enkel voorbeeld indenken van een lokale praktijk waar er al flankerend onderwijsbeleid is maar waar dit wordt gevoerd tegen de belangen in van een van de partners.

Ik denk dat het een belangrijke stimulans is om ook op het lokale niveau het belang van onderwijs voor de uitdagingen voor onze samenleving, verder te laten doordringen. Het feit dat onze gemeenten door dit decreet aan het denken worden gezet over het belang van onderwijs, is een bijzonder goede zaak.

De bescherming van de eigenheid van het onderwijs is volgens mij grondwettelijk vastgelegd. Ik kan me niet inbeelden dat een lokale overheid zou kunnen in staat zijn om de Grondwet aan haar laars te lappen.

Ten slotte, we starten met de centrumsteden omdat daar meerdere scholen zijn en men er kan spreken over een netwerk. In de echt kleine gemeenten is vaak maar één school. Wat we in de praktijk merken is dat uit het overleg met de centrumsteden in de overlegcommissie die de minister heeft opgericht, blijkt dat in veel van die centrumsteden nog een groeiproces nodig is in de aanpak van een flankerend onderwijsbeleid. Laat ons dit dus langzaam laten groeien tot iets moois.

Het decreet is eigenlijk evolutief. Niemand moet denken dat hij op voorhand uitgesloten is. Het is heel belangrijk daarbij een beroep te kunnen doen op good practice en ervaring. Ik vraag aan de minister om, als dit decreet eenmaal gestemd is, te communiceren over de ervaringen die men opdoet op lokaal vlak. Ook lokale actoren kunnen inspireren.

Wij zullen dit decreet met volle overtuiging stemmen. *(Applaus bij sp.a en de N-VA)*

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik wil de heer Hans Schoofs

bedanken voor zijn verslag. Daarmee kregen we al een volledig overzicht van de beweegredenen voor dit ontwerp van decreet en ook van de inhoud en de structuur van dit decreet. Ik ga dit dus niet herhalen.

Men kan op verschillende manieren naar dit ontwerp van decreet kijken. Men kan zeggen dat het een belangrijke evolutie is sinds het Schoolpact. In vergelijking met 60 jaar geleden kijken we anders naar de verhouding tussen gemeentebesturen en scholen. Toen was men enerzijds zeer sterk bezig met onderlinge concurrentieverhoudingen tussen de netten, en anderzijds vreesde men dat gemeenten geld zouden beginnen spenderen zonder enige rem en zich als het ware zouden verliezen in bestedingen voor onderwijs. Vandaag kijken we daar anders tegenaan. We zouden dit dus historisch kunnen duiden, maar ik ga dat niet doen.

Er is nog een andere manier om naar het ontwerp van decreet te kijken, en dat is de dagelijkse realiteit. Deze ochtend stonden in de kranten berichten over toenemend geweld op school. Dat is inderdaad iets waar we bezorgd om moeten zijn. Het antwoord op geweld op school moet natuurlijk vanuit de scholen komen. Scholen moeten een beleid ontwikkelen, maar ze kunnen dat niet alleen. Ze hebben bondgenoten nodig rond de school: de hele samenleving, de welzijnssector, maar ook de lokale besturen.

Naar aanleiding van het drama begin dit schooljaar in Gent was ik daar te gast, en ik houd ook nauw contact met het beleid in Gent. Ik denk dat men in Gent eigenlijk wel goed reageert en goed bezig is met het veiligheidsbeleid rond scholen, zowel preventief als problemen aanpakkend. Daar speelt het lokale bestuur een sleutelrol in.

Zo zou ik veel andere voorbeelden kunnen geven. Allemaal voorbeelden waar scholen geconfronteerd worden met problemen die uit de samenleving komen. We vragen veel van scholen, dat hoort ook zo, maar we moeten scholen ook ondersteunen en bondgenootschappen bouwen rond scholen. Daarover gaat dit ontwerp van decreet, waarbij een heel belangrijke bondgenoot, die een beetje primus inter pares kan zijn als regisseur, de lokale overheid is.

Mevrouw Vogels is nu net afwezig, maar ik las een paar dagen geleden een tribune over de staatshervorming van haar in een krant. Ik was het op een aantal punten niet eens met wat daarin stond, maar van één punt vond ik dat het correct was en dat ik er ook zo over denk, en dat was de rol van steden en gemeenten. Ik heb ooit in een tekst over staatshervorming gezegd dat we moeten denken over onze steden en gemeenten als verbindingsstad, als entiteiten die het beleid en mensen kunnen verbinden. Ik geloof dat we dat in onderwijs kunnen waarmaken. We lopen daar met dit ontwerp van decreet dus een beetje op vooruit.

Ik ga niet alles opnemen wat hier werd gezegd. Mevrouw Helsen, u hebt terecht onderstreept dat ook vanuit de meerderheid interessante en nuttige amendementen zijn ingediend die een aantal dingen gepreciseerd hebben. Dat is belangrijk naar de letter, maar ook naar de geest waarin we dat decreet zullen toepassen.

Mijnheer Voorhamme, ik ben het volmondig eens met wat u hebt gezegd over het evolutieve karakter van het beleid. Dingen zullen zich ontwikkelen. Ze ontwikkelen zich op het terrein en ze zullen zich ongetwijfeld, hoop ik toch, dankzij dit decreet verder ontwikkelen. In de verhouding tussen een lokale overheid en de verschillende inrichtende machten en de lokale overheid die zelf inrichtende macht is in een bepaalde gemeente of stad, zit ongetwijfeld evolutie.

Mevrouw Helsen en mevrouw Libert hebben daar uitdrukkelijk naar gevraagd. Wij wensen inderdaad dat de overheid een regisseur is, die boven de partijen kan staan en in staat is om onpartijdig op te treden en niet alleen bezig is met het eigen stedelijk of gemeentelijk net. Ik denk dat er een evolutie in de geesten in die zin in Vlaanderen merkbaar is. Dit decreet zal dat ongetwijfeld nog bevorderen, want het wordt uitdrukkelijk gezegd in het decreet dat we dat model wensen.

Dit brengt me bij een punt dat mevrouw Michiels heeft gemaakt en ook al eerder in het debat aan bod kwam. Zouden we vanuit de lokale overheden eventueel – met hun middelen en hun politieke invloed – de autonomie van scholen aantasten? Ik denk dat echt niet.

Mijnheer Voorhamme, ik denk dat u het correcte antwoord hebt gegeven. In dit decreet is, in de letter en natuurlijk ook in de geest, ingeschreven dat er overleg moet zijn.

Dat lokaal flankerend onderwijsbeleid moet gebaseerd zijn op overleg. Overleg zal je hier doen als gelijken. Ik denk echt niet dat je vanuit een dergelijk overleg in staat bent om de autonomie van een school en de identiteit van een eigen project van een school aan te tasten. Vanzelfsprekend zijn er dingen waar we naar zullen kijken. We zullen dat allemaal moeten evalueren, maar dat overleg is zo duidelijk ingeschreven in de teksten dat de vrees voor aantasting van de autonomie niet op zijn plaats is.

Mevrouw Libert stelde een precieze vraag naar controle. Mevrouw Libert, ik wil die vraag beantwoorden met op de achtergrond een sterk geloof in de levendigheid van de lokale democratie, die u en ik meemaken. Wat betreft controle, voorzien we inderdaad in het procedurebesluit, dat dit ontwerp van decreet mee uitvoering moet helpen geven, dat een gemeentebestuur moet kunnen controleren of een school met de middelen die de school heeft gekregen in het kader van dit beleid, effectief doet wat

verwacht wordt. De gemeente moet dat kunnen controleren en ze moet dat ook willen controleren. Dat zullen we in het procedurebesluit inschrijven.

Vervolgens veronderstellen wij dat de gemeenten aan ons rapporteren wat hun beleid is en wat daarmee gebeurt. De belangrijkste controle, met die twee gegevens in de hand, lijkt me de gemeenteraad te zijn en de lokale democratie. Ik ga ervan uit dat die nogal levendig is, en zowel in grote als in kleine gemeenten wordt gevoerd door oudercomités, inrichtende machten en ouders op zich. Ik heb daar veel vertrouwen in. Ik denk niet dat we buiten die twee elementen nog bijkomende eigen controles moeten inbouwen.

U stelde ook een belangrijke vraag naar de rol van steden en gemeenten en met name van de koepelorganisatie VVSG in het beleid ter ondersteuning van kleuterparticipatie. Ik wil u meteen geruststellen. U hebt gezegd, en dat respecteer ik ook, dat de VLD dat bijzonder belangrijk vindt. U bent gelukkig niet alleen, want iedereen vindt dat ondertussen bijzonder belangrijk, maar de VLD heeft in dat debat haar sporen verdiend. Iedereen beseft vandaag dat, ook al gaat het gros van onze kleine kleuters naar de school, we echt moeten werken op regelmatige aanwezigheid van de kleinste kleutertjes.

U vroeg me of steden en gemeenten ondertussen een beetje duidelijkheid hebben over wat ze daarin moeten doen en of daar overleg over is geweest. Toevallig deze middag is er overleg geweest met de VVSG waar we een aantal praktische besluiten hebben getroffen. We gaan in januari-februari drie vormingsdagen organiseren met de VVSG. Het stramien van die vormingsdagen is als volgt. 's Morgens beginnen we met een algemene inleiding over wat dat flankerend onderwijsbeleid is, wat er wordt verwacht en hoe dat eruitziet. In de namiddag komen specifieke onderwerpen aan bod, bijvoorbeeld het punt dat u zelf aanraakte, namelijk wat het betekent van regisseur te zijn en onpartijdig, voor het belang van het algemeen, te werken in het flankerend onderwijsbeleid. Een tweede thema is praktisch: hoe moet je projecten indienen en vormgeven? Het derde thema is kleuterparticipatie en het vierde thema draait rond spijbelen en leerplicht.

Wat kleuterparticipatie betreft, begrijp ik dat u nog een beetje in het duister tast en zich afvraagt hoe dat eruitziet. We zijn op dit ogenblik bezig om voor de andere betrokken actoren, en met name de scholen zelf, te preciseren wat we verwachten. Op dit ogenblik hebben de meeste scholengemeenschappen hun zorg-plus-mensen aangeworven. Dat zijn mensen die in de scholengemeenschappen specifiek verantwoordelijk zullen zijn voor dit beleid ten aanzien van kleuters. We zullen met die mensen ook studie- en vormingsdagen organiseren waarin we zullen verduidelijken wat we van hen verwachten en dus ook van hun samenwerking met andere

actoren zoals Kind en Gezin, het lokaal overlegplatform, het stadsbestuur en het gemeentebestuur. Een eerste studiedag heeft plaats op 11 december. We zullen dat provinciaal organiseren. Ik heb aan mijn medewerkers gevraagd om tegen die dag voorbeelden te maken van actiemodellen die je kunt opzetten met scholen, stadsbesturen en Kind en Gezin over goede kleuterparticipatie.

Ik erken dadelijk dat dat vandaag nog niet allemaal heel helder en duidelijk is. Die actiemodellen liggen er nog niet. Er zijn pioniers, maar we moeten dat verbreden over heel Vlaanderen. Daarvoor dienen de studiedagen die we provinciaal organiseren en die vooral gericht zijn naar onze scholen en onze zorg-plus-coördinatoren.

Daarnaast hebben we deze middag met de VVSG afgesproken dat er vormingsmomenten komen voor de achterban van deze vereniging.

Mevrouw Michiels vroeg hoe het nu zit met dat overleg met andere beleidsdomeinen. We zijn wel bezig met Welzijn, maar ze vraagt zich af of dat wel structureel genoeg is. Ik ben de eerste om te erkennen dat het eigenlijk nog niet structureel genoeg is. Onderwijs heeft inderdaad wat meer stevige en heldere afspraken nodig met Welzijn. We moeten werken aan die stevige wederzijdse engagementen. Dat erken ik meteen, maar we spreken met Welzijn. Bijvoorbeeld met betrekking tot kleuterparticipatie hebben we afspraken gemaakt over wat we verwachten van de regioverpleegkundigen. Minister Vanackere heeft 700.000 euro gekregen om de regioverpleegkundigen in te zetten bij de kleuterparticipatie.

We hebben natuurlijk ook overleg met Binnenlandse Zaken, met de federale overheid. Ik vind dat minister Dewael een goed initiatief heeft genomen met zijn omzendbrief PLP 41, waardoor er aanspreekpunten komen in de politiezones voor de scholen. Dat is een heel belangrijke troef waarover we nu beschikken in het lokale onderwijsbeleid. Dat overleg loopt ook. Ook met Justitie wordt overleg gepleegd met betrekking tot het spijbelbeleid. Met betrekking tot de brede school, maar dan wagen we ons te ver van dit onderwerp, overleg ik met minister Anciaux over thema's als cultuur en sport. Dat overleg is er dus.

Dit is inderdaad een belangrijk ogenblik. We kunnen dit wat historisch beginnen te duiden. Ik verwijs naar de Schoolpact en de wijze waarop men toen naar de gemeenten en de onderwijsnetten keek. We zijn bijna zestig jaar verder. Nu is er sprake van een heel andere kijk. We willen dat elke stad een verbindingsstad is, en elke gemeente een verbindingsgemeente, ook qua onderwijsbeleid. Dit ontwerp van decreet moet daartoe een spoorslag zijn, een spoorslag voor iets dat onge-

twijfeld nog een evolutie ten goede op gang zal brengen. Daar ben ik van overtuigd.

Ik wil alle leden danken die ervoor hebben gezorgd dat dit ontwerp een goed ontwerp is, en die ongetwijfeld samen met mij zullen bekijken wat er op het terrein met dit ontwerp gebeurt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de minister, ik dank u hartelijk voor uw antwoord, en zeker dat over het overleg met andere departementen. Dat heeft veel duidelijker gemaakt.

U stelt dat er nog een evolutie zal zijn. Ook de heer Voorhamme stelt dat er al zeer veel gebeurt op het terrein, en dat daaruit blijkt dat zeer veel al mogelijk is. Daarom pleiten wij ervoor – ik herhaal het – om de ontwikkelingen die er nu al zijn extra te stimuleren en die langzame groei waarvoor u pleit niet af te remmen voor die steden en gemeenten die niet als centrumstad worden beschouwd.

Mevrouw Helsen, u hebt een zeer mooie politieke uitleg gegeven voor het feit dat u straks onze amendementen niet zult goedkeuren. Ik moet echter zeggen dat u veel overtuigender klonk in de commissie, toen u stelde dat dit beleid zou moeten evolueren naar een flankerend onderwijsbeleid, waarbij alle gemeenten ten volle kansen krijgen. Even later stelde u ook nog dat hieraan in eerste instantie geen financiële middelen zijn gekoppeld, waardoor gemeentebesturen op hun honger zullen blijven. Daar ben ik het volledig mee eens. Daarom hebben we die amendementen ingediend.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw Michiels, u geeft dit correct weer. Ik heb het gehad over een evolutie. Ik heb vandaag aangegeven dat we op termijn moeten evolueren naar een ondersteuning van alle gemeenten. We moeten bekijken aan de hand van de evaluatie of dit moet via samenwerkingsverbanden of dat het moet gebeuren voor elke kleinere gemeente apart.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1315/3).*

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op het opschrift van hoofdstuk IV. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1315/4)*

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

– *Artikel 17 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er zijn amendementen op de artikelen 18 en 19. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1315/4)*

De stemmingsen over de amendementen en over de artikelen worden aangehouden.

– *Artikel 20 wordt zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot weglating van hoofdstuk V met artikel 21. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1315/4)*

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

– *De artikelen 22 tot en met 29 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 30. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-2007, nr. 1315/4)*

De stemmingsen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de oprichting van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media – 1302 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau – 1315 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op het opschrift van hoofdstuk IV, op de artikelen 18 en 19, tot weglating van hoofdstuk V en op artikel 30 en over de artikelen 18, 19, 21 en 30 van het ontwerp van decreet betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau.

Aan de orde is de stemming over amendement 5 van de dames Michiels en Martens en van de heren Van Goethem, Pieters en Sintobin op het opschrift van hoofdstuk IV.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, ik zou graag alle amendementen in een keer toelichten omdat ze allemaal over hetzelfde onderwerp gaan. Ik heb het al gezegd: mijn fractie vindt dat het onderscheid in behandeling tussen centrumsteden en andere steden en gemeenten moet worden opgeheven. Met deze amendementen willen we een gelijkaardige regeling uitwerken voor alle steden en gemeenten in Vlaanderen.

Er mag geen verschil zijn tussen een centrumstad en een niet-centrumstad, en daarom wijzigen we een aantal zaken. We verhogen het bedrag waarin wordt voorzien voor de ondersteuning. We heffen het hoofdstuk over de niet-centrumsteden en -gemeenten volledig op, omdat we een algemene regeling uitwerken voor alle steden en gemeenten waardoor elk lokaal bestuur ten volle de gelegenheid kan krijgen om een flankerend onderwijsbeleid uit te bouwen.

Ik denk dat ik hiermee een toelichting heb gegeven bij de verschillende amendementen waardoor dit niet elke keer opnieuw moet gebeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 6 van de dames Michiels en Martens en van de heren Van Goethem, Pieters en Sintobin op artikel 18.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 18.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 hebben ja geantwoord.

Artikel 18 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 7 van de dames Michiels en Martens en van de heren Van Goethem, Pieters en Sintobin op artikel 19.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 19.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

95 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
68 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 19 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 8 van de dames Michiels en Martens en van de heren Van

Goethem, Pieters en Sintobin tot weglating van hoofdstuk V en artikel 21. Bijgevolg moeten we alleen over artikel 21 stemmen.

Aan de orde is de stemming over artikel 21.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 21 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 9 van de dames Michiels en Martens en van de heren Van Goethem, Pieters en Sintobin op artikel 30.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
70 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 30.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Artikel 30 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Jan Penris tot besluit van de op 6 november 2007 door de heer Johan Deckmyn in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het integriteitsbeleid binnen het Agentschap Wegen en Verkeer – 1429 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: De bevindingen van de meest recente auditrapporten van het Rekenhof en van de cel interne audit van de Vlaamse overheid, hebben duidelijk aangegeven dat er minstens een probleem bestaat bij de AWV in Vlaanderen. Er wordt voor een deel gevolg gegeven aan deze auditrapporten, maar er blijft een deontologische schemerzone bestaan. Ik heb hierover uitgeweid tijdens mijn interpellatie in de commissie.

Ik wil toch één zaak accentueren, met name dat er binnen de AWV duidelijke richtlijnen werden gegeven dat “de minister bij verklaringen in de pers steeds door iedereen uit de wind moet worden gezet”. Ik heb dit gestaafd aan de hand van een verslag van het college van afdelingshoofden van de AWV. Maar blijkbaar kan dit dus. Erger nog, het is alsof ik plots keek naar een uitzending van het succesvolle tv-programma De Mol, want in plaats van zich intern te bevragen over het feit of het wel wenselijk is om binnen de dienst aan politiek te doen, gaat men op zoek naar de mol die mij de documenten bezorgde.

Ik hoorde immers uit verschillende bronnen dat men op zoek is naar de onverlaat die mij het bewuste document heeft bezorgd. Dit is laakbaar. De minister heeft er mij tijdens de interpellatie duidelijk op gewezen dat de Vlaamse ambtenaren op grond van het personeelsstatuut recht hebben op vrije meningsuiting ten aanzien van feiten waarvan ze kennis hebben uit hoofde van hun functie.

De minister heeft duidelijk gesteld dat er dan ook niet zonder meer een algemeen spreekverbod kan worden

opgelegd aan ambtenaren ten overstaan van parlementaire en plaatselijke politici. De feiten waarover ik het daarnet had, spreken de minister echter jammer genoeg tegen. Vandaar dat ik met klem vraag dat de ambtenaren over de nodige vrijheid kunnen beschikken.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

91 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
4 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, Johan Deckmyn en Werner Marginet tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beleidsaanpak in de volkskunstsector, meer bepaald ten aanzien van de Vlaamse Volkskunstbeweging
– 1433 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: De dans is een materie die velen van ons bezighoudt. Ik zie en voel dat. Na een drukke dag kan een beetje ontspanning er soms voor zorgen dat men zijn gedachten op iets anders kan zetten. Niet alleen dansgezelschappen als Rosas en Vandekeybus zetten ons wereldwijd op de kaart, maar er is ook de dans in het kader van de amateuristische kunstbeoefening.

Danspunt is het overkoepelend orgaan dat minister Anciaux destijds heeft opgericht, en waarbij een aantal organisaties zoals de Vlaamse Volkskunstbeweging zich hebben aangesloten. Op een bepaald moment heeft één organisatie met 1500 leden zich afgescheurd om redenen die ik niet ga uitleggen.

Ik heb mijzelf voorgesteld als seismograaf van de ontevredenheid. Ik heb deze met redenen omklede motie ech-

ter niet ingediend om die ontevredenheid aan te wakkeren, maar om de mensen opnieuw samen te brengen.

Er heeft zich een discussie ontsponnen of cultuur een bottom-upbenadering vraagt, dan wel of het gedragen moet worden vanuit de hoogte. Wij moeten een evenwicht nastreven, en dat evenwicht moeten we ook meenemen in de discussie die binnenkort gevoerd zal worden naar aanleiding van het veelbesproken Participatiedecreet.

Collega's, u kunt op deze motie alleen maar groen stemmen, ook als u tegen bent. Want als u rood stemt, betekent dat niet meteen dat u tegen bent. (*Gelach*)

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Katleen Martens en de heren Thieu Boutsen, Leo Pieters, John Vrancken, Herman De Reuse en Felix Strackx tot besluit van de op 6 november 2007 1° door mevrouw Katleen Martens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over het voorstel van minister-president Kris Peeters om het bij de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM) verankerde risicokapitaal naar de GIMV over te hevelen;
2° door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de geplande afschaffing van de Limburgse Reconversiemaatschappij (LRM)
– 1434 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

89 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
64 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Kris Van Dijck tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van de vzw Jeugdvoetbal Vlaanderen – 1438 (2007-2008) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter: Dames en heren, de motie ingediend door de heren Sauwens en Van Dijck is ingetrokken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Deckmyn, Werner Marginet, Erik Arckens en Wim Van Dijck tot besluit van de op 8 november 2007 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van de vzw Jeugdvoetbal Vlaanderen – 1435 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Collega's, wij hebben tijdens de commissievergaderingen uitgebreid gedebatteerd over de vzw Jeugdvoetbal. Er werden heel wat kritische vragen gesteld, die deels onbeantwoord bleven. De kern van het verhaal is dat de minister door zijn eigen ministerraad werd teruggefloten en hij op een haastige en slordige wijze een subsidiereglement heeft opgemaakt om de beschikbare middelen alsnog richting jeugdvoetbalinfrastructuur te sturen.

Onze fractie blijft erbij dat de steun aan de jeugdsport in het algemeen best via de reguliere kanalen gebeurt en

dat sportfederaties enkel gesteund kunnen worden als zij voldoen aan de federale logica van dit land. De handelswijze van de minister in dit dossier zal de Belgische Voetbalbond zeker niet aanzetten tot een splitsing van zijn structuren, wel integendeel. Nochtans is dat een van de beleidsdoelstellingen van de minister van Sport.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

93 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 28 november 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.12 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Vera Jans, Jacky Maes, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Helga Stevens, Bob Verstraete: buitenslands;

Herman Schueremans: ambtsverplichtingen;

Herman De Reuse: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Dominique Guns.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Paul Delva, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert,

Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else

De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Paul Delva, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones,

Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric

Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones,

Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

ONTHOUDING:

Monique Moens

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van

Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jef Tavernier

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandebossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jef Tavernier, Mieke Vogels

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo

Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Marc Cordeel, Rudi Daems, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Dany Vandenbossche, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDING:

Monique Moens
